

Kansanääni

Nro 4/08

Syyskuu - Lokakuu

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Irtonumero 1,70 €
7. vuosikerta

Julkisten palvelujen puolesta

STP valmistautuu kunnallisvaaleihin kampanjoimalla oikeudenmukaisen tulojaon puolesta. Tämä toteutuu tuottamalla kunnallisten organisaatioiden kautta asukkaiden palvelut ja yhteiskunnan tarvitsemat välttämättömät työt. Varoja meillä olisi kehittää mm. terveydenhuoltoa, opetusta, ympäristönsuojelua yms., mutta nyt ne ohjataan suurrytysten taskuihin. Oikeudenmukaisuus syntyy siitä, että palvelut otetaan takaisin kuntien vastuulle, rahavirrat ohjataan uuteen suuntaan kasvattamaan kuntien yleishyödyllisiä toimintoja ja luomaan tätä kautta työpaikkoja.

keskiaukeama sekä sivut 6 ja 7

Rahavirrat sinne missä niitä eniten tarvitaan

Budjettiriihen alla lukuisat kansalaisjärjestöt järjestivät mielenilmauksen, jossa ne muistuttivat hallitusta petetyistä lupauksista, heitteille jätetyistä kuntapalveluista sekä tarpeesta korjata pienituloisten eläkeläisten ja palkansaajien asemaa. Elinkustannusten nousun pysäyttämiseksi, työllisyyden parantamiseksi ja tulojaon korjaamiseksi tarvitaan nykyistä radikaalisti järeämpiä toimia.

sivut 2, 3 ja 5

Mieluimmin kotimaassa tuotettuja elintarvikkeita

Tanskalaisen Daniskon myytyä nyt osuutensa sokerituotannosta saksalaiselle Nordzuckerille on sokerituotannon säilyminen Suomessa yhä epävarmempaa. Vaivoin saimme vuosi sitten EU:n kanssa käydyissä neuvotteluissa säilytettyä maassamme yhden sokeritehtaan Säskylässä. Vain irtaantuminen EU:n holhouksesta voi pelastaa maamme maatalouden ja elintarvikkeiden omavaraisuuden.

Sivu 5

Sivu 2:

- * Suomi, EU ja Georgia-tiedotus
- * Kataisen budjettiesityksessä valtiontalous jatkaa entistä linjaansa

Sivu 3:

- * Välttämättömyyselintarvikkeiden, joukkoliikenteen ja asumisen arvonlisävero nollassi
- * Pettäjän tie

Sivu 4:

- * Inflaatio Eköyhät kyykkyyn

Sivu 5:

- * Helsinki on rikas kuin Kroisos!
- * Suomalainen sokerituotanto myytiin Saksaan

Sivut 6-7:

- * Vaaliehdokkaiden painotuksia

Sivu 8:

- * Í Visiiri auki Eurooppaan!
- * Touhulan tarinoita

Sivu 9:

- * Kahdeksan riittää
- * Matti se maailmalle lähti puhumaan ihmisoikeuksista!

Sivu 10:

- * Suomen sota 1808-09

Sivut 12-13:

- * Keskustelua työväenliikkeestä

Sivut 13-15:

- * Kosmologia, yhteiskunta, ihminen

Sivu 16:

- * Viiden päivän sota

Sivu 17:

- * Venezuelan sosialismista

Kaikkien maiden proletaarit -
liittyykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki syyskuu 2008

Suomi, EU ja Georgia-tiedotus

Olympiakisojen avajaispäivänä 8.8.08 Georgian presidentti Mihail Saakashvili aloitti sodan Etelä-Ossetiaa ja sen rauhaa turvaavia venäläisiä joukkoja vastaan. Sota päättyi hyvin lyhyeen, muutamassa tunnissa tai korkeintaan päivissä georgialaiset oli ajettu Etelä-Ossetiasta pois.

Sen jälkeen alkoi sodan vatvonta suomalaisissa tiedotusvälineissä ja läntisissä maissa. Kaikki tuomitsivat kurkku suorana Venäjän, etunenässä Ruotsin entinen pääministeri Carl Bildt ja Englannin pääministeri Gordon Brown. EU:n uudet jäsenvaltiot, Baltian maat Viro, Latvia ja Liettua samoin kuin Puola ja Ukraina haukkuivat Venäjää kuin parhaakin dobermannit. Suomen tiedotusvälineet syytivät Venäjää ömässiveistä voimankäytöstä. Mikään näistä tahoista ei muistanut mainita konfliktin todellista konnaa, sodan aloittanutta Mihail Saakashvilia.

Mistä kaikki tämä johtui? Neuvostoliiton kaaduttua Venäjä joutui totaalisen rappion tilaan. Venäjää ruvettiin Jeltsinin kaudella hajottamaan. Entisestä Neuvostoliitosta irtoi lukuisia tasavaltoja, kärjessä Baltian maat ja Ukraina; Baltian maat liittyivät Natoon, Ukraina vielä yrittää sitä, samoin nyt kovaonninen Georgia ö entinen Gruzia. Suunnitelmissa oli jopa itse Venäjän hajottaminen pienempiin osiin. Länsivallat, USA ja EU halusivat Venäjän raaka-ainelähteille, öljy ja muut luonnonvarat houkuttivat, eikä siinä Venäjän kansalta kysytty mitään.

Putinin tultua Venäjän johtoon Venäjä kuitenkin alkoi tavoitella takaisin asemaansa maailmassa suurvaltana, tosin kapitalistisena suurvaltana. Kansallismielisyys alkoi Venäjällä pikkuhiljaa nousta. Putin kansallisti Venäjän tärkeimmät öljy-yhtiöt ja sen myötä Venäjän valtiolle on alkanut virrata öljytuloja. Venäjä on vahvistunut ja se on jo pystynyt paremmin torjumaan länsimaiden imperialistiset pyrkimykset raaka-ainevarojen hyödyntämisessä.

Kuitenkin yritykset murentaa Venäjää ovat jatkuneet aivan viime päiviin asti, esimerkiksi Bushin hallinnon suunnittelemat ohjus- ja tutka-asemat Puolaan ja Tshekkiiin. Bush sanoo niiden olevan Iranista tulevaa uhkaa vastaan, mutta Kremlin tulkitsee ne yksiselitteisesti myös Venäjää vastaan suunnatuiksi. Georgian suhteen tilanne on aivan sama. Saakashvili on USA:ssa koulutettu ja sieltä eväänsä saanut USA:n marionetti, samoin kuin on Viron presidentti Toomas Hendrik Ives.

Nyt Venäjän mitta tuli täyteen. Se ei ollut enää ollenkaan sama Venäjä kuin vielä 10 vuotta sitten. Viimeinen pisara oli nuo Puolan ja Tshekin ohjusasemat. Georgian älytön hyökkäys antoi Venäjälle mahdollisuuden muuttaa kansainvälistä voimatasapainoa omaksi edukseen ja vastaanamaan nykyistä todellista tilannetta.

Tämähän sitten heitti maailmankirjat sekaisin. Venäjää syytettiin kohtuuttomasta voimankäytöstä, mutta varmasti jokainen Suomenkin Sotakorkeakoulun eversi tai ylempi upseeri olisi toiminut Venäjän tilanteessa aivan samoin. Jokainen, joka on sotien historiaan vähänkin tutustunut tietää, että sodilla on tietty poliittinen ja konkreettinen tavoite. Venäjän hyökkäyksellä Georgian oli poliittinen tavoite turvata Etelä-Ossetian ja Abhasian alueet. Tällaisessa turvaamisessa ei paljon rajoja katsella. Kun tavoite on saavutettu, voidaan sota lopettaa. Typerys Saakashvili sen sijaan hehkutti sodan jälkeen, että he voittivat, kun Venäjä ei vallannut koko Georgiaa ö ei vallannutkaan, kun sen ainoa tavoite oli turvata noiden autonomisten alueiden turvallisuus.

Suorastaan koomiseksi sodan vielä teki se, että kun Venäjä oli sodan jälkeen suorastaan pakotettu tunnustamaan Etelä-Ossetian ja Abhasian itsenäisyys, niin siitä seurasi varsinaiset kansanjuhlat näissä maissa. Sehän oli lännen mielestä varsinaista demokratian loukkaamista se.

Baltian osalta voidaan vielä todeta, että näissä maissa venäläisen kansanosan poliittiset oikeudet ovat kehnot ö Venäjän uusi vahvistuminen on nyt uhka niille. Niiden on korjattava venäläisen kansanosansa asema.

Suomella ei ole mitään pelättävää Venäjän suhteen, jolleme rupeaa itse asevoimin valtaamaan Karjalaa takaisin. Silloin toillemme saattaisi ilmestyä rekkajonojen sijasta tankkijonoja tulemassa päinvastaiseen suuntaan, idästä länteen. Muuten meillä ei ole mitään hätää Venäjän kanssa, kunhan osamme myös visusti välttää kaikenlaiset Nato-haaveilut. Ja rekkajonoistakin selviämme varmasti neuvottelemalla asiasta Venäjän kanssa tai alkamalla verottaa tätä liikennettä. Puutulleista sen sijaan emme selviä, koska halvan puun tuonti Venäjältä oli samanlaista Venäjän luonnonvarojen imperialistista hyväksikäyttöä, johon heikko Venäjä antoi mahdollisuuden.

Kataisen budjettiesityksessä valtiontalous jatkaa entistä linjaansa

Valtiovarainministeri Jyrki Katainen antoi ministeriönsä budjettiesityksen vuoden 2009 osalta heinä-elokuun vaihteessa. Elokuun lopulla pidettiin hallituksen ns. budjetitirihi, josta valmis budjettiesitys viedään syyskuun puolivälissä eduskunnan käsitellyyn. Valmiiksi budjetti saadaan joulukuun puolella.

Kataisen budjetti jatkaa aikaisempien vuosien linjaa. Ehkä kuitenkin vähän hallitus on livennyt kymmenisen vuotta sitten harjoitetusta kaikkein kovimmasta linjasta, vaikka kyllä nytkin köyhiä kyykyyn laitetaan aivan härskesti. Kovimmillaan valtion budjetit merkisivät rajua leikkauksia budjettiin ja sen loppusumman painamista mahdollisimman alas. Periaatteena oli, että kaikki mikä menee julkiselle taloudelle, on yksityisestä bisneksestä ja voitontavoittelusta pois. Nyt suoranaisia leikkauksia ei enää ole tehty, mutta eiä budjettia ole saatu palautettuaan aikaisemmalta 1980-luvun lopun tasolle. Entinen valtiovarainministeri Sauli Niinistö tosin oli heinäkuussa ennen hallituksen budjettiesityksen julkistamista kovasti huolissaan budjetin epäsuomisesta.

Huikan budjetin loppusummat ovatkin kasvaneet. V. 2003 budjetin loppusumma oli 35,7 mrd. euroa, 2005:n budjetin loppusumma oli 37,6 mrd. euroa, v. 2007:n budjetin loppusumma oli 40,5 euroa ja nyt annettu budjettiesitys vuodelle 2009 on 45,8 mrd. euroa. Budjetti on 158 miljoonaa ylijäämäinen.

Kataisen budjetin punaisena lankana on ollut verohelpotusten ajaminen läpi. Budjetti lähtee väärästä päästä liikkeelle, kun se ensin leikkaa veroja ja katselee sitten, järkeä julkiselle sektorille mitään jäljelle. Lähtökohdan tulisi olla aivan päinvastainen; ensin katsotaan puutteet ja paljonko rahaa tarvitaan. Sitten rahat hankitaan verottamalla lähinnä suuria tuloja ja yritysten voittoja. Vasta lopuksi olisi vuorossa verotuksen tarkastelu. Pieni- ja keskituloisten verohelpotuksiin varmaan varaa

jäitsikin, jos rahat otettaisiin sieltä, missä rahaa on.

Katainen mainosti verohelpotuslinjaansa ötasa-arvoisuudella, koska se kohdistuu samansuuruisena kaikkiin tuloluokkiin. Niinhän se kohdistuukin, mutta vain prosentteissa laskien. Sen vaikutus on 0,8 ö 0,9% kaikissa tuloluokissa. Köyhälle siitä jää käteen muutama kymppi, jos sitäkään. Kaikkein hyvätuloisimmille se merkitsee useiden eurojen kuukausittaisista lisätuloa. Kataisen budjetissa veronkennyksiin varataan 870 miljoonaa euroa, mutta lisäksi varataan veroasteikkojen korjaukseen 160 miljoonaa euroa ja vielä senkin päälle varataan 370 miljoonaa verotuksen inflaatiotarkastuksiin. Kaikki nämä veroasteikkojen ja inflaatiotarkastukset palvelevat nimenomaan kaikkein hyvätuloisimpia.

Poliittisessa keskustelussa on paheksuttu Kataisen pienituloiset hylkäävä verolinjaa. Yhtenä keinona pienituloisten aseman parantamiseksi mm. Vasemmistolitto on esittänyt kunnallisverotuksen perusvähennyksen nostamista 3000 euroon.

Jo kesällä hallitus antoi merkittävän lahjan metsänomistajille. Metsäkaupan vauhdittamiseksi heille annettiin 50% verohelpotus myyntituloista jopa takauksella. Verohelpotuksen saa käyttäen 1. huhtikuuta 2008 lähtien. V. 2010 huojuus laskee 25%. Budjetineuvotteluissa Katainen kuitenkin perui osittain näitä helpotuksia, joka sai metsänomistajat melkein myyntilakon partaalle.

Kuntien asemaa Kataisen budjetti ei juurikaan auta. Kunnat menettävät näissä veronalennustarkoituksissa Kuntaliiton laskevien mukaan 400 miljoonaa euroa. Valtio korvaa menetyksen kyllä täysimääräisenä korottamalla vastaavasti valtionosuuksia smalla mitalla. Kuitenkin kunnat menettävät lisää tuloja veropohjan heikentymisen myötä, ja jättä valtio ei korvaa. Kun siis nyt juuri kuntavaalien edellä vaadimme tarpeellisia resursseja julkisen

talouden henkilöstön määrään ja palkkaukseen, ei Kataisen budjetti sille anna mitään mahdollisuuksia.

Jotakin yksityiskohtia budjetista

Ruuan arvonlisäveron laskemista ei aikaisteta. Arvonlisävero laskee 17%:sta 12%:iin vasta vuoden 2009 lokakuussa. STP:n kanta on, että ruuan arvonlisävero pitäisi poistaa kokonaan. Sensijaan demarit iskevät kirveensä kiveen tässä kysymyksessä väittäessään että veron laskusta tuleva hyöty menee kokonaisuudessaan kaikenlaisille väliporaille. Niin voi tapahtuakin nykyisessä tilanteessa, jossa kaupan keskeytymisen seurauksena alaa hallitsevat kaksi suurta ketjua. Jos kaupan alalla vallitsisi todellakin vapaampi kilpailu, hyöty arvonlisäveron alennuksesta tulisi paljon suuremmalla varmuudella tavallisille kuluttajille.

Hallitus nostaa kotitalousvähennyksen 3000 euroon kun se nyt hoivapalveluissa on 2300 euroa ja muissa kuten remonteissa 1150 euroa. Kotitalousvähennystä on käytetty paitsi hoivapalveluihin myös kaikenlaisiin muihinkin kotona tehtäviin korjauksiin kuten remonteihin. Jotain myönteistäkin siis budjetista löytyy. Hallitus nostaa myös työtulovähennystä enintään 600 euroon. Alkoholiverot hallitus jättää entiselleen ja jää katselemaan, miten liikaa alkoholia juoville oikein käy. Tupakkaverotusta budjetti nostaa 10%.

Rahaa budjetissa kuluu etenkin suuriin liikennehankkeisiin yht. 549 miljoonaa euroa; on Venäjän liikenteen rekkajonoja ja niille tarvitaan parkkialueita ja lisäkaistoja, kehäratua aletaan rakentaa pääkaupunkiseudulle, Seinäjoki ö Vaasa rataosuus sähköistetään jne

Tavalliselle pienituloiselle budjetti ei anna oikeastaan mitään, kun otetaan huomioon hallituksen jo aikaisemmin tekemät terveyskeskumaksujen ja lasten päivähoiton lähemmäs 20% korotukset.

Reijo Katajaranta

Välttämättömyyselint arvikkeiden, joukkoliikenteen ja asumisen arvonlisävero nollassi

Pekka Tiainen, STP:n ehdokkaana Helsingissä

EU-jäsenyyden yhteydessä luvattiin alentaa ruoan arvonlisävero 17 %:iin. Tästä on kulunut aikaa 13 vuotta ja nyt se on vihdoin tapahtumassa, vaikkakaan ei etuajassa vaan vasta v. 2009 lokaan alusta.

Se ei kuitenkaan ole riittävä toimenpide. Arvonlisäveroa lisättiin EU-jäsenyyden yhteydessä moniin elintarvikkeisiin, joissa se oli aiemmin nollla prosentilla tai sitä nostettiin sellaisissa, missä se oli 7 %. Samoin se lisättiin bussi-, metro-, juna- ja raitiovaunujen lippujen hintoihin 8 %:n suuruisena. Täytteenä se lisättiin asumisen vesi- ja jätevesimaksuihin, huoltopalveluihin ja lämmitykseen.

Hintojen nousun kiihtyminen on perusteltu syy karsia näitä veroja pois ja estää elinkustannusten nousua. Karsimisella ovat muutkin

perusteensa. Joukkoliikenteen kohdalla ympäristösyöt ovat keskeinen peruste, koska liikenteen ympäristöhaittojen vähentämiseksi ja energian kysynnän ja hintojen nousun hillitsemiseksi on tärkeää, että kasvatetaan joukkoliikenteen osuutta liikenteessä.

Arvonlisävero luo epätasa-arvoa

Tärkeä peruste arvonlisäveron alentamiselle välttämättömyyselintarvikkeissa, asumisessa ja joukkoliikenteessä ovat tasa-arvoja tulojakosyyt.

Työväenliike on perinteisesti vaatinut progressiivista verotusta tuloerojen lievittämiseksi, jolloin suuremmista tuloista maksetaan suhteessa enemmän veroa. Arvonlisävero ei ole progressiivinen vaan prosentti on sama kaikille. Se on lisäksi kulutusvero. Kulutuksen osuus tuloista on sitä suurempi mitä pienemmät ovat tulot. Tästä syystä pieni- ja keskituloiset maksavat tuloistaan suuremman osuuden kulutusveroa, kuin suurituloiset.

Tästä syystä arvonlisävero on progressiivisen veron vastakohtana regressiivinen vero. Regressiivistä veroa maksetaan sitä suuremman prosentin mukaan mitä pienemmät ovat tulot.

Kun regressiivista tuloveroa kevennetään ja regressiivistä kuluksveroa lisätään, verotuksen rasitus siirtyy kaksinkertaisella

painolla pieni- ja keskituloisten suuntaan. Näin on pitkään tapahtunut. Tätä verotuksen eriarvoisuutta on lisännyt se, että varallisuusvero on poistettu ja se suosii rikkaita. Auto- ja alkoholi-vero-kevennyksiä on ollut, mutta elintarvikkeita on verotettu raskaamman päälle.

Hallituksella on ratkaisun avaimet

Seuraavassa budjetissa alennetaan tuloverotusta ja elintarvikkeiden veroa vihdoin. Samalla kuitenkin on varoiteltu vuokrien ja energialaskujen 20 %:n korotuksista. Polttoaineen hintojen nousu on ylittänyt sietokyvyn rajan ja tuo veroina valtion kassaan lisää rahaa. Korjot on nostettu. Elintarvikkeiden hintoja uhkaavat paljon suuremmat korotukset kuin mitä verokevennys korjaa.

Palkkoja alennettiin 1990-luvun laman aikana ja korotuksia on sen jälkeen pidetty pitkään hillittynä. Työtuojen osuus kansantuloista on kuitenkin jäänyt alle lamaa edeltäneiden vuosikymmenien tason. Tämä johtuu alentuneesta työllisyydestä.

Voittojen maksimointi johtaa inflaatioon

Työllisyyden parantuessa asioissa on alkanut tapahtua korjaantumista, vaikka työttömyys on edelleen sietämättömän korkeaa. Voittojaan puolustamiseksi hintoja

on nyt alettu korottamaan. Tällä on haluttu estää tulojaon korjaantumisen palkkatyön kannalta oikeudenmukaisemmaksi. Lisäksi on tullut raaka-aineiden ja energian hinnan nousu, joka on haluttu siirtää suoraan kuluttajaintoihin, kuten myös koron korotuksen vaikutus.

Toimenpiteet pieni- ja keskituloisten elinkustannusten nousun pysäyttämiseksi eivät ole lähellekään tarpeeksi järeitä. Välttämättömyyshyödykkeiden suuremmat veron kevennykset ovat välttämättömiä ja hinta- ja vuokratulot on otettava käyttöön. Eivät esimerkiksi Helsingin Energian kustannusten nousut perusteita heikkeitä hintojen korotuksia.

Edes luomutuotantokaan ei taida nykyisen politiikan raameissa pelata maamme elintarviketuotantoa. Poliitikkaa on muutettava. Välttämättömyyselintarvikkeiden arvonlisäveroa ei tule alentaa 12 %:tiin vaan se on poistettava kokonaan.

Pekka Tiainen

Pettäjän tie

Tangola-lajaja Taisto Ahlgren teki 70-luvulla hitin laululla **oPettäjän tie**. Se istuisi suorastaan hienosti hallituksen ja eduskunnan tunnusmelodiaksi. Siellä kun on harrastettu kaikenlaista kämmintä ja kun ne ovat vetäneet kansaa huulesta menen tullen. Lakikaan ole ollut mikään haitta ja jos on ollut, tehtiin jälkepäin uusi, jolla laittomuus muuttui lailliseksi.

Vanhasen toinen hallitus rakentaa parhaillaan uutta budjetia. Sen yleispiirteinä näyttää olevan, että hallitus ampuu todella kovilla. Siinä ei sinänsä ole mitään uutta. Presidentti Koivisto (sd) hyväksyi, taustavoimien tekemän pitkän aikavälin suunnitelman, jonka linja pitää edelleen. Sitä ovat orjallisesti noudattaneet Sorsan, Holkerin, Ahon, Lipposen ja Vanhasen hallitukset. Niille kaikille on yhteistä Suuren Rahan etu, jota on toteutettu, kun ei ole muuta mahdollisuutta!

Valtionvarain ministeri Jyrki Katainen on ötyväenö presidenttiehdokas Sauli Niinistön suojissa oppinut muutaman uuden fraasin. Ne hän on opetellut ulkoa sillä ne sopivat joka lähtöön. Katainen puolustaa

härskiä politiikkaansa väittämällä, että ne kannustavat työnteekoon, palkitsevat ahkeria ja tukevat työllisyyttä. Jos näiden hokemien kanssa tulee vaikeuksia, niin aina voi väittää, että ei ollut eikä ole muuta vaihtoehtoa. Helppoa ja kätevää.

Tulevan vuoden valtion budjetitriihestä Kataisen tärkein viesti oli, että ensi vuonna ostovoima kasvaa. Palkat nousevat 5,1, josta inflaatio vie 2,8, mutta veronkevennykset tuovat 1,2, joiden jälkeen tulojen reaaliikasvu on 3,5 prosenttia. Katainen kertoi asiansa ihan toisinaan ja vakavalla naamalla ilman epäilyksen häivää 6 hirmuinen inflaatiokin on vain ohimenevä piikki.

Ministeriä on johdettu harhaan tai hänellä pokka piti, vaikka hyvin tiesi harrastavansa pelkkää huulenhöittoa. Takapirut nimittäin tietävät, että hallituksessa ei ole valmiiteilla lakeja, jotka takaisivat palkkojen reaaliarvon ja pysäyttäisi inflaation. Päinvastoin! Seitsemän viimeistä hallitusta ovat harjoittaneet määrätietoista kahden käden politiikka; oikea ojentaa ja vasen vastaanottaa. Hallitus antaa toisella kädellä ja ottaa toisella saman takaisin ja korkojen kanssa.

Vanhasen hallitus kulkee edeltäjänsä viitoittamaa pettäjän tietä.

Katainen oli sanomisessaan ehdoton, siis ehdottoman epärehellinen. Hän on moneen kertaan korostanut, että kaikki työ on yhtä arvokasta. Selvä, siitä voi olla yhtä mieltä. Kuitenkin kolme neljäsoosa saa palkkana alle 3000 euroa kuukaudessa. Heillä (2006) keskituntipalkka oli vaivaiset 8,25 euroa. Jos kaikkien työ on yhtä arvokasta, silloin jokaisen nokaan palkan olisi pitänyt olla 16 euroa ja 40 senttiä tunnissa. Eipä ollut!

Sanomattakin on selvää, että Katainen ei mene selittämään Liliukselle ja muille tuhansien eurojen tuntipalkkojen vetäville, että kaikki työ on yhtä arvokasta. Sen enempää Kokoomus, Kepu kuin muutkaan eduskuntaapuolueet eivät halua irti paskan jauhamisesta. He jatkavat ollenamme Pettäjän tiellä.

Katainen on selittänyt, että kun kaikki työ on yhtä arvokasta, on veronalennuksenkin oltava yhtä suuri 1,2 prosenttia kaikille. Hallitus on toittottanut, että 800 miljoonan veronalennus annetaan kaikille palkansaajille ja eläkeläisille. Kuinka lopulta käy?

Viimeisen verotilaston mukaan alle 2916 euroa sai 82,7 prosenttia tuloonsaajista. Heidän veron alennuksensa olisi 1 - 35 euroa, keskimäärin noin 15,0 e/kk. Toisen ryhmän, jossa oli 17,9 prosenttia tuloonsaajista, tulot ovat 2 917 - 24 999 euroa. Heille veronalennusta tulee 35 - 300 euroa, keskimäärin

47,46 e/kk. Kolmannessa ryhmässä oli 0,1 prosenttia tuloonsaajista. Heillä veron alennus on vähintään 300 euro kuukaudessa ilman ylärajaa.

Pienituloisia on siis **yli neljä viidesosa**. Tasaprocentin mukaan he saavat jaettavaa alennuspotista 306 miljoonaa euroa (38 %) ja suurituloisten **vajaa viidesosa** saa 494 miljoonaa euroa (62 %). Kataisen alleviivaama väite, että suurituloisten verojen alennus ei maksa valtiolle paljon mitään, on siis raakaa petosta.

Kevennyksen toimen julma juoni on siinä, että em. pienituloisia on yli 3,5 miljoonaa, joista lähes 1,4 miljoonaa tuloonsaajaa (52,1 % kaikista tuloonsaajista) joiden tulot ovat niin pienet, että he maksoivat vain kunnallisveroa. Yli neljän sadantuhannen tuloonsaajan (10,1 % kaikista tuloonsaajista) tulot olivat vieläkin pienemmät. Heiltä ei perity lainkaan veroa. Veronalennuksen ulkopuolelle jää pienten tulojen saajista yhteensä 1,8 miljoonaa henkeä (42,2 % kaikista tuloonsaajista). Tässä on törkeyden huippu!

Valtaviksi paiseista tuloeroista piittaamatta hallitus vaatii, kuten pääministeri Vanhanen on taas kerran julistanut, että alhaisilla palkkasopimuksilla (ei siis Kataisen 5,1 % korotuksilla!) ensivuonna katkaistaan inflaatio. Hallituksen veropoliitikalla vedetään köyhää turpiin ja annetaan vauhti tuloerojen kasvulle.

Huolestuttavia ovat suunnitelmalliset työvoimatoimistojen henkilöstön vähentämisestä 1000:lla eli kolmanneksella. Massatyöttömyys on tehnyt henkilökunnan työstä raskasta. Nyt kun työttömyys on alentunut, olisi tilaisuus parantaa palvelua ja paneutua enemmän kuhunkin työnhakijaan ja saada lisävauhtia siihen, että työttömyys alenisi ja saataisiin mahdollisimman monen kohdalla estetyksi. Säästöt tähän kohdistuvat väärin kuten monet muutkin valtion tuottavuusohjelmalla perustellut. Tuottavuus ei parane vaan toiminta heikkenee. Tarpeellisiin asioihin tulee budjetirahoitusta köyryä.

Pekka Tiainen

Edes luomutuotantokaan ei taida nykyisen politiikan raameissa pelata maamme elintarviketuotantoa. Poliitikkaa on muutettava. Välttämättömyyselintarvikkeiden arvonlisäveroa ei tule alentaa 12 %:tiin vaan se on poistettava kokonaan.

Totuus on, että verot eivät ole kansan ongelma 6 sitä ovat vain liian pienet palkat ja eläkkeet. Sitä ei korjata mitään veronalennuksilla.

Muutaman euron valtionveron alennuksilla kukaan ei tee mitään varsinkaan, kun valtio ottaa, ja nopeasti, ne eri tavoin takaisin. Tästä on kokemusta vaikka millä mitalla. Tuoreena esimerkkinä on, että kun valtio pakotti kunnat nostamaan palvelumaksuja 60 miljoonalla eurolla, niin saman rahan se ottaa itselleen alentamalla valtionostuksia.

Jos kunnille olisi annettu koko veronalennuspotti ja valtionosuudet olisi pidetty ennallaan, kunnat olisivat saaneet 860 miljoonaa euroa. Sillä rahalla kunnat olisivat voineet tehdä kummia, vaikkapa palkata 35 000 uutta työtekijää.

Valtio ja sen Vanhanen, Katainen ja kumppanit, nuo Pettäjän tien kuljijat, ovat kaiken pahan alkua ja juuri. Tulevissa kunnallisvaaleissa heille on annettava sellainen potku persuksille, että muistavat sen ja muistavat pitkään.

Kai Kontturi

Inflaatio E köyhät kyykkyy

Kova pääomapiirejä hyödyttävä ns. uusioikeistolainen politiikka on nykyisen inflaation todellinen syy. Vain STP:n liittolaistensa kanssa ajama politiikan suunnan muutos tekee mahdolliseksi todellisen sosiaalisen oikeudenmukaisuuden.

Jokainen tuntee kukkarosaan, että tulot eivät tahdo riittää, kun hinnat nousevat ja nousevat. Tämä hintojen karkaaminen on inflaatiota. Se on kapitalismin kuuluva ilmiö, jolla duunarit ja muut köyhät lyödään kyykkyy. Kapitalismissa on yleisesti omaksuttu ajatus, että vasta hintojen työn tuottavuutta nopeampi kasvu tarkoittaa inflaatiota. Se ei ole totta.

Kokemuksestaan kaikki tietävät, että hintojen tuloja nopeampi nousu on inflaatiota. Se laskee kansan elintasoja. Sanotaan, että inflaation syy on työläisten palkan korotusten, ei kapitalistien. Inflaatio koskee erityisen raostoni niihin, joiden tulot ovat vähentyneet tai vähenevät samanaikaisesti hintojen kovan nousun kanssa. Jo nyt työttömyyden ja päikätöiden kiertessä elävien joukko on yli puolet työvoimasta. Heihin inflaatio iskee todella kovalla kädellä.

Inflaatioprosentti ei kuulu meille tarjotuista tiedoista kaikkein luotetuimpiin, sillä se lasketaan vain emalta sovitusta tavarista. Niistä saadaan tavarakori, jonka hinnan muuttamista seurataan. Rajoitettu menetelmä ei ole kovin vakuuttava.

Tavarakoria parempi kuva saadaan, kun verrataan koko kullutusmenojen hintojen muutosta. Sen mukaan kaudella 1981-1990 inflaatio oli keskimäärin 6,5 prosenttia ja 1991-2006 keskimäärin 2,1 prosenttia vuodessa. Tällä hetkellä virallinen yli neljän prosentin inflaatio hamuilee jo 80-luvun tasoa, sillä kaikkien tilastokikkojen vuoksi todellinen hintojen nousu voi olla, ja on tuntuvasti virallista lukua suurempi. Kun hintojen nousu välttämättömyystavaroissa on muita tavaroita suurempi, silloin kädessä suuhun elävien pienituloisten inflaatiokin on keskimääräistä korkeampi. Kun pienituloisten inflaatio on muita suurempi, silloin elintason laskuun on muita rajuja.

Ristiriidat ja inflaatio

Palkkatyöläisille on aina oheutta, että palkkojen korotukset aiheuttavat inflaation. Yhtä kauan laita-vasenmistosta on osoitettu, että väite on pelkkää pötyä. Vuosi 2006 käy esimerkistä. BKT:stä palkkojen osuus laski 1,3 prosenttia. Myös sen muiden osien osuus laski 1,6 prosenttia, mutta voittojen osuus kasvoi 4,7 prosenttia. Näin

yksin voitot aiheuttivat tuntuvan 1,8 prosentin inflaation. Työmarkkinoilla ei ole kysymys inflaatiosta vaan tulonjaosta.

Lienee sanomattakin selvää, että markkinoilla kapitalistit myyvät tavaroita niin korkealla hinnalla kuin suinkin mahdollista. He haluavat tavarostaan kunnan voiton palkkoista riippumatta. Kapitalistinen aiheus on inflaation tärkein tekijä.

Inflaatioon vaikuttaa sekin, kuinka paljon kapitalistiset keskuspankit painavat (uutta) rahaa. Kapitalisteista riippuu myös kysynnän ja tarjonnan tasapaino, jonka järkkäminen synnyttää inflaatiota tai sen vastakohtaa deflaatiota. Kansan ostovoimakin riippuu kapitalisteista. Hintoja korottamalla kapitalistit saavat enemmän voittoa, mutta se lisää inflaatiota. Inflaatiota syntyy siitäkin, että voittoja kasvatetaan heikentämällä laatua ja pienentämällä määriä hintoja alentamatta. Nämä ristiriidat kuuluvat kapitalismin. Ne ovat inflaation ja väestön elintason alentamisen lähteitä.

Inflaatio ilmaistaan vain yhdellä prosenttiluvulla, vaikka sen vaikutukset ovat erilaiset eri tuloryhmissä. Tuntuvatkaan hinnankorotukset eivät juuri vaikuta suuri- ja hyvätuloisten elintason. Heillä on pelivaraa. Kolme neljäsosaa tulo-saajista on keski- ja pienituloisia. Heillä ei ole pelivaraa. Siksi alhaisenkin inflaatio voi ylittää heidän tulojensa kuvitellun tai mahdollisen kasvun ja elintaso laskee. Pienempiin tuloihin jokainen inflaatioprosentti on liikaa.

Matalan inflaation kausi

Kuten edellä nähtiin, niin kautta 1991-2007 voidaan pitää matalan inflaation kautena. Sitä leimasi kaksi tekijää, joiden seuraukset ulottuivat koko kansantalouteen.

Ensimmäinen radikaalisti vaikuttanut tekijä oli 90-luvun alussa voimaan tullut tavaroiden ja palveluiden vapaa liikkuminen. Sen seurauksena talouden rakenne muuttui merkittävästi. Vuonna 1990 tuonnin osuus tuotannosta oli 25, viennin 22 ja kotimaan 53 prosenttia. Vuoden 2006 lopussa osuudet olivat 39, 48 ja 13. Kotimarkkinatuotanto ei pystynyt kilpailemaan ulkomaiden suuryritysten halpautuuta vastaan. Niinpä tuonnin osuus kasvoi, 14 prosenttisyksikköä (56 %). Tuonnin kasvun vuoksi 50 000 yritystä

lopetti toimintansa ja omavaraisuudesta menetettiin 40 prosenttisyksikköä (75 %).

Suuryritysten kilpaileva halpautuonti piti hintoja suhteellisen alhaalla. Samaan aikaan työttömyys räjähti käsiin. 200 000 työttömän lisäksi työpaikkojen häviämisen vuoksi tuli vielä 350 000 uutta työttömää. Siitä seurasi työvoiman halpamyyni. Nolla tai muuten heikot tupot jarruttivat palkkakehitystä ja vahdittivat kapitalistien voittojen kasvua. Työvoiman halpamyyni on merkinnyt aiemmin epätyypillisten työsuhteiden muuttamista tyyppillisiksi, kun yli puolet työvoiman työsuhteista muuttui osa- ja määräaikaisiksi, pätikäysuhteiksi. Niillä on lisäty voittoja ja toisaalta poljettu palkkoja, kiristetty työvahtia, synnytetty huolia ja näköalattomuutta.

Työn tuottavuus ja työn voima- peräisyyden raju koveneminen on kiihdyttänyt voittojen kasvua. 1980-luvulla työn tuottavuus kasvoi 0,7, mutta 1990-luvulla hurjat 21,4 prosenttia tuotantoa nopeammin. Se on tuonut voittoa ilman merkittäviä hinta- ja inflaatiopaineita.

Toinen tekijä oli pääomien vienti. Pääomien vapauttaminen tapahtui asteittain 1986-1990. Sen ensimmäinen seuraus oli, että pankit ottivat lyhyessä ajassa merkittävät määrät ulkomaista velkaa. Tätä velkarahaa pankit antoivat jokaiselle halukkaalle. Pankit odottivat suuria korkovoittoja. Mutta kun tavaroiden liikkumavapaus tuhosi yrityksiä ja aiheutti työttömyyttä meni velallisilta maksukyky, josta seurasi pankkiriisi.

1990-luvun puolivälin jälkeen pääomavirta kääntyi. Sen maastavienti sai uutta vauhtia, kun voittoja ei investoitu kotimaahan ja kun suomalaisia yrityksiä myytiin ulkomaalaisomistukseen. Vuonna 1990 suomalaisia pääomia oli ulkomailla 27,5, mutta 2006 niitä oli 342,2 miljardia euroa. Pääomien vienti kasvoi yli 1.144 prosenttia!

Mitättömiksi vakiintuneiden investointien, kotimarkkinatuotannon ja ulkomaisen tuonnin sekä heikkojen tulojen ja työn voima- peräisyyden kasvun seurauksena inflaatiopaineet ovat pysyneet mallillisina. Nyt näyttää siltä, että näiden tekijöiden yhteisvaikutus voittojen nopean kasvun takajana on pääosin kuljettu. Siksi voi pelätä,

että tuonnin (raaka-aineet, energia) kallistuminen ja enimmäisvoittojen hankkiminen vaatii hintojen korotamista. Yhdessä ne enteilevät matalan inflaatiokauden päättymistä.

Keinottelu ja inflaatio

Inflaation tekijöihin kuuluvat myös pääomilla keinottelu. Yalen yliopiston professori Immanuel Wellerstein toteaa, että 1400-luvulta alkaen Länsi-Eurooppa ja Yhdysvallat hankkivat valtavia voittoja hyödyntämällä (!) mm. Afrikan köyhimpien maiden raaka-aineita. Nyt kapitalistinen järjestelmä on menettämässä tehoaan, sillä entisen kaltaisia suuria voittoja saa enää vain keinottelulla, jossa rahalla tehdään rahaa. Wellerstein toteaa, että se ei pitkälle kannata!

Maailmanlaajuinen keinottelutalous on saavuttanut uskomattomat mittasuhteet. Maailman tuotantovälineiden (2005) arvo, tuon sisältö maa- ja vesialueet, on **3006400 tuhatta miljardia dollaria**. Mutta jo viimevuonna maailmalla liikkui joutilasta keinot- telurahaa noin **500 tuhatta miljardia dollaria!** Se on sijoitettu hyödyke-, osake-, luotto-, valuuttan- ja korkojohdannaisiin, joilla sijoit- tajat ja erilaiset rahalaitokset käyvät monimutkaista kauppaa (Pekka Tiainen, KÄ 3/07).

Keinottelussa on siis enemmän pääomia kuin tuotantovälineissä!

Se on valtava kupla, kun sillä ei ole reaalista katetta. Tämän miele- tömän kuplan puhkeamisen seurauksia ei tiedä kukaan. Se on kuitenkin selvää, että aikanaan siitä tulevat mielettömät tappiot maksaa kansa. Niin on käynyt ennen ja niin käy vastakin.

Keinottelurahan määrä kasvaa vielä. Se kasvaa niin kauan, kun kapitalistit siirtävät sinne uutta rahaa, jota kertyy omaisuuden

myyntivoitoista, tuotannon voi- toista, säästöistä, **eläkerahas- toista** jne.. Kasvu jatkuu niin kauan, kun kapitalistit pystyvät keinot- telulla nostamaan esimerkiksi jo nyt yliarvostettujen osakkeiden hin- toja, mutta myös raaka-aineiden kuten ruuan ja öljyn hintaa ja hankkimaan siten uutta voittoa. Tämän maailmalaajuisen keinot- telun aiheuttamat valtavat hinnannousut kuluttajat maksavat osin välittömästi, mutta myös vä- lillisesti, kun nousset (raaka-aine) hinnat siirtyvät muihin tuotteisiin. Inflaatio ja inflaatiopaine kasvavat. Lisäksi EU vaatii, että mm. öly- tuotteiden hintoja nostavaan vero- automaattiin ei saa koskea, joten sekään ei helppoa inflaatiopainetta eikä jarruta inflaatiota.

Mikä neuvoksi?

Inflaation yksinomaisen syy on kapitalistien rajaton voiton tavoit- telu o kulut alas ja hinnat ylös. Nykyoloissa mahdollisuudet infla- tion torjumiseksi ovat vähäiset. Inflaation kurjistavat vaikutukset voi kuitenkin pätevästi ja kätevästi torjua hintojen nousun (yli-) kompensivalla palkka- eläke- ja soutuindekseillä tai hintasäännös- telyllä. Sen suhteen on varmaa, että tästä kaikki vapaakaupan ja kapitalismin nimeen vannovat ylimie- lisesti parahtavat o mahdollonta!

Mutta mikään inhimillinen ei ole mahdollonta. Kun inflaation torju- misessa ei auta kauniit puheet ei loitsu eikä rukous, on tehtävä se, mikä on tarpeen. Köyhien sijasta inflaatiopeikon voi iskeä maan rakoon, jos palkkatyöläiset niin haluavat. Kysymys on luokka- taistelusta, joka vaatii, että työläis- ten on liityttävä yhteen o vain yhteisvoimin kapitalisteja suosiva tulojakopolitiikka voidaan muu- ttaa palkkatyöläisiä ja koko väestöä suosivaksi.

Kai Kontturi

TONTINVUOKRAAJAT TAIVASALLA

Telttaleiri-mielenosoitus senaattorilla 23.-24.9.2008

Päätunnuksena

1 Vuokraamme kaupungilta tonttimaata telta-asumiseen!

Tiistaina 23.9.

- Telttojen ja rekvisiitan pystytys sekä muut valmistelut alkavat noin klo 14. Telttoja voi tuoda iltamyöhäiseen saakka.
- Tapahtuman avajaiset klo 17
- Puhujaksi pyydetty kaupungin edustaja
- Julkistetaan valtuustoryhmien vastaukset Tontinvuokraajien esityksiin (Tontinvuokraajat-liikkeen puheenjohtaja Heikki Tervahattu)
- Muuta ohjelmaa valmisteilla
- Yöpyminen senaattorin teltoissa

Keskiviikkona 24.9.

- Klo 14-18 kaupunginvaltuutetut ja valtuustoehdokkaat kutsuttu tapaamaan kansalaisia (valtuuston kokous alkaa klo 18 senaattorin liepeillä)
- Valtuustoehdokkailta kerätään sitoumuksia Tontinvuokraajien esitysten tueksi
- Valtuustoehdokkaille jaetaan halpaa tonttimaata erittäin arvokkaalta paikalta (arvaa mistä?)
- Muu ohjelma valmisteilla

Järjestää Tontinvuokraajat-kansalaisliike

Lisätietoja <http://tonttinvuokrat.wordpress.com>

Yhteydenotot (tiedot annetaan myöhemmin)

Helsinki on rikas kuin Kroisos!

Helsinki on rikas kaupunki. Siitä huolimatta se pyrkii nostamaan kaupungin tonttien vuokria asukkaille moninkertaisiksi sekä keräämään sosiaali- ja terveystoimelta perusteettomasti yhä kasvavia sisäisiä vuokria. Kuvassa kaupungin vuokratonttien vuokrankorotuksia vastaan kamppaileva kansalaisliike esittelemässä vaatimuksiaan päättäjille alkuvuodesta.

Helsingin kaupunginhallituksella on enemmän kuin kaupunginjohtajalla asiat eivät näytä olevan hanskassa, kun ne ilmoittavat terveyskeskusten maksujen tulevan käsittelyyn vasta budjetin yhteydessä ja että niiden suhteen ei vielä maanantaina ole tehty päätöksiä suuntaan tai toiseen (HS tiistaina 12.8.08). Kuitenkin 4.8.08 käynnistä terveysasemalla sain laskun, jossa jo oli 16,4 prosentin korotus. Kummallista!

Tässä asiassa ketunhäntä on jonkun kainalossa tai joku on toiminut omavaltaisesti. Mahanpohjassa on hieman sellainen kutuina, että kyse taitaa olla molemmista. Tuntuu siltä, että hintoja halutaan nostaa, vaikka siihen ei ole mitään tarvetta. Helsinki on rikas ja sen ylijäämät ovat valtavat.

Kaupungin talous on kehittynyt todella mallikkaasti. Vuoteen 2005 verraten 2007 vero- ja toimintatulot ovat kasvaneet 555,4 miljoonaa

euroa (15,7 %), mutta toimintamenot, kuntalaisten hyvinvointimenot, vain 339,9 miljoonaa euroa (10,8 %). Näin kaupunki säästi palveluista ja kasvatti vuosikatetta 215,5 miljoonaa euroa (65,4 %). Viime vuonna koko vuosikatteen lisäksi ja rapiat päälle käytettiin investointeihin, jotka kasvoivat 225,4 miljoonaa euroa (53,3 %).

Kolmen viimevuoden aikana vuosikatetta ja satunnaisia tuloja kertyi 1 766,4 miljoonaa euroa ja omaisuuden myyntivoittoa tuli

754,5 miljoonaa joten kaupungin vapaasti käytettävien rahojen määrä kasvoi yhteensä 2 520,9 miljoonaa euroa. Siitä käytettiin investointeihin 1 638,2 miljoonaa, kun säästöön pantiin 882,7 miljoonaa euroa. Kaupungin omalaatuisten tuloslaskelmien mukaan ylijäämät (748,4 milj.e) ovat vähän pienemmät.

Kaupunki on maksanut kirjanpitoavan, josta yksikään yritys ei uskalla nähdä edes unta. Yksikään yritys ei voi eikä uskalla kirjata pääomaansa kuluina tai poistoina poistettua omaisuutta. Helsinki uskaltaa. Se on maan tapa! Näin julkiset palvelut näyttävät todellista kalliimmilta, kun verorahoilla rakennetut ja velattomat kiinteistöt maksatetaan kaupunkilaisilla yhä uudelleen ja uudelleen ajasta loputtomaan iankaikkisuuteen saakka.

Tästä voi esimerkkinä todeta, että vuoden 2008 Sivistys- ja henkilöstö- sekä Sosiaali- ja terveysvoimi maksavat tilojensa ylläpitokustannusten lisäksi perusteetonta sisäistä vuokraa noin 165 miljoonaa euroa. Sillä voisi esimerkiksi palkata 4 700 uutta työntekijää. Mutta ei, kun sisäisillä vuokrilla, kerätään rahaa säästöön ja investointeihin.

Katsotaan asiaa miltä kantilta tahansa, niin Helsingin virkamiesten ja toimielinten sekoilu ainakin terveyskeskusten maksuissa on aivan uskomatonta. Helsingillä ei ole mitään tarvetta säästöjen kasvattamiseen eikä terveyskeskusten tai muidenkaan maksujen korotuksiin.

Kai Kontturi
Helsinki

Suomalainen sokerituotanto myytiin Saksaan

Yhä harvemmassa tulevat näkymään syksyisin pelloillamme niin tutut sokerijuurikas aumat, jotka odottavat kuljetusta sokeritehtaalte. Monilla Etelä-Suomen alueella juurikas oli monelle viljelijälle merkittävä tulonlähde. Siitä on saatu nyt EU-politiikan johdosta luopua.

Eurooppalainen sokerituotanto on ollut myllerryksessä viimeiset vuodet. EU:n tavoitteena on ollut leikata sokerituotantoa EU:ssa 17-18 miljoonasta tonnista 13-14 miljoonaan tonniin. Uudistuksen myötä sokerituotanto keskittyy Keski-Eurooppaan, missä tuotanto-olosuhteet ovat suotuisimmat. Pohjois-eurooppalainen sokerin viljely ja valmistus häviävät vähitellen. Viimeisin liike tässä pelissä on ollut Suomen ainoan sokeritehtaan myynti saksalaiselle sokerijättille.

Suomen sokeriteollisuus juontaa juurensa viime vuosisadan alkuun. Vuonna 1919 aloitti sokeritehdas Salossa. Vuonna 1948 käynnistyi Turengin tehdas ja vuonna 1953 Kotka, Naantali sekä Säkyli. Maamme sokeritehtaiden alasajo alkoi jo vuonna 1970, jolloin Kotkan tehdas lopetti toimintansa. 1990 luvun lopulla lopetettiin Naantalissa ja Turengissa ja 2000 luvulla Salossa. Viimeinen Suomessa sijaitseva sokeritehdas on Säkyli. Tanskalainen Danisco myi nyt kesällä osuutensa (80 %) saksalaiselle Nordzuckerille. Saksalaisyhtiö maksaa sokeritoimin-

noista 5,6 miljardia Tanskan kruunua eli noin 700 miljoonaa euroa.

MTK tyytyväinen

MTK:n mukaan Nordzuckerin tulo Sucrosin omistajaksi Danicon tilalle turvaa suomalaisen juurikkaanviljelyn ja sokerituotannon tulevaisuuden. Kauppa oli MTK:n mukaan suomalaisten juurikkaanviljelijöiden kannalta odotettu ja tervetullut. Kaupan myötä avautuu mahdollisuus tarkastella viljelijöiden osuutta suomalaisen sokeriteollisuuden omistajina, nykyisen raaka-aineen toimittajan roolin

lisäksi. Nordzucker on jo valmiiksi viljelijöiden omistama. Tilanne ei välttämättä ole kuitenkaan näin auvoinen.

Sokerituotanto jatkaa keskittymistä

Danisco Sugarin oston jälkeen Nordzucker laajenee koko Itämeren alueelle. Se saa kaupan myötä tuotantolaitoksia Tanskan, Ruotsin ja Suomen lisäksi myös Liettuasta. Se saa myös markkina-alueita Norjasta, Latviasta ja Virossa, joissa ei ole omaa tuotantoa. Nordzucker kasvaa Euroopan toiseksi suurimmaksi sokeriyhtiöksi. Tällaisessa sokerijättiläisessä Säkyli tehdas on mitättömän pieni tekijä, jota ei kannattane ylläpitää parintuhannen suomalaisen sokerijuurikkaan viljelijän vuoksi.

Saksalaisyritykset ovat kasvaneet ostamalla paljon teollisuutta Itä-Euroopan maista. Eurooppalaisen sokeriteollisuuden keskittymisen jatkuu. Pääsyy on Euroopan unionin sokeriudistus, jonka jälkeen sokerituotanto on kokonaan loppunut jo Irlannissa, Latviassa ja Sloveniassa. Jäljelle jääneet eurooppalaiset yritykset joutuvat miettimään, miten ne vastaavat kasvavaan tuontipaineeseen.

Eurooppalainen sokeriteollisuus kasvaakin Euroopan ulkopuolella. British Sugar on investoinut Afrikan ja Kiinaan. Ranskalainen Tereos vastaavasti Brasiliaan.

Kaikki merkittävät eurooppalaiset sokeriyritykset tekevät jo lisäksi biotaniolia.

Suomen maatalous kuihtuuko?

EU:n peruseräiteiden kanssa hyvin linjassa oleva toimintojen keskittäminen suurempiin yksiköihin palvelee osakkeenomistajien etuja. Suuremmissa yksiköissä tuotteista saatavaa hintaa voidaan alentaa voittojen silti kärsimättä. Tällä tavalla kilpailaan pois markkinoilta pien- ja vähän suuremmatkin yritykset. Syrjäseutujen, niin kuin Suomikin on EU:n vallan ytimessä katsoen, kohtalona on näivettyminen ja kenties raaka-aineiden tuottajan osa.

Suomen kannalta tilanne on huolestuttava. Tuotantorakenne yksipuolisuutta, maaseutu autioituu ja huoltovarmuutta nakerretaan pala palalta. Riippumattoman valtion pitäisi pystyä itse tuottamaan merkittävä osa tarvitsemistaan elintarvikkeista. EU:n myötä tätä huoltovarmuutta on vuosi vuodelta menetetty. Nyt vaakaaludalla on sokeri. Jatkossa voi olla yhä vaikeampi kampeuttaa EU:sta takaisin itsenäisten valtioiden joukkoon. Mutta sehän tietenkään on EU-elitiimme tarkoituskin!

Juha Kieksi /KÄ

Pienhiukkaset tappavat

Antero Nummiranta, STP:n ehdokkaana Helsingissä.

Keväällä osallistuin Pasila-projektin asukastilaisuuteen pääkirjastossa. Siellä kerrottiin Keski-Pasilan suurisuuntaista rakentamissuunnitelmista. Aivan sivujoonena luonnontitsiä mainitsi, että jos liikennemäärät lisääntyvät nykyiseen tahtiin, niin Mannerheimintien varrella asuminen tulee kieltää jo parin vuoden päästä. Asiahän kuulosti niin kamalalta, että tutkin hieman asiaa tarkemmin.

Kaikillehan on tuttua keväänä katupöly ja esimerkiksi Venäjän metsäpalojen henkeen käyvä katku. Savupiiputeollisuutta Helsingissä ei enää ole. Mikä sitten on niin vaarallista, että asuminen käy hengen päälle?

Pienhiukkaset ovat pahin ilman epäpuhtaus ihmisen terveydelle.

Autoliikennettä Mannerheimintiellä. Vaikka Helsinki on vielä suhteellisen pieni kaupunki todellisiin suurkaupunkeihin verrattuna, nousevat liikenteen hiukkaspäästöt täälläkin ruuhka-aikoina hengenvaarallisiin lukemiin.

Yhdyskuntailman saasteen vakavimmat haitat liittyvät nykytiedon mukaan pienhiukkasiin. Kansallisessa ympäristöterveysohjelmassa on arvioitu erityisesti pienhiukkasten aiheuttavan Suomessa vuosittain 200-400 ennen aikaista kuolemaa, 30 000 astmaoireiden pahentumista ja 30 000-40 000 lasten hengitystieinfektioita.

Pienhiukkasia tulee rajojen yli Baltiasta, Keski-Euroopasta mutta paikallisesti hiukkasia syntyy

liikenteen päästöistä.

Terveydelle haitallisia epäpuhauksia ovat hengitettävät hiukkaset ja pienhiukkaset, hiilimonoksidi, typpioksiidi, rikkioksiidi, hiilivedyt ja raskasmetallit.

Herkät hengitystie- ja sydänsairaat sekä pienet lapset voivat saada oireita. Astma, keuhko- ja sepelvaltimotauti sekä sydämen vajaatoiminta ovat pienten ja vastasyntyneiden lasten

ohella suuressa vaaravyöhykkeessä.

Toisin, kuin metsäpaloasavut ja keväinen katupöly (hankalia nekin), pienhiukkaspäästöt eivät haise eivätkä näy, mutta ovat kuolemaksi jo nyt. Helsingin kaupunki ja YTV ovat avanneet nettisivut, joista voi seurata päivittäin ilmaan laatu mittauspisteissä. Vaaralliset ohjeet ylitetään jo nyt useita kertoja vuodessa.

Ohjeart ovat ympäristösuojelun perusteella ohjeellisia eikä niihin sisälly automaattisia velvoitteita. EU:n raja-arvon ylitys velvoittaa raporttoimaan ylityksen syyt. Kokonaisuudessahan asia liittyy maapallon ilmastomuutokseen ja on elämän ja kuoleman kysymys.

Voimme vaikuttaa itse tupakoinnin lopettamisella paljon asiaan perhetasolla. Kosteus- ja homeongelmat ovat jo isompi kysymys mutta mitäpä mahdollaan kaukaa, jo tuhansien kilometrien päästä tuleviin ilman epäpuhtauksiin.

Kunnallisella tasolla tulee mieleen liikenne ja kaavoitus, missä äänestäjä voi asioihin vaikuttaa.

-Joukkoliikenteen vuoroja lisätään

-Joukkoliikenne muutetaan maksettomaksi

-Autoilua rajoitetaan keskustassa

Jotta Hämeentien ja Mannerheimintien varrella voisi vastakin asua, on toimenpiteitä puhtaan ilman puolesta nopeutettava ja tehostettava jo nyt.

Puhdas ilma NYT. Lipun hinnat alas. Tie auki joukkoliikenteelle.

Antero Nummiranta
lähteet: Kansanterveyslaitoksen, Helsingin kaupungin ympäristökeskuksen ja YTV:n nettisivut ja tutkimusraportit

Kehitysvammaisuudesta

Matti Laitinen, STP:n ehdokkaana Helsingissä

Kävimme poikamme kanssa keuhkokuussa erään viikonlopun aikana Kumpulaan kyläjuhilla, syömässä armenialaisessa ravintolassa ja Maailma kylässä öfestivaaleilla. Kohtasimme tuhansia ihmisiä. Kuuntelimme bändikoulun rokkia ja kansainvälistä musiikkia. Haiselimme etnisten ruokien tuoksua sekä tutustuimme kansalaisjärjestöjen esittelypisteisiin. Aurinko paistoi ja ilma huokui solidaarisuutta.

Poikamme on vaikeasti kehitysvammainen. Perheensä keskuudessa hän on ensisijaisesti sen jäsen ja vasta toissijaisesti kehitysvammaisen ihminen. Hänen tietoyhteiskuntataitoonsa ovat olemattomat. Viikonlopun aikana me näimme vain muutaman poikamme kaltaisen henkilön. Kätevätkö suomalaisten kehitysvammaisten omaiset lapsensa niin syväälle sydämiinsä, että heidän olemassaoloon on lähes mahdoton havaita?

Suomen puolustusvoimat lähettävät alkuvuodesta pojalle

kirjeen, jossa häntä kehoitettiin käymään kutsuntoja varten lääkärin tarkastuksessa ja saapumaan sakon uhalla syksyllä 2008 kutsuntoihin. Me lähetimme kutsuntaviranomaisille B-lausunnon ja ilmoitimme poikamme soveltuvan huonosti tykistöön, panssarivoimiin, lennostoon ja laivastoon.

Suomi sijoittuu YK:n ylläpitämän Inhimillisen kehityksen indeksillä mitattuna 11. sijalle. Suomen sosiaaliturvajärjestelmä on eräs kehnoimpia Euroopan unionissa. Maastamme löytyy yli 600 000 köyhyydessä elävää ihmistä. Mielenterveyden häiriö on yleisin työkyvyttömyyseläkkeelle joutumisen/pääsemisen syy.

Matti Laitinen yhdessä poikansa Aarnin kanssa. Aarnilla on vaikea Downin syndrooma. Siitä huolimatta elämää ja vauhtia pojassa riittää.

Ihminen ihmistyy ihmisyyhteisössä. Kehitysvammaisen ei poikkeaa tässä muista ihmisistä. Suomessa elää yli 30 000 kehitysvammaista. Markkinataloudessa ihmisen tärkeimmät ominaisuudet ovat tuottavuus ja näyttävyys. Ihmisen menetettyä ensin mainitun attribuutinsa hän tulee tarpeettomaksi. Suomessa perusturvan karsinta- ja säästölinjaa edustaneet hallitukset ovat tulleneet toimillaan tehokkaasti tämän asian toteutuksiin.

Matti Laitinen Helsinki

Ruohonjuuritasolta näkee ruohonjuuritason ongelmat ja tarpeet

Rosa-Maria Keski-Vaara, STP:n ehdokkaana Helsingissä

Taas on kulunut 4 vuotta edellisistä kunnallisvaaleista ja ikäväkseni huomaan omalta osaltani - ja monien muiden osalta, että siinä ajassa on mm. oman asuinalueellani onnistuttu alasajamaan perusterveydenhuollon palveluja lopettamalla terveysaseman toiminta Myllypurosta ja laskemalla asumistukea, nostamalla korkean lääketuen ökattooa ja jättämällä pois monia lääkevalmisteita kokonaan pois Kelan korvausten piiristä. Silti eläkkeet eivät nouse ja verohelpotukset, yllätys yllätys, eivät koske eläkkeitä edelleenkään!?

Työssä ihmisten ömehustustaö jatketaan ja näin tulee lisää ns. önuoria työkyvyt-

tömyyseläkeläisiäö alkaen 35 vuodesta. Ja nyt kun on muotia keskittyä pelkästään vanhuuseläkkeellä oleviin kunnioitettavan pitkän päivätyön tehneisiin, jäävät mainitsemani önuoretö työkyvyttömät öläkeläiset uudeksi väliinpuotoajaryhmäksi. He jäävät ilman kunnollista kuntoutusta, fyysistä ja mielen-terveydellistä hoitoa ja kotiapua / kotisairaanhoidon palveluita niitä tarvittaessaan hyvinkin helposti, kun ulkoinen nuorekas olemus ja nuorekka ei riitä lakisäätöisiin apuihin ym. Monesti häpeä näistä monista köyhyyden ilmentymistä estää avun hakemista.

Käyttökääh hyvät ihmiset viisaasti ääntänne. Muuten asiat eivät muutu! Ruohonjuuritasolla elävänä kunnallisvaaliehdokkaana olen todella motivoitunut etujen ajamisesta ja ongelmiin puuttumisesta.

Mielenterveytyön ohjaaja / taitelija
Rosa-Maria Keski-Vaara

Matkani keskitettyjen palveluiden pariin

Anna Nevalainen, STP:n ehdokkaana Vantaalla

Tarkoitukseni oli kirjoittaa muutama sana minulle tärkeistä asiasta. Istuin kynä kädessä ja mietin aihetta, mikä olisi kaikkein tärkein ansaitakseen palstatilaa.

Muutamia kuukausia sitten mielihäpeäpalstat alkoivat kuhista pitkän hiljaiselon jälkeen.

Alkoi taisto siitä, kenellä on onnemme avaimet. Kuka on hän, kehen voimme luoda luottavat katset ja kasata suuret odotukset paremmasta huomisesta. Tuli kirjoituksia verojen keräämisestä ja keräämättä jättämisestä ja terveydenhoitopalveluiden yksityistämisestä sekä muista tärkeistä asioista.

Palveluita keskitetään ja yksityistetään tuottavuuden lisäämiseksi. Keskeytykseksi tapahtui myös omalle pankkikonttorille, Nordea

pankille Hakunilan ostoskeskuksessa. Aikomukseni oli hoitaa rahasioitani tutussa konttorissa. Yllätykseni oli suuri, kun selvisi, ettei se enää onnistu Hakunilassa. Palvelut on keskitetty ja rahaliikenne hoituu Tikkurilassa. Kaikki tämä vain minun parhaakseni, minun palveluideni parantamiseksi!?

Jatkan siis matkaa keskitettyjen palveluiden pariin, hyppään bussiin 61. Anteesi, menen tietysti bussilla 62, linjaa 61 kun ei enää ole sellaisena kuin ennen. Linja on nyt puolitettu, meidän matkustajien iloksi.

Nyt saan ajaa samalla rahalla kahdella eri bussilla: numerolla 62 Tikkurilaa ja 61 siitä eteenpäin. Onnekseni matkani määräänpää oli Tikkurilassa.

Kuten aina, pankissa aikaa kului juuri niin mukavasti, etten enää päässyt samalla lipulla kotiin. Maksoin siis matkastani keskitettyjen palveluiden pariin 4,80e. Pienituloisena rahan käyttö on pitkälle suunniteltua. Niinpä tuollainen summa palveluiden puolesta tuntuu hieman liioittelulta, markeissa laskettuna 30 markkaa!

Kyllä, tiedän ettei enää saisi kääntää hintoja markkoiksi, elämehän eurojen aikaa. En kuitenkaan voinut vastustaa kiusausta, jälleen kerran, käydessäni terveyskeskuksessa. Hinnan korotuksen jälkeen terveyskeskukseni maksu oli

hieman alle 140 markkaa. Sillä summalla saa rutkasti tunteja varattujen puhelinjonojen äärellä ja mukavaa odottelua terveyskeskuksen odotustiloissa, joissa voi fiilistellä lukemalla samat naisten lehdet yhä uudestaan ja uudestaan...Ei niin harmaita, jos jää juttu kesken, voihan sitä aina jatkaa seuraavalla kerralla.

Tämäkö takia keskitämme ja yksityistämme, minun parhaakseni. Kenenköhän kukkaroon tämä kaikki hyöty loven tekee?

Elämme aikaa, jolloin yhteiskuntien tavoittelemalla taloudellinen kasvu ajaa ihmiset pakkosuorittamiseen. onnellisuus ja hyvinvointi mitataan suoraan rahassa. Kiire ansaita rahaa elintärkeisiin menoihin vie aikaa perheeltä ja lähimmäisiltä, pelkäämme pysähtyä. Meillä ei ole aikaa pysähtyä.

Tämä näkyy herkästi lapsissa ja nuorissa. Lapset viedään tarhaan, koska rahaa kotihoitoon ei ole, pitäähän vanhempien tehdä töitä maksaakseen alati kallistuvat menot. Hoitoajat ovat pitkiä, kertyy helposti 10-11 tuntia vietyinä suurissa ryhmissä. On siinä lapsen täyppäällä pituutta! Nämä pienet tulevaisuuden toivot väsyttävät itsensä jo ennen kuin edes pääsevät työelämään.

Kääntämällä rahavirrat sinne missä niitä tarvitaan, pienituloisille lapsiperheille, työttömille ja van-

huksille luomme pohjan todelliselle talouskasvulle. Tuemme niitä, jotka ovat jo työnsä tehneet. Autamme niitä, jotka ovat uraltaan harhautuneet. Ja ennen kaikkea annamme rauhallisen lapsuuden niille, jotka eivät vielä tiedä työnteosta.

Kuten huomasitte, en osannut vielä päätää, mikä aihe on minulle tärkein, joten en voi kuin

kiittää matkaseurasta kohti parempia palveluita!

Anna Nevalainen

Kääntämällä rahavirrat sinne, missä niitä tarvitaan, pintuloisille lapsiperheille, työttömille ja vanhuksille luomme todelliselle talouskasvulle. Kuva Helsingin kaupungin palvelukeskuksen työntekijöiden mielenilmaisusta.

Pekka Tiainen kuntalaisaloitteesta Helsingin kaupungille 19.8.2008

Kyöttöjä, Itä-Suomen alkuperäiskarjaa poseeraamassa. Taustalla Miina Äkkijyrkkä.

Asia: Uutelan Skatan tilan kehittäminen kyöttökarjaan perustuvana arvokkaana maatilakokonaisuutena, jonka yhteyteen liitetään virkistys-, opetus- ja kulttuuri- sekä tutkimustoimintaa, koirapuiston siirto, kattojen korjaus ja muut välittömät käyttöä haittaavat toimet, sekä edellytysten turvaaminen ja tunnus-työn antaminen Miina Äkkijyrkän elämäntyölle taiteilijana, keskeiselle panokselle kyöttökarjan säilymiseksi sekä työlle Skatan tilan pelastamiseksi tuhoutumiselta

Uutelan kaava hyväksyttiin valtuustossa 24.10.2007. Se muokkaa alueella on maisemallisesti ja kulttuurihistoriallisesti arvokas maatilakokonaisuus, joka on varattu virkistys-, opetus- ja kulttuuri-toimintaan ja pienimuotoisen

maatilatalouden harjoittamiseen. Kaava on laadittu siten, että läpikulku on siirretty kulkemaan tilan itäpuolelta ja koirapuisto on siirretty toisaalle, jotta näistä aiheutuvat häiriötekijät voidaan poistaa. Kaava siten mahdollistaa nykyisenlaisen kyöttökarjaan perustuvan toiminnan ja sen kehittämisen. Liikenteellisten häiriötekijöiden poistaminen myös poistaa sellaiset esteet toiminnalta, joita on aiheu-

tunut liikenteestä karjan hoidolle. Se on omiaan antamaan kiinnostavia näköaloja alueen kehittämiselle.

Keskeinen asia tilan hoidossa on ollut kyöttökarja, jonka puolesta Miina Äkkijyrkkä on tehnyt ura-uurtavan työn. Hänen työnsä ansiosta nykyisille ja tuleville sukupolville avautuu se, mikä merkitys tällä alkuperäiskarjalla on Suomelle ollut. Toiminnan sijainti pääkaupunkiseudulla tuo asian myöskin lähelle tämän päivän ihmisiä ja lapsia. Karjalla on myös ominaisuuksia, joiden ansiosta se tarjoaa hyödyntämismahdollisuuksia taloudelliselta kannalta. Hanke on osa maailmanmittaista alkuperäiskarjojen suojelua.

Kyötön pelastaminen ja Uutela Skatan tila

Helvi Tossavainen Kiuruvedeltä kuoli vuonna 1989. Hänellä oli Itä-Suomen alkuperäiskarjaa kyöttöä navetassaan. Ne olivat viimeisiä. Miina Äkkijyrkkä pelasti ne teurastukselta. Miinan karja on ollut Helsingin Uutelassa Skatan tilalla vuodesta 1997. Kaupunki ilmoitti häädöstä lokakuussa 2007. Kaupunki ei toiminut vuokranantajana velvoitteidensa mukaisesti. Äkkijyrkkä on tehnyt tilalla mittavia kunnostustöitä.

Asia on ollut Helsingin käräjäoikeudessa. Kaupunki on yrittänyt saada häidön aikaan rakennus- ja kiinteistöviraston virkamiespäätöksin. Häätö merkitsisi, että

kaupungin demokraattisesti valitut päättäjät eivät voisi päättää Uutelan tulevaisuudesta tältä osin.

Pekka Tiainen teki asiassa kunnallisaloitteen rakentavan ratkaisun saamiseksi. Hän myös laati sopimusehdotuksen, jolla sovittaisiin oikeudenkäynnin. Sopimusehdotuksen mukaan Sopimus jatkuu tämän jälkeen toistaiseksi. Sitten kun Skatan perinnetilaa koskeva *hankesuunnitelma* on valmistunut, noudatetaan suunnitelman määräyksiä vuokrasopimusten voima- saoloista. Sopimusehdotuksen mukaan kaupunki suorittaa tarpeelliset vesikatkojen korjauksen, siirtää kaavan mukaisesti koirapuiston ja kieltää muun moottoriajoneuvoliikenteen kuin tonteille ajon Uutelan eteläkärkeen alueen virkistyskäytön edistämiseksi. Nämä toimenpiteet suoritetaan viivytyksettä. Kaupunki myöskin käynnistää hankesuunnitelman Skatan perinnetilan kehittämiseksi siten, että suunnitelma sisältää eri vaihtoehtoja kaavan mahdollistamissa rajoissa.

Osapuolet suorittavat kohteessa 31.10.2008 mennessä katselmuksen, jossa arvioidaan tilan kehittämiseen tehdyt investoinnit ja kunto sekä välttämättömät hoitotarpeet.

Ī Visiiri auki Eurooppaan!

EU-liittovaltion tuskainen tie

EU:n vastustajat ovat edelleen enemmistönä maassamme.

EU takaisin tuskien tielle, EU yrittää pelastaa Lissabonin sopimusta, Sormi suussa unionissa, EU painii pahan ongelman kanssa, EU ontuu eteenpäin sopimuskuiriisistä huolimatta, EU jäi kanveesin huippukokouksen jälkeenin, EU hämmennyksen tilassa, EU-johtajat ohittivat vaieten irlantilaisen hätkämerkin, EU-johtajat sormi suussa, EU rämpii kriisistä kriisiin, EU:n suunta taas kerran hakuksessa, EU:n riesana ylläilyssyy, Puola pilasi Ranskan tunnelmaa, EU painostaa

Yllä muutama otsikko Suomen päivälehtien pääkirjoituksista, jotka kommentoivat Irlannin kesäkuisen EU:n perustuslakikansanäänestyksen tulosta ja juhannuksena pidetyn EU:n huippukokouksen umpikujaa. Sekasotku, hämmennys, epätoivo, apinan raivo ö EU-eliitin huijaus- ja valehteluoperaation myttyynmeno herättää monia tunteita. EU:n jäsenmaiden kansat tuntevat suurta huojennusta ja kiittolisuutta irlantilaisia kohtaan. Heillä on parempi herraonni kuin

monilla muilla kansoilla.

Perustuslaki hylättiin 2005

Vuonna 2005 perustuslaista järjestää kansanäänestys aiottiin äänestää niissä maissa, joissa läpimeno on varmaa ja lisäksi Englannissa, Tanskassa ja mahdollisesti Ruotsissa, joissa kansallinen lainsäädäntö sitä vaati ja äänestys oli kansalle luvattu. Äänestys toteutettiin neljässä maassa: sopimus hyväksyttiin Espanjan ja Luxemburgin, mutta hylättiin Ranskan ja Hollannin kansanäänestyksissä. Oli melko varmaa, että myös Irlannin, Puolan, Tanskan, Portugalin, T-ekin tasavallan ja Britannian kansanäänestyksissä ei-äännet voittoaivat. Niinpä kansanäänestyskierron keskeytettiin ja jäsenmaille annettiin kielto viedä sopimusta kansalaisten arvioitavaksi. Runsaan 2-3 vuoden tuumaustauon jälkeen perustuslain läpirtuntausta jatkettiin ö sille keksittiin uusi nimikin: Lissabonin sopimus.

Perustuslaki hylättiin 2008

Niin vain junta kuitenkin jyräsi ylitse. Ö on ollut paikalla, mutta minä uskon Kimmoa tässä asiassa. ***
Vanhassen sekundahallitus (2-laatu)
 Kolmen liikemiehen ryhmä onnistui ostamaan suurella rahalla maahan mieluisan hallituksen ja ostopoliitikojen toimista myös kunnissa tippuu uusia näyttöjä.
 öKaikki ostaa ja kaikki on myytävänä ö hengessä Kepu ja kokomusta toteuttivat **Suomen Toivo**-kampanjaa. Kepu sai haaviin **Toivo Sukarin**. Kokoomus sai liike-elämästä ilmaista mainosta: erään vesisängyn käyttöoppaassa seikkaili eräs Topi ja kaupassa myytiin Topin ötönätin -raketeteja. Kampanja on tuottanut jo useita satoja tuhansia euroja.

Ideaparkille on etsitty maakuntasuomen kielioipin mukaista vastinetta. On ehdotettu mm. nimeä **Ideaparka**. Joutavaa! Kaikki ympäriväitvät, että kaaoksessa ideat ovat parkissa.

Matti Vanhanen on teflon-poliitikko, jonka pinta ei naarmuta mikään yksityis- tai työasioihin liittyvä skandaali. Vaalirahaskandaali vain vei uskottavuuden ö kenen

Viime kesän aikana tilanne ei ole liittovaltion asianajajien kannalta tullut yhtään valoisammaksi. Irlannin äänestys mitätöi kaikki voimainnontistukset, joiden tarkoituksena on ollut Euroopan yhdenytymisen öailinen tunnistaminen. Se on synnyttännyt voimakasta ihmettelyä ja liittovaltiokehityksen fiaskona. Sopimuksen saattamiseksi voimaan se pitää olla EU:n kaikkien jäsenmaiden ratifioima.

Yhtenä mahdollisuutena olisi saatava Irlanti pakotettua järjestämään uudelleen kansanäänestys. Jos uusiaäänestyksessäkin Lissabonin sopimus torjutaan, niin Euroopan yhdenytymisprosessia on rukattava: arkistoista pitäisi kaivaa jo unohdettu idea ökahden nopeuden Euroopasta.

Vanha kaava - irlantilaisille tarjotaan erillisratkaisua, jonka perusteella heidän ei tarvitse sitoutua yhteiseen ulkopoliittikkaan ja muihin kansan karsastamiin pelisääntöihin ö ei enää käy. Jos sopimusta tumpuloidaan, se voi aiheuttaa dominoefektin, jolloin myös vaikkapa euroskeptiset britit, puolalaiset, tshekijet, alkavat vaatia heitä varten räätälöityä sopimusta.

Toinen vaihtoehto on, että komissio ja jäsenmaat voisivat painostaa Irlannin hallitusta unohtamaan tulos. Tämä olisi kuolinsuku kansalliselle päätöksenteolle Euroopassa. Ainutkertainen rikos demokratiaa vastaan se ei olisi ö Ranskan ja Hollannin parlamentit ratifioivat sopimuksen kansanäänestyksestä huolimatta.

Kolmas vaihtoehto on hyväksyä Lissabonin sopimus sen hylkymisestä huolimatta ja samalla syrjäyttää Irlanti.

Maanittelu, juonittelu, painostus, pakottaminen

Komission pj **José Manuel Barroson** mielestä muiden maiden on jatkettava ratifiointiprosessia. Suomikin on kannattanut tätä suunnitelmaa. Jos kaikki muut 26 maata ovat hyväksyneet sopimuksen, Irlantiin kohdistuu suuri paine liittyä mukaan. Sen kanssa voidaan sopia jonkinlaisesta - kosmeettisesta - erityisjärjestelystä, joka sitten hyväksyttäisiin uudessa kansanäänestyksessä. Tässä suunnitelmassa on kaksi heikkoa kohtaa. Äänestäminen taas farssi - eikä räätälöityään Lissabonin sopimus menisikö läpi enää Irlannissa. Sopimusta ei hyväksyttäisi kaikissa 8 maassa, joissa ratifiointi on vielä kesken. Eniten on epäilty Puolan ja Tshekin tilannetta, mutta ennen kaikkea Ison-Britannian kääntymisen sopimusta vastaan sotkisi tämän suunnitelman. Ison-Britannian pääministeri **Gordon Brown** on johdonmukaisesti puolustanut sopimuksen ratifiointia. Sitä vastustavat euroskeptikot saivat kuitenkin Irlannin äänestystuloksesta lisää vauhtia eikä sopimuksen läpimeno Britannissa olekaan täysin varmaa. Niinpä ulkoministeri **David Miliband** ehätti jo ehdottamaan sopimuksen kuoppaamista. - Ei ole oikein muodostaa Eurooppaa, jossa Irlanti jäisi eri raitteille kuin muut.

Sopimusta on nyt yrittetty saada aikaan yli viiden vuoden ajan erilaisin keppelikonstein. Jos taas uusi sopimus tehdään, niin se neuvotellaan muutamien avainmaiden kuten Saksan ja Ranskan kesken. Siihen voivat sitten liittyä ne, jotka liittyvät, mutta EU-sopimuksia ei hyväksytetä enää kansanäänestyksissä muuten kuin korkeintaan yhdessä koko EU:n laajuisessa kansanäänestyksessä. Jos tälle tielle mennään, Irlannin kansanäänestyksen päivämäärä 12.6.08 ei tule merkisemään pel-

leä korruptio, vaan ystävyys. Ehdokkaat saavat verovapaasti ottaa vastaan kuinka suuria summia tahansa ö niitä ei tarvitse käyttää vaalityöhön. En moiti näitä liike-elämän sukareita, suhareita ja pukareita. Heidän tehtävänsä on sijoittaa rahat niin, että katuetuotto maksimoituu. Kun kelmille poliitikolle antaa rahaa, tämä maksaa takaisin 2-10-kertaisesti. Kuten eduskunnassa sanotaan: paha saa aina palkkansa ö ja usein bonukset päälle.

Demarien Unelma todeksi ö kampanja on kopio Kokoomuksen Suomen toivo -kampanjasta! On ehdotettu, että kepu aloittaisi Mielimme-kampanjan, Vasemmistoliihto Haluamme-kampanjan ja ristilliset Haave-kampanjan. ***
Lipponen poliittinen testamentti: Jäähvyäiset terveelle järjelle!
Jaana Airaksinen kirjoitti Savon Sanomien 20.8.08 Lipponen toiminnasta venäläis-saksalaisen maakaasuyhtiö Nord Streamin öneuvonantajana ö otsikolla **Poliittisen kulttuurin rappio**, öLipponen ajaa siis erityisesti Itämeren kaasuputken ympäristölupien käsittelyä Suomessa. Nord Stream haluaa rakentaa Itämeren pohjaa pitkin ison

kästään Lissabonin sopimuksen vaan koko vanhamuotoisen EU:n loppua.

Eliitin raivo

Eliitti on nyt kiukkuinen ja valittaa, että alle kaksi miljoonaa irlantilaista polkee miltei puolen miljardin ihmisen tahtoa. Sopimuksesta on äänestetty viidessä maassa: se hylättiin kolmessa maassa ja hyväksyttiin kahdessa ö Espanjassa ja kääpiö-Luxemburgissa.

Eliitti valehtelee, että sopimus hylättiin kolmessa maassa siksi, ettei sen sisältöä tunnettu. Totuus on toinen: heti kun saatu jotain tietoa sen sisällöstä, vastustajien määrä on kasvanut enemmistöksi.

Samana iltana, kun tulos selvisi, eliitti alkoi punoa uusia juonia. Jotkut muistivat v 2001 kansanäänestyksen ja päättelivät, että äänestys pitäisi toistuvasti uusia kunnes olisi saatu myönteinen tulos. Toisen skenaarion mukaan on laadittava väljempi sopimus, suunnitelma C ja sitten D, Ef - niin kauan kun aakkosia riittää.

Lisää tummia pilviä liittovaltion taivaalle

Uudistusopimuksen ongelmat paisuvat kuin pannukakku. Puolan presidentti **Lech Kaczynski** ei nimittäin aio Irlannin kantaan vedoten vielä allekirjoittaa sopimusta. Myös Saksan ja Tshekin presidentit odottavat perustuslakituomioistuimen päätöksiä ennen ratifiointia. Englannissa **Gordon Brownin** suosio on pohjामudissa ja britit muistavat Tony Blairin kansanäänestyslupauksen, joten ratifiointi tuskin onnistuisi.

Juhani Tanski

Touhulan tarinoita

Poliittinen kenttä polarisoituu

Demarien murskatappioon päätyneistä vaaleista puolueen piti tehdä itsekritiikkiä. Tuomioja sanoi syyksi puolueen noudattaman pääomaa suosivan ja eriarvoisuutta lisäävän politiikan. SDP:n tuore puheenjohtaja **Jutta Urpilainen** hylkää arvion toteamalla, että mahdollinen pääministeriehdokas voi olla **Paavo Lipponen**. SDP:ssä tehtiin sukupolvi- ja sukupolvi vaihto. Puolueen linjasta ei keskusteltu eikä sitä muuteta. Se tarkoittaa, että demarit ovat pahassa pulassa. Urpilainen julisti poliittisessa neitsytpuheessaan kesäkuussa, että öSDP on ainut keskustapuolueö. Jos arvio pitää paikkansa ö ja miksei pitäisi ö Suomi on polarisoitumassa. Olisi myönteistä kehitystä, jos SDP siirtyisi poliittisesta oikeistosta keskustaan.

Varapuheenhoitaja ehdokas **Kimmo Kiljunen** esittää rajun syytöksen (uusisuomi.fi): öpuoluekokouksen varapuheenjohtajan vaailutus oli manipuloitu, valinnat jyrättiin pikkuporukan luomalla junttalistalla. ..menetely on kuolettavaa ja demokratian halventamistaö

Niin vain junta kuitenkin jyräsi ylitse. Ö on ollut paikalla, mutta minä uskon Kimmoa tässä asiassa. ***

Vanhassen sekundahallitus (2-laatu)

Kolmen liikemiehen ryhmä onnistui ostamaan suurella rahalla maahan mieluisan hallituksen ja ostopoliitikojen toimista myös kunnissa tippuu uusia näyttöjä.
 öKaikki ostaa ja kaikki on myytävänä ö hengessä Kepu ja kokomusta toteuttivat **Suomen Toivo**-kampanjaa. Kepu sai haaviin **Toivo Sukarin**. Kokoomus sai liike-elämästä ilmaista mainosta: erään vesisängyn käyttöoppaassa seikkaili eräs Topi ja kaupassa myytiin Topin ötönätin -raketeteja. Kampanja on tuottanut jo useita satoja tuhansia euroja.

Ideaparkille on etsitty maakuntasuomen kielioipin mukaista vastinetta. On ehdotettu mm. nimeä **Ideaparka**. Joutavaa! Kaikki ympäriväitvät, että kaaoksessa ideat ovat parkissa.

Matti Vanhanen on teflon-poliitikko, jonka pinta ei naarmuta mikään yksityis- tai työasioihin liittyvä skandaali. Vaalirahaskandaali vain vei uskottavuuden ö kenen

silmissä sitä aiemmin oli. Vanhanen ja **Jyrki Katainen** saavat valehdella poliittikan kysymyksistä: **Ilkka Kanerva** ei edes omista tekstiviesteistään. ***

Poliisi ei sakota kerjäläisiä, mikä on hyvä uutinen Matti Vanhaselle. Hän olisi voinut saada sakot vaalirahan kerjäämisestä Merikukalle. Kaikki polvistuneet kerjäläiset eivät ole romanialaisia eivätkä köyhä. Kaduilla on monia Sampo Pankin asiakkaita, jotka eivät saaneet revittyä rahaa seinästä ja pankkien mielestä käteisasiakkaat tuovat hiekkaa konttorin. Säästövinkki: viekää rahanne Tanskan Pankkiin ö heräte- ym. ostokset jäävät väliin! ***

Korvat hörössä - Toivoa ja Unelmia tänään kuintiin

Taloudellish-poliittisen eliittimme johtomiehet tietävät, että hyvin hoidettu korruptio kannattaa aina, mutta huonosti hoidettu ei koskaan. Pitää tietää ketä lahjoo ja osata lahjoa sivistyneesti. Nokian ex-suuhdetoimintajohtaja **Harry Mildin** ohje oli, että korruptio pitää aloittaa hyvissä ajoin ennen kuin palveluksia tarvitaan. Pitkään jatkuva korruptio turuttaa vastaanottajan uskomaa, ettei kyseessä

ole korruptio, vaan ystävyys. Ehdokkaat saavat verovapaasti ottaa vastaan kuinka suuria summia tahansa ö niitä ei tarvitse käyttää vaalityöhön. En moiti näitä liike-elämän sukareita, suhareita ja pukareita. Heidän tehtävänsä on sijoittaa rahat niin, että katuetuotto maksimoituu. Kun kelmille poliitikolle antaa rahaa, tämä maksaa takaisin 2-10-kertaisesti. Kuten eduskunnassa sanotaan: paha saa aina palkkansa ö ja usein bonukset päälle.

Demarien Unelma todeksi ö kampanja on kopio Kokoomuksen Suomen toivo -kampanjasta! On ehdotettu, että kepu aloittaisi Mielimme-kampanjan, Vasemmistoliihto Haluamme-kampanjan ja ristilliset Haave-kampanjan. ***

Lipponen poliittinen testamentti: Jäähvyäiset terveelle järjelle!

Jaana Airaksinen kirjoitti Savon Sanomien 20.8.08 Lipponen toiminnasta venäläis-saksalaisen maakaasuyhtiö Nord Streamin öneuvonantajana ö otsikolla **Poliittisen kulttuurin rappio**, öLipponen ajaa siis erityisesti Itämeren kaasuputken ympäristölupien käsittelyä Suomessa. Nord Stream haluaa rakentaa Itämeren pohjaa pitkin ison

kaasuputken Viipurista Greifswaldiin... **Kaikkein ongelmaliisinta** on kuitenkin valtion kustantama työhuone eduskunnasta. Kukaan ei ole kyennyt vielä perusteellemaan, miksi entisellä pm ja nykyisellä kaasuputki- ja ydinvoimalobbarilla pitäisi olla ilmainen työhuone poliittisen päätöksenteon ytimessä. Lipponen on päässyt lobbarin tällävaaseen ja vielä ilmaiseksi: hänellä on jatkuva pääsy öpättäjäno puheille.ö Lehden pääkirjoitus 19.8.08 ö**Kenen leipää syöt, sen lauluja laulatö** käsittelee samaa aihetta.

Lipponen repi pelihuonsensa kirjoituksen johdosta. öTämän jälkeen jätän kaikki kotimaiset julkiset luottamustehtäväni veteraanityötä lukuun ottamatta.ö

Lipponen testamenttiin voisi lisätä, että hänen tulisi harkita myös ulkomaisten luottamustoimiensa lopettamista, koska ulkomailta tullut kritiikki on monin verroin rajumpaa kuin häneen ja hänen yhtioönsä kohdistettu kotimainen arvostelu.

Kahdeksan riittää

Mikä mies on USA:n demokraattien presidenttiehdokkaaksi valittu Barack Obama? Voiko hän olla todella jonkinlainen vaihtoehto USA:n nykypolitiikalle? Hänestä on ollut varsin vähän tietoa Suomessa, korkeintaan on korostettu hänen avujaan hyvänä puhujana. Tähän tiedonpuutteen saatiin merkittävää täydennystä kun hän 28.8. piti poliittisen linjapuheensa Demokraattien puoluekokouksessa Denverissä Coloradossa. Kokous oli mahtava spektaakkelisti stadionilla, jossa paikalla oli 80.000 Obaman kannattajaa ja jossa kaikki tärkeimmät demokraattien nimet Al Corestä Clintoneihin kävivät ensin kehumassa Obamaa, ennen kuin hän pääpuhujana saapui paikalle.

Puheensa hän aloitti oman historiaansa esittelyllä, kuinka hän omilta vanhemmiltaan omaksui amerikkalaisen lupausen, jossa jokainen yhdysvaltalainen saa toteuttaa omaa unelmaansa, kunhan ei loukkaa ja vahingoita muita pyrkimästä omiin unelmiinsa. Hän haluaa siirtää saman lupausen myös jälkipolville. Juuri siksi hän on ryhtynyt presidenttiehdokkaaksi.

Obama suomi ankarasti USA:n nykytilaa ja selvittää, kuinka huonoon kuntoon USA:n asiat ovat menneet Bushin hallinnon aikana. John McCainin valinta presidentiksi vain jatkaisi Bushin hallinnon linjoilla. Sellaista mahdollisuutta republikaaneille ei saa antaa. Nyt yhä useammalla ameri-

Barack Obama vaalikiertueellaan Michiganissa kannattajiensa keskellä.

kkalaisella ei ole työtä, tai niillä joilla on, tekevät sitä kovempaa kuin koskaan. Työpaikkojen on annettu mennä Kiinaan. Yhä useammat ovat menettäneet asuntonsa tai niiden arvo on pudonnut. öMonilla meistä on auto, mutta ei ole varaa ajaa sillä, monilla meistä on luottokortti, mutta ei ole varaa käyttää sitä, myöskään kunnolliseen koulutukseen meillä ei ole varaa. öTänään minä sanon Amerikan kansalle, demokraateille ja republikaaneille sekä puolueettomille läpi koko maan: Näissä vaaleissa meillä on mahdollisuus pitää amerikkalainen lupaus elossa 21. vuosisadalla. Me olemme täällä, koska rakastamme liikaa tätä maata antaaksemme entisen menon jatkaa vielä neljä vuotta. Kahdeksan on liikaa.ö

Republikaanien presidenttiehdokkaalla John McCainilla ei ole mitään uutta annettavaa Ame-

rikalle. Hän on 90-prosenttisesti tukenut Bushin päätöksiä. Niitä, jotka nyt arvostelevat Bushin politiikkaa hän nimittelee ökitisijöiksi. Obama sanoo, ettei McCain tunne ollenkaan sitä todellisuutta missä suurin osa amerikkalaisista nyt elää. öMe emme mittaa taloutemme vahvuutta miljardöörien määrällä tai 500 rikkaan varallisuudella, vaan sillä, kuinka monella on varaa ja uskallusta aloittaa uusi liike yritys tai onko tarjolla, joka saa palkkansa juomarahoihin varaa ottaa vapaapäiviä sairaan lapsensa hoitamiseksi ö me arvostamme taloutta, joka kunnioittaa ihmisten työtä.ö

öMeidän hallituksemme tulisi toimia meidän hyväksemme, ei meitä vastaan. Sen tulisi auttaa meitä, ei vahingoittaa meitä. Haluan varmistaa tilaisuuden - en niille, joilla on eniten rahaa, vaan jokai-

selle amerikkalaiselle, joka haluaa tehdä työtä.ö

Puheessaan Obama antoi myös lupauksia. Hän lupasi muuttaa USA:n energiatalouden. Riippuvuus Lähi-Idän öljystä tulee lopettaa kymmenessä vuodessa. Uusiutuvien energialähteiden käyttämiseen ja tutkimiseen hän lupasi 150 miljardia dollaria. Se loisi viisi miljoonaa uutta hyvää työpaikkaa ja kannattaisi itse itsensä.

USA:n terveydenhoitoon ja koulutukseen hän lupasi perinpohjaisia parannuksia. Sitä hän ei kuitenkaan kertonut, tapahtuuko se yksityisesti vai julkisen sektorin kautta. USA:n konkurssilainsäädäntöä on korjattava, niin että eläkeläisten rahat turvataan.

Millä tämä kaikki sitten rahoitetaan? Se tapahtuisi verouudistuksella, jossa tukittaisiin suur yritysten porsaanreikiä kiertää veroja ja siirtää voittojaan veroparatiiseihin. Samoin valtion hallinnon uudistamisessa saataisiin paljon säästöjä. öEmme voi ottaa vastaan 21. vuosisadan haasteita viime vuosisadan byrokratialla.ö Näillä uudistuksilla Obama lupasi verohelpotuksia suurimmalle osalle amerikkalaisista.

Joukot vedettäisiin hallitusti pois Irakista ja Afganistanista. Terrorismin vastaista sotaa ei käytäisi suurilla sotavoimilla, vaan tehokkaammilla. öMcCain sanoo seuraavansa Osama bin Ladenia vaikka helvettiin ö mutta hän ei edes halua mennä siihen luolaan, jossa bin Laden asustaa.ö

Obama vaatii uudistuksia amerikkalaisten aseiden käyttöön. Metsästäjät pitäkään aseensa, mutta mitä tekemistä niillä on kaupunkien kaduilla, hän kysyy.

Muutoksia USA:n politiikkaan on tulnava, mutta nuo ömuutokset eivät lähde Washingtonista vaan niiden on mentävä Washingtoniin.ö

Tässä vain muutamia poimintoja Barack Obaman pitkästä linjapuheesta. Hän ei ole mikään sosialisti, eikä vanno minkäänlaisten aatteiden perään. Hän vaatii demokraattisia uudistuksia USA:han, paluuta nykyisestä uusliberalismista takaisin säädeltyyn keynesiläiseen kapitalismiin. Tässä mielessä hänestä löytyy paljonkin vasemmistolaisuutta. Marraskuussa pidettävät presidentinvaalit näyttävät, onko USA:lla halua muutokseen. Ja jos Obama voittaa, presidentinvaalien jälkeen nähdään, onko USA:lla kykyä siihen.

Nyt Obama näkee muutosten perustana olevan öThe Spirit of America ö Amerikan hengon. Nähtäväksi jää, riittäkö tuollainen pullosta päästetty henki muutokseen ja kuinka suureen muutokseen, vai tarvitaanko siihen jotain konkreettisempaa. Obaman ohjelma kuitenkin ajaa demokraattista kumousta USA:n politiikkaan.

Suurpääoman taskuilla on käytävä. Onnistuuko se, sen me näemme lähitulevaisuudessa. Jos se onnistuu, silloin maailma voi muuttua paljonkin parempaan suuntaan.

Reijo Katajaranta

Matti se maailmalle lähti puhumaan ihmisoikeuksista!

Pekingin kisat ovat nyt takanapäin. Kisoihin matkustanut pääministeri Matti Vanhanen kertoi julkisuuteen ennen matkaansa, että hän tulee keskustelemaan Kiinan ihmisoikeuksista matkansa aikana. Enkähän päätti olla rohkeampi kuin Coca-Colalandian päämies joka pulputti ihmisoikeuksista Kiinan naapurimaassa matkalla Pekingin kisoihin.

En tiedä mistä ihmisoikeuksista tuo Matti Vanhanen Kiinassa puhui. Tai parempi on sanoa, että luulin tietävän mistä ihmisoikeuksista hän puhui. Hän puhui ihmisoikeuksista joita eivät häiritse Guantanamon vankila, omassa maassaan tapahtuva ihmisten kiduttaminen kuulusteissa, yritykset Kiinassa vallitsevan yhteiskunnallisen järjestelmän kaataminen maailman laajuisen suurpääomalle seksoritoiseksi haaskaksi, sekä revitylle haaskalle rakennettava kapitalistisen järjestelmän vasalli eli nukkevaltio.

Miksi ei Matti Vanhasen politiikka sitten kotimaassamme, täällä EU itenäisessä kotimaassamme näe noita ihmisoikeuksien välttämättömyyttä.

Niin miksi? Onhan Suomen Tasavalta, silloin se oli täysin itsenäinen tasavalta eli ei EU tai vastaava liittolainen allekirjoittanut YK:n eli Yhdistyneiden Kansakuntien 10.12.1948 yleiskokouksessaan hyväksymän Ihmisoikeusjulistuksen. Tietääkseni Suomi on edelleenkin YK:n täysivaltainen jäsen. Tosin maamme toimintaa YK:ssa on harmonisoitu eli yhdenmukaistettu Brysselin mieleiseksi.

YK:n ihmisoikeusjulistuksen 1. artiklassa määritellään, että ökaikki ihmiset syntyvät vapaina ja tasavertaisina arvoltaan ja oikeuksiltaan. Heille on annettu järki ja omatunto, ja heidän on toimittava toisiaan kohtaan veljeyden hengessä.ö

Kun me kerta ensimmäisen artiklan mukaan olemme vapaita ja järjellisiä olentoja jotka on varustettu omalla tunnolla, niin miksi maamme pääministeri etunenässä oli eitämässä EU:n perustuslaista suoritettavaa kansanäänestystä?

YK:n ihmisoikeusjulistuksen 3. artiklassa määritellään, että ökullakin yksilöllä on oikeus elämään, vapauteen ja henkilökohtaiseen turvallisuuteen.ö Miten on mahdollista, että maassamme voi, jopa sellaiset yhtiöt joissa

valtio on osakkaana, tehdä koko kylästä työttömää? Taikka kiristää rationalisoinnin verukkeella määrärahoja budjetissa, jotka liittyvät turvallisuuteen? En tarkoita sotamäärärahoja. Tarkoitan määrärahoja, jotka pakottavat huonontamaan sairauten saatavuutta, poliisin saatavuutta jne.

YK:n ihmisoikeusjulistuksen 11. artiklan 1. kohdassa määritellään, että öJokaisella rikollisesta teosta syytetyssä olevan henkilön edellytetään olevan syytön siihen asti kunnes hänen syyllisyytensä on laillisesti todistettu julkisessa oikeudenkäynnissä, jossa hänelle turvataan kaikki hänen puolustustaan varten tarpeelliset takeet.

Miten on mahdollista, että maamme hallitus on pääministerime johdolla ollut antamassa eduskunnan hyväksyttäväksi laki esityksiä joissa sallitaan käytännössä esteetön, kaikkien maassa olevien, puhelin kuuntelu? Miten voi maassamme toimia julkisesti täysin toimintansa salaava Valtiolin poliisi eli SUPO, joka voi kerätä kenestä mitä tietoja tahansa. Tietojen keruu voi perustua myös maksettujen vasikoiden käyttöön. Näiden koottujen seustusarkistojen perusteella voi SUPO antaa lausuntoja työnantajille jne. Laki ei

anna mahdollisuutta kenenkään itse, henkilökohtaisesti, tarkastaa arkistossa olevia tietoja.

YK:n ihmisoikeusjulistuksen 12. artiklassa määritellään, että öÄlköön mielivaltaisesti puututako kenenkään yksityiselämään, perheeseen, kotiin tai kirjeenvaihtoon ölköönkään loukattako kenenkään kunniaa ja mainetta. Jokaisella on oikeus lain suojaan sellaista puuttumista tai loukkausta vastaan.ö

Vertaa edelliseen kohtaan eli artikla 11. 1. kohtaan.

YK:n ihmisoikeusjulistuksen 23. artiklassa määritellään kohdassa 1, että öJokaisella on oikeus työhön, työpaikan vapaaseen valintaan, oikeudenmukaisiin ja tyydyttäviin työehtoihin sekä suojaan työttömyyttä vastaan.ö

Saman artiklan 2. kohdassa määritellään, että öJokaisella on oikeus ilman minkäänlaista syrjintää samaan palkkaan samasta työstä.ö

Edelleen saman artiklan 3. kohdassa määritellään, että jokaisella työtä tekevä on oikeus kohtuulliseen ja riittävään palkkaan, joka turvaa hänelle ja hänen perheelleen ihmisarvon mukaisen toimeen-

tulon ja jota tarpeen vaatiessa täydentävät muut sosiaalisen suojelun keinot.

YK:n ihmisoikeusjulistuksen 25. artiklan 1. kohdassa määritellään, että öJokaisella on oikeus elintasoon, joka on riittävä turvaamaan hänen perheensä terveyden ja hyvinvoinnin, ravinnon, vaatetuksen, asunnon, lääkitähuollon ja välttämättömän yhteiskunnan huollon osalta. Jokaisella on myös oikeus turvaan työttömyyden, sairauden, tapaturman, leskeyden tai vanhuuden sekä muun hänen tahdostaan riippumatta tapahtuneen toimeentulon menetyksen varalta.ö

Saman artiklan 2. kohdassa määritellään, että öAideillä ja lapsilla on oikeus erityiseen huoltoon ja apuun. Kaikkien lasten, riippumatta siitä, ovatko he syntyneet avioliitossa tai sen ulkopuolella, tulee nauttia samaa yhteiskunnan suoja.ö

Saapas näkee koska meidän Matti alkaa keskustella suomalaisten valtionpäättäjien kanssa ihmisoikeuksista?

Timo Kangasmaa
SFT

Suomen sota 1808-1809 ja Yrjö Maunu Sprengtporten- osa 2

Porvoossa tapahtui merkittäviä asioita 200 vuotta sitten ja tapahtuu myös tänään. Vuonna 1809 siellä pidettiin valtiopäivät, joka oli hyvin tärkeä askel maamme itsenäistymisen tiellä. Silloin maamme sai autonomian. Siitä alkoi maamme voimakas taloudellinen ja sivistyksellinen kasvu, joka johti itsenäisyyteen. Oma lainsäädäntö oli välttämätön elämiseen soveltuvien olosuhteiden luomiseksi tällä Suomi- nimisellä alueella. Mutta itsenäisyyden ja elinolosuhteiden puolesta käymme kamppailua edelleen. Porvoossa kaupungin taloudellista hyvä veli järjestelmää vastaan on muodostettu kuntalaisten yhteisistä Porvoo2009, joka jatkaa Porvoon historiallista vastuuta ja perinnettä.

Kuvassa Porvoon Hamari Gammelbackan alue nykyisessä asussaan. Lähellä nykyistä pienvenelaituria kuvan keskellä lienee ollut se laituri, josta Yrjö Maunu Sprengtporten v. 1786 seurueineen astui alukseen, joka perusti Pietariin. Yrjö Maunusta tuli merkittävä itsenäisyyden, jonka suunnitelmien perusteella Suomi sai laajan autonomian. Hamarin satamaan kannattaa käydä tutustumassa. Sinne on pystytetty mm. Albert Edelfeldtin taulu, joka kuvaa satamaa Edelfeldtin aikaisessa asussaan.

Pekka Tiainen

Yrjö Maunu Sprengtporten Suomen autonomian ja itsenäisyyden arkkitehtina

Suomen sodan loputtua Porvoon valtiopäivien virallisissa avajaisissa 28.3.1809 puhui keisari Aleksanteri I ranskaksi. Puheen tulkitsi ruotsiksi Yrjö Maunu Sprengtporten. Aleksanteri oli nimittänyt tämän Suomen kenraalikuvernööriksi. Hän oli ainoa suomalainen tässä tehtävässä koko Venäjän vallan aikana. Aleksanterin puhe kuten koko autonomia perustuivat Sprengtportenin kirjoituksiin ja ajatuksiin. Tämän ajatuksissa autonomia oli kuitenkin vain välikvaihe Suomen täyteen itsenäisyyteen.

Hamarin laituri Pietariin

23 vuotta aiemmin syyskuun 19. päivänä vuonna 1786 saapui Hamarin laiturille Porvoon Gammelbackaan pieni seurue. Paikka on Porvoon keskustasta lounaaseen puolivälissä matkalla Haikkoon, jossa on Albert Edelfeldtin ateljee. Seurue nousi alukseen, joka suuntasi Pietariin. Paluuta ei ollut. Hamari on paikka, jossa asuu Porvoon seudulla ja laajemmillakin hyvin tunnettu Kalevi Wahrman.

Seurueeseen kuuluivat Yrjö Maunu Sprengtporten, hänen naisystävänsä neiti Hederskjöld, teini-ikäinen poikansa Magnus Wilhelm ja Johan Albrekt Ehrenström. Yrjö

Maunu oli tullut Tukholmasta ja hoitanut Gammelbackassa olleen syntymätalonsa perintöasiat, koska vanhempi velipuoli Jaakko Maunu oli kuollut. Yrjö Maunu oli tunnettu ja ihailtu henkilö Suomessa, mutta häntä nyt nähneet eivät tienneet, mistä tarkkaan ottaen oli kyse.

Nuorelle Ehrenströmille Yrjö Maunu oli esikuva. Hän oli se henkilö, joka muutti vuonna 1811 Helsinkiin johtamaan uuden pääkaupungin rakentamista ja muuttakin elämää ja johti 10 vuotta mm. Helsingin köyhäinhuolto.

Helsingin muuttamisen pääkaupungiksi Aleksanterin esitelty ja tämän uusi luottohenkilö autonomian ajan alussa, Kustaa Mauri Armfeldt, puolestaan hänkin oli ollut Sprengtportenin koulutettava tämän isän Yrjö Maunulle esittämän pyynnön takia. Isä oli Yrjö Maunun ystävä ja Ruotsin Suomen joukkojen komentaja, joka kääntyi Anjalan liiton kannalle. Kustaa Mauri oli kuitenkin Yrjö Maunun itsenäisyys- ja autonomia-ajatuksen vastustaja. Hän siirtyi Suomeen ja Aleksanterin palvelukseen vasta kun Suomi oli autonominen osa Venäjää, koska suvun tilat olivat Halikon Joensuussa. Kustaa Mauri toimi tämän jälkeen autonomian hyväksi, mutta Yrjö Maunun tekemän työn pohjalta.

Yrjö Maunun matkatavaroissa oli tärkeitä papereita, jotka koskivat Suomen itsenäisyyttä ja olivat

lähtökohta Aleksanterin hyväksymykselle ja Porvoon valtiopäivien päätökselle Suomen autonomiasta. Aleksanterin lausumat ajatukset ja autonomian perusteet olivat kirjoitettuina papereissa.

Ruotsin vallan näkökulmasta Sprengtportenia on leimattu maanpetturiksi, koska tämä halusi vapauttaa Suomen vuosisatoja kestäneessä Ruotsin vallasta. Asenteellinen häntä vastaan tulee esille Suomessakin eri tavoin. Esimerkiksi Otavan laajassa Suomen historiasarjassa Yrjö Blomstedt kirjoittaa Anjalan liiton kytkemisen itsenäisyysliikkeeseen olevan osoitus öSprengtportenin pyrkimyksestä toteuttaa vanhaa päänäpintymäänsä.

Itsenäisyysajattelun herääminen ja tasavaltaisen Suomen valtiosäätö ensimmäisen kerran

Vuosien 1741-1742 sodan yhteydessä Venäjän keisarina Elisabeth oli esittänyt, että jos suomalaiset asettavat yhden oman ja wapan Hallituxeä ja perustavat valtakunnat, jolla on öxyi raja Wänäjän ja Ruzin waldacunnan wällillä, jolloin he wapautuisivat kaikesta lewottomudesta ja warasta, mitä Ruotsin waltakunta heille aiheuttaa, niin keisarinna tahtoo omalta puoleltaan kaikkein armollisimmalla lupauk-

sella taata heille uskollisen avun. Jos he päinvastoin menettelisivät eivätkä tätä hyväntahtoista tarjousta ottaisi vastaan, niin silloin keisarinna olisi pakko, vastoin kaikkea armollista aikomustaan, hävittää tämä ruhtinaskunta öTulen ja Mieckanterän kautta. Tämä oli lupaus itsenäisyydestä ja osaltaan osoitus siitä, että joku Suomesta oli tällaista ajatusta tarjonnut jo silloin. Ruotsin vallan vastustusta oli Suomessa ollut eri muodoissaan aina.

Yrjö Maunu Sprengtporten oli syntynyt vuonna 1740. Hän oli Tukholmassa 16-vuotiaana kadettikoulussa. Siitä jäi myönteisiä mutta myös kielteisiä muistoja. Hän kertoo häntä kutsutun murteenensa takia öfintampiksi eli suomalais-toppeliksi. Tämä sai hänet opiskelemaan. Hän sanoi elämänsä lopulla, että henkilöt, jotka eivät olleet meitä lainkaan etevämpiä, yrittivät meitä suomalaisia kohtaan käyttää pilkallista äänensävyä ja käyttäytyä sillä ylimielisellä tavalla, joka erottaa isännän orjasta. öJo tuolloin minussa heräsi toive, että jonakin päivänä voisimme karistaa päähämme skandinaavisen ikenö. Hän koki myös kuninkaan vastaisen opposition teloituksen joukossa yksi hänen opettajistaan. Kadetit oli sijoitettu niin, että veri roiskui päälle, jotta he eivät vastaisuudessa nousisi esivaltaansa vastaan.

Valtiosäätö itsenäiselle Suomelle

Tältä hän siirtyi Suomen linnan linnoitustöihin myöhemmin Kustaa III:ta vastaan asettuneen Augustin Ehrenswardin palvelukseen ja oppi tältä asioita. Sitten hän sai tehtäväkseen kartoittaa rajaseudun Ahvenkoskelta Savonlinnaan ja oppi tuntemaan paikallisväestön, ruotsinkielisestä taustastaan huolimatta hän puhui myös suomea. Hänen

tukeman ja hänen veljensä suunnitteleman Kustaa III:n vuoden 1772 vallankaappauksen jälkeen hän sai tehtäväkseen johtaa rajapuolustusta ja sijoitui Ristiinan Brahen linnaan, joka oli tärkeä rajapiste. Toisella puolella rajaa karjalastaustainen ja suomea puhuva kenraali Suvorov johti linnoitustöitä.

Brahen linnaan Yrjö Maunu perusti upseerikoulun omilla varoillaan ja käynnisti Rantasalmen Haapaniemen kadettikoulun, joka toimi siellä 30 vuotta. Hänen tarkoituksensa on kehittää armeijaa koko Suomea varten. Kustaa III piti rahanyörejä tiukalla ja tämä vahvisti epäilyä Ruotsin kyyttömyydestä puolustaa Suomea. Kustaa III puolestaan epäili Suomen erottumispyrkimyksiä. Yrjö Maunu sai kuitenkin vahvan kannatuksen Suomessa sekä savolaisen ja hämäläisen talonpoikaiston että tilallisten piirissä.

Hän lähti sitten Kustaa Mauri Armfeldt tämän isän pyynnöstä avustajanaan Pietarin ja Saksan kautta Ranskaan. Matkallaan hän opiskeli Yhdysvaltain esikuvan mukaisen itsenäisyysajatuksen. Palattuana hän asui vuosien 1782 - 84 paikkeilla Seestan kartanossa 10 kilometriä Lahdesta Heinolan suuntaan. Kartanosta tuli suomalaisten upseerien, tilallisten ja muiden kohtaamispaikka, jossa linjattiin Suomen tulevaisuutta.

Hän matkusti sitten Hollantiin, jossa hän talven ja kevään aikana vuonna 1786 tiivistä kirjallisen ehdotuksensa Venäjän ja Ruotsin väliin perustettavasta uudesta valtiosta nimeltä Suomi. Hän muotoili itsenäisen Suomen tasavaltaisen perustuslain. Sprengtportenin mallissa Suomi olisi maakuntien sopimuksella liittotasavalta, kuten Yhdysvallat 13 osavaltion

STP lähtee avoimin kortein kunnallisvaaleihin

Suomen Työväenpuolueen mielestä meidän tulee kaikilla tavoilla kehittää yhteistä toimintaa ja liikettä nykyistä politiikan alennustilaa vastaan. STP itsessään on yhteistoimintaliike, joka koostuu erilaisista työkansaa edustavista voimista, jotka toimivat yhteisen päämäärän puolesta. Tämä ei kuitenkaan nykyisessä tilanteessa riitä. Joudumme toimimaan sadoissa kunnissa mitä erilaisimmissa tilanteissa. Siksi käymme neuvotteluja samat päämäärät omaavien puolueiden kanssa kuntakohtaisista vaaliliitoista. Porvoossa kaupungin taloudellista öhyvä veli järjestelmää vastaan on muodostettu kansalaisten yhteisistä Porvoo 2009 ja STP edustajat osallistuvat tätä kautta Porvoon vaaleihin. Haapajärvellä STP:n varapuheenjohtaja Antti-Siika-aho on mukana vaaleissa paikallisella Vasemmistoliiton listalla. Tärkeintä on, että kuntatasolla löydetään paras muoto, jolla asukkaiden tavoitteet pääsevät näkyviin.

Porvoo 2009 nimesi ehdokkaita kunnallisvaaleihin

Avoimelle Porvoo 2009 listalle nimettiin: Kulttuurituottaja, hum. kand. Sari Glad, Operaattori, ympäristötieteiden opisk. Hannu Ikonen, Huoltopäällikkö, insinööri Teppo T. Lindh, Tutkimusinsinööri Pirkko Nokkala, Telesenttari, herastuomari Kalevi Wahrman ja Kerho-ohjaaja, puheenjohtaja Joni Villanen.

Porvoo 2009 lähtee vaaleihin noin 1500:n euron budjetilla ja vaaliteemalla: öhminen äänestä öhmistä. Tavoitteeksi asetettiin kolme (3) valtuustopaikkaa ja önnukuvienö äänestäjien herätely. Ehdokasrekrytointi jatkuu ja yhteystiedot löytyvät osoitteesta www.porvoo2009.com.

Kaikki huomio kunnallisvaaleihin

sopimuksella. Tässä vapaassa valtakunnassa valtiovalta kuului kansakunnalle kokonaisuudessaan. Valtiopäivät olisivat nelisäätyiset, mutta yleinen äänioikeus ei ollut silloin vielä esillä muallakaan. Valtiopäivät päättäisi veroista, sodasta ja rauhasta. Hallitus nimeltään Suomen kongressi tekisi tilia valtiopäiville kolmivuosikausittain, mutta talonpojilla ei ollut siinä edustusta, vaikkakin aatelittomia edustajia valittaessa äänioikeus.

**Jatkuu seuraavalla sivulla...
... Sprengtporten**

Paason kokous

Kun Kustaa III:n suota vastaan oli Liikkalan nootti ja muodostettiin Anjalan liitto kesällä 1788 sodan lopettamiseksi ilman toivottua tulosta, kokountui vuoden 1788 lopulla tilillisiä eteläsavolaiseen Paason taloon. Se on 20 km Heinolasta Mikkelin suuntaan lähempänä Heinolaan kuin Mäntyharjun Vihtasalmee, joka on ohkuilujoiden taukopaikka ja jonne silloinen Suomen ja Venäjän välinen raja teki pistokkeen. Paason kokouksessa oli kyse Sprengtportenin tukijan ja työn jatkajan Jan Anders Jägerhornin koollekutsumista valtiopäivistä. Kokous julisti Suomen itsenäiseksi ja valitsi valtionpäämieheksi Yrjö Maunu Sprengtportenin sekä kääntyi Venäjän keisarinan puoleen tuen saamiseksi. Se oli päätös itsenäisyydestä kauan ennen kuin itsenäisyys käytännössä toteutui.

Sprengtporten matkusti kiireellisesti keväällä 1786 Hollannista Tukholmaan valtiopäivien takia. Hän tapaa Venäjän suurlehtitilään Markovin, joka innostuu hänen ajatuksistaan. Ne on luettavissa Haagiin jääneistä kuusitoista vaatimuksista, jotka Sprengtportenin mielestä on jätettävä Venäjän hallitukselle. Vaatimusten pääkohdat ovat lyhentein:

1. Venäjä tukee ja auttaa suomalaisten toimenpiteitä päätökseen, joka tydyttää näitä kahta yhtyneitä kansakuntaa, joko sovittelun kautta tai asevoimin.
2. Kun suomalaiset kykenevät keräämään yhteen joukon, keisarinan apu pyydetään ainoastaan hätätapauksessa.
3. Suomen kansakunta on pakotettu vaatimaan raha-avustusta.
4. Hänen keisarillinen majesteettinsa lupaa antaa merellä tukea.
5. Koska suunnitelma ei tähtää ainoastaan suomalaisten vapauttamiseen, vaan lähempään yhdistämiseen, vahvistetaan alustavalla asiakirjalla tärkeimmät kohdat sopimuksessa, jonka on vastaisuudessa määrä säännellä suhteita Venäjän ja uuden hahmon saaneen Suomen kansakunnan välillä.
6. Keisarinna sitoutuu takaamaan valtiosäännön, jonka suomalaiset päätyvät antamaan itselleen niin kuin heidän kansallishenkeensä ja tavoittelemansa itsenäisyyteen parhaiten sopii.

Suunnitelmassa oli siten itsenäisyys, mutta samalla valtioliitto, koska Sprengtporten näki, että se oli keino saada tukea Venäjältä, mutta ehdot turvasivat kuitenkin Suomen itsenäisen aseman. Myöhemmissä vaiheissa valtioliiton sijaan on ollut kyse rajoitetun autonomiasta, mutta se on

johtanut ajatuksen autonomista välivaiheena täyteen itsenäisyyteen. Markov joka tapauksessa innostui Sprengtportenin ajatuksista.

Sprengtporten lähestyi kuitenkin yhä edelleen tuloksetta Kustaa III:ta itsenäisyyden vahvistamisajatuksineen osana Ruotsia. Kustaa III oli kutsunut kevääksi 1786 valtiopäivät, jossa nousi oppositio kuningasta vastaan. Kustaa Mauri Armfeldt oli kuninkaan puolella. Venäjän Ruotsin suurlähettiläälle Markoville Kustaa Mauri Armfeldtin kerrotaan ylimieliseen ja halveksivaan tapaan sanoneen, että valtiopäivät olivat elämäkerrat kirjoittanut ruotsalainen Stig Ramel kirjoittaa Armfeldt-elämäkerrassa, että Armfeldt oli oikeassa ja että valtiopäiville oli saapunut myös tuo kohtalokas Yrjö Maunu Sprengtporten, joka nyt ryhtyy maanpetturiksi ja alkaa toimia Suomen irrottamiseksi Ruotsista ja jälkimmäisessä hän käyttää samanlaisia sanamuotoja. Ramelilla on paljon kiinnostavaa tietoa, mutta asenteellisuus häitää objektiivisuutta. Hänen sanamuotonsa paljastaa samalla kesän 1786 asenteet ja syyt, joiden takia Sprengtportenin oli valittava vangitsemisen tai maanpako. Siitä oli kyse Hamarin laiturilla Porvoon Gammelbackassa. Häntä ei voi siksi tuomita siirtymisestä Venäjälle eikä myöskään siksi, että hän työskenteli Suomen vapauttamiseksi Ruotsista ja Armfeldtinkin saadesaan mainetta autonomian alussa asteli todellisuudessa vastustamansa Sprengtportenin jalanjälkiä ja nojasi tämän työhön.

Markov kirjoittaa, että koska Sprengtporten ottaa esikuvakseen kenraali Washingtonin, voimme seurata Ranskan esimerkkiä suhteissa entisiin Englannin siirtomaihin. On sanottu, että Sprengtportenia ei voi verrata Washingtonin, koska tällä ei ollut kansan tukea. Hänellä kumminkin oli kansan tuki. Ongelma syntyi siitä, että Katariina ei noudattanut Markovin ohjetta. Ranskahan nimittäin tuki Yhdysvaltain itsenäisyyttä, kun taas Katariina suuri ei tukenut Suomen itsenäisyyttä eikä edes valtioliittoa eikä antanut mitakaan sitoumuksia. Hän antoi Sprengtportenille kyllä virka-aseman, mutta kohteli muuten kaltoin. Sprengtporten sai matkata Katariinan seurueessa Krimille sen valtuuksen jälkeen, mutta Suomen asioita ei keisarinna alkanut järjestää. Yrjö Maunu yritti saada asiaansa eteenpäin pyytämällä Venäjää tukemaan suomalaista säätökokousta, joka loisi rajoitetun autonomian Suomelle yhtenäisenä säilyvän Ruotsin puitteissa. Vasta paljon myöhemmin keisarinna alkoi ottaa huomioon Sprengtportenin ehdotuksia, mutta liian myöhään ja silloinkin sitoumatta.

Jatkuu seuraavassa numerossa

Turun torilla sateisena lauantaina on vilkasta, vaikka se ei kuvassa näy. Torimyyjien teltat sijaitsevat kuvaajan selän takana. Taustalla torin kulmassa sijaitseva kahta historiallisesti arvokasta rakennusta kaupungin demari- ja porvarijohto haluaa purettaviksi liikerakentamisen tieltä. Tarpeetonta toriparkkia suunnitellaan torin alle.

Kunnallisvaalit pidetään vaaja kahden kuukauden kuluttua. Olemme tehneet työtä sellaisen yhteisrintaman puolesta, joka ottaisi tehtäväkseen politiikan suunnan muuttamisen. Tätä varten olemme viime vuosien aikana kehittäneet rintamapuolueen, Suomen Työväenpuolue STP r:n, joka esiintyi itsenäisesti jo edellisissä eduskuntavaaleissa sekä HOK-Elannon vaaleissa pääkaupunkiseudulla. Näissä kunnallisvaaleissa tehtävämme on luoda painetta kovan politiikan muuttamiseksi.

STP:n työ lähtee ruohonjuuritasolta

Tänään kaikki eduskuntapuolueet puhuvat peruspalveluiden puolesta. Nämä puolueet ovat kuitenkin lähes yksituumaisesti nykyisen kovan politiikan takana. Maamme työpaikat ja pääomat siirtyvät ulkomaille, kuntien palvelut yksityistetään ja kunnilta leikataan taloudelliset mahdollisuudet hoitaa lakisääteisetkin peruspalvelut. Aidosti peruspalveluiden ja oikeudenmukaisen tulojaon puolesta esintymässään ne joutuivat törmäyskurssille EU:n päättäjien kanssa, ja sitä riskiä he eivät uskalla ottaa. Siksi heillä ei ole mahdollisuuksia harjoittamansa politiikan raameissa toteuttaa kateettomia lupauksiaan. STP:n mukaan varoja palveluiden ja sitä kautta työllisyyden hoitamiseen on, mutta nämä varat ohjataan

suuryritysten taskuihin. tavoitteemme on toteuttaa oikeudenmukaisempaa tulojakoa ja siirtää varoja suuryrityksiltä kunnille. Näin kehitämme palveluja sekä muita yhteisiä asioita ja luomme uusia työpaikkoja. STP:n työ lähtee täysin ruohonjuuritasolta. Nykyisen politiikan kaatuessa meillä ei ole mitään menetettävää.

Terveysasemia ja joukkoliikennettä kehitettävä Helsingissä

Helsingin kunnallisvaaliohjelmassa esitämme, että tulaa panna piste palveluiden yksityistämislle: 0 Palveluiden yksityistämisen johtaa eriarvoisuuteen ja hintojen nousuun. Julkisen sektorin palvelut takaavat tasa-arvoiset ja hyvät palvelut, kunhan näille annetaan nykyistä paremmat taloudelliset edellytykset. Vaadimme, että kunnallisten palveluiden tietoinen heikentäminen ja alasajo estetään. Edelleen samassa ohjelmassa todetaan: 0Vaadimme, että jokaista 10000 asukasta kohti järjestetään hyvin varustettu terveysasema. Yritysten voitoista tulee huomattavasti nykyistä suurempi osa ohjata palvelemaan julkisia toimintoja.

Liikenteestä esitetään: 0Asetamme julkisen liikenteen, etenkin raide liikenteen kehittämisen etusijalle ja edellytämme matkailuppujen hinnan alentamista. Rakentamalla yksityisautoille pysäköintialueita kaupungin rajalle ja parantamalla joukkoliikennettä paremmin toimivaksi torjumme ruuhkia ja saasteita.

Vastustamme jyrkästi matkalippu- hin kaavailuja korotuksia.

Turussa puolustetaan palvelujen säilyttämistä ja keskusta-alueen suojelua

Turun vaalivoittoa todetaan, että kunnallisten palveluiden ja toimintojen yksityistäminen tulee jyrkästi kieltää, koska se heikentää välittömästi asukkaiden toimeentuloa. Tästä esimerkkinä se, mien Turun kaupunki myi tuottavimman laitoksensa, oman puhelinaltoksen, joka tuotti kaupungille vuosittain voittoja. Samalla tavalla Turun kaupunki myi kaikki kotihoidon palvelut yksityisille firmoille. ÖLiputtamalla öulos palveluja on sekä työllisyyttä ja palveluja heikennetty. Kotihoidon palvelut tulee ottaa takaisin kaupungin hoitettaviksi.

Turussa vaaditaan myös keskusta-alueen suojelua: 0Kauppatorin alle suunniteltua parkkialueita ei tule täysin tarpeettomana rakentaa. Entiset parkkihallit ovat tuottaneet tappiota. Torin alle suunniteltu halli lisää velkaa ja tuottaa kaupungille tappiota. Lisäksi se saastuttaa entisestäään Turun keskustan ilmaa. Turussa vaaditaan myös entisen Cafenoin ja Kauppiaskadun puutalon säilyttämistä, jotka myös Museoviraston arvion mukaan ovat historiallisesti ja rakennustaiteellisesti hyvin merkittäviä. Näiden tilide oikeisto ja SDP suunnittelevat monikerroksisia liike- ja asuintaloja. Tämä tulee estää.

Lähi viikkojen tehtävät

Keskeisin tehtävä on nyt hakea ehdokkaita STP:n listoille. Ehdokaslistat tulee jättää keskusvaalilautakunnille 16.9.08 klo 16.00 mennessä. STP:n piirissä turvaamme perusmateriaalin vaalityön tueksi. Vaalijulisteen saamme lähipäivinä. Sitä toimitamme eri alueille tarpeen mukaan. Sen liimaaminen tauluihin on aloitettava välittömästi. Vaalijulistetoteutetaan perinteiseen tapaan. Ensimmäinen taulupuhujan ison julisteen. Ehdokkaiden numerot saatuaamme painamme erilliset ehdokaiden esitteet, jotka liimaamme nopeasti julisteessa sille varattuun paikkaan. Numerot saamme 20.9.2008. Vaalityön välineeksi tuotamme Kansan äänen seuraavan numeron (5/08). Se painetaan lokakuun ensimmäisellä viikolla. Siinä julkaisemme ehdokkaidemme artikkeleita, sekä kuvalliset esitteet. Tätä Kansan äänen numeroa voivat ehdokkaat ja järjestöt varata vaalityönsä välineiksi mm. päätoimittajalta, Reijo Katajarannalta (r.katajaranta@kolumbus.fi). Vaalitalut asetetaan vaaliliniisiin kunnasta riippuen lokakuun ensimmäisellä viikolla. Siinä meidän tulee toimia nopeasti. Järjestömme toimii minibudjetilla. Siksi olisi toivottavaa, että järjestöt ja ehdokkaat voisivat itse kustantaa omaa vaalityötään sen lisäksi mitä järjestömme kykenee toimittamaan. Kaikkea ehdokasasetteluun ja muuhun vaalityöhön liittyvää tietoa voitte kysyä mm. seuraavilta tovereilta: Juhani Tanski 040-7641163, Heikki Männikkö, 050-5941312 ja Reijo Katajaranta 040-5643205.

**STP:n hallitus
Kansan äänen toimitus**

Oheisessa kirjoituksessaan Heikki Typpö käsittelee tärkeitä yhteiskuntapolitiikan kysymyksiä, jotka yhä uudelleen nousevat keskusteluissa pinnalle. Hän päätyy arvioihin, jotka meistä monista Kansan äänen lukijoista vaikuttavat aika oudoilla. Typpö on kuitenkin pitkään vaikuttanut työväenliikkeessä ja lähestyy osaltaan näitä kysymyksiä marxilaisesta näkökulmasta. Suuren rahan vastaista työtä joudumme tekemään oloissa, jossa emme aina ole samaa mieltä kaikista asioista, mutta yhdistämme voimamme demokraattisen muutoksen puolesta. Tässä toteutuu STP:n toimintaide. asiat eivät etene, ellemmme uskaltaudu niistä keskustelemaan. Liian moni asia on auki, että kykenisimme määrittelemään lähiajan toimintalinjamme oikein. Voi myös olla niin, että pitkäaikainen käytäntö ja työ vasta ratkaisevat lopullisen totuuden. Olemme peräänkuuluttaneet keskustelun tarkkeyttä. Lähdemme siitä, että tulee keskustella työväen lähtökohdista vaikeistakin asioista, mutta samalla tulee voida tehdä työtä yhteisen päämäärän puolesta. Tämä vaatii meitä omaksumaan sellaisen keskustelukulttuurin, jossa emme loukkaa toisiamme ja hyväksymme sen, että esiintyy myös erilaisia mielipiteitä. Typön kirjoitus on selkeästi keskustelupuheenvuoro ja julkaisemme sen parin kommentin saattelemana.

Itsesäälistä itsekritiikkiin

Í Kun on kyse vasemmista, kaiken a ja o on marxilainen analyysi ja luokkanäkökulma ympäröivään todellisuuteen, sen ristiriitoihin, idustukselliseen demokraattiseen ja sen hallitsemismekanismeihin sekä politiikan olemukseen. Poliittikka ei ole yhteisten asioiden ajamista. Eniin kauniilla kuin tuo kulunut klisee kuulostaakin. E vaan luokkataistelua. Ja luokkataistelussa tärkeintä ovat ihmiset, heidän etunsa ja oikeutensa, heidän tietoisuutensa kasvu ja heidän kannattamisensa yhteiseen toimintaan.Í

Näin kirjoittaa Erkki Susi (Tiedonantajassa 9.5.2008.) arvioidessaan jotain pamflettia. Susi pahoittelee, että pamfletteissa ei ole huomioitu sitä yötä ja ainoata puoluetta joka on yksin vastustanut uusliberalismia Suomen kamaralla.

Itsesääli on avuttomuuden merkki. Viis pamfletteista, mutta jos toimintaa ei ole noteerattu joukkojen keskuudessa, silloin on syytä kääntää katse omaan itseensä. Uusliberalismi on niin abstrakti ja käsite, että sitä ei juuri kannata mainita ellei eritellä sen sisältöä oman maan historiallisien luokkakehityksen näkökulmasta. Uusliberalismi edustaa tämän päivän luokkayhteiskuntaa. Sen erittelyssä todella tarvitaan luovaa marxilaista ajattelua. Hyvän esimerkin luokkaanalyysin soveltamisen puutteista tarjoo se pohdiskelu, jota viime aikoina on käyty vuoden 1918 luokkasodan olemuksesta.

Mielenkiintoista kyllä Suomen porvaristolla ja nyky-kommunistien välillä (mm Sudella) on tuosta sodasta yhtäläisiä epämarxilainen näkemys. Porvaristo, joka halusi juhlaa vapausodan muistoa Voitonpäivän läheisyydessä pitää sotaa valittettavana, mutta välttämättömänä, siis tarpeellisenä, sotana, joka toi Suomelle vapauden, demokraattian ja itsenäisyyden. Ilman tuota sotaa Suomi olisi ottanut sosialistisen suunnan, sanoivat juhlapuhujat Rihtniemi ja Niinistö.

Nyky-kommunistit (Susi heidän mukanaan) katsovat, että kysymyksessä oli luokkasota, jossa työväenluokka taisteli porvaristoa vastaan tavoitteenaan sosialistinen yhteiskunta. Tämä näkemys tekee itse asiassa porvariston näkemyksestä oikeutetun.

Marxilainen luokkanäkemys kuitenkin kiistää nuo molemmat näkemykset. Luokkasodasta siinä tietenkin oli kysymys, mutta ei työväenluokan ja porvariston välisestä sodasta, vaan aateliston ja porvariston sodasta, jossa työväenluokka toimi porvarillisen yhteiskunnan esitaistelijana. Vuoden 1918 sota oli Suomen porvarillisen vallankumous. Tämä ei vähennä punakaartin uljan ja uhrattuvan taistelun merkitystä, eikä himmennä sodan historiallista arvoa. Nyky-päivänä työväenluokan on tullen kaikkea työväenliikkeen tuella olla ylipäheiden saavutuksistaan. Punakaarti näet saavutti lähes kaikki ne yhteiskunnalliset tavoitteet, jotka olivat

kirjoitettuna Kansanvaltuuskunnan laatimaan perustuslakiin: maareformi eli torpparien vapaus, 8-tuntin työaikalaki, kunnallinen demokratia, uskonnon vapaus jne. Perustuslakiluonnos sisälsi myös valtiotähtöä, joka olisi ollut huomattavasti nykyisiä demokraattisempi, mutta se ei toteutunut. Kansanvaltuuskunnan ohjelma ei sisältänyt sosialistisen yhteiskunnan tavoitetta eikä muitakaan erityisiä sosialistisia tavoitteita. Historioitsija Heikki Ylikangas totesi TV2:n kysyistä sotaa käsittelevässä paneelissa, että punakaartin tavoitteet eivät olleet sosialistisia, vaan ultrademokraattisia. Ultrademokraattisen yhteiskunnan tavoite sortui Ylikankaan mukaan punakaartilaisen terroriin.(?)

Millä puolella olivat tuonaikaiset rihtniemet ja niinistöt? Mitä puolusti valkokaarti, joka nyt juhlii voittoaan punakaartista? He olivat feodalismia ja aateliston vallan puolella, ja siksi he vastustivat punakaartin tavoitteita. Ne vastustivat porvarillista vallankumousta niin verisellä tavalla, että Suomen 1918 sodalle ei ole raakuudessaan vertailukohtaa maailman historiassa. Vaikka valkokaarti tsaarin kenraalin johdolla voitti punakaartin ja kosti sen verisesti, niin sen oli pakko toteuttaa punakaartin tavoitteet, jotka jälkikäteen arvioiden muodostivat Suomen porvarillisen vallankumouksen sisällön. Täsmällisiä olaksemme, vuoden 1918 sota vei Suomen porvarillisen vallankumouksen päätökseen. Se alkoi jo vuoden 1905 suurlakolla, jossa jo työväenluokalla oli keskeinen osuus. Vuonna 1907 aateliston poliittinen valta, eli Säätyvaltiopäivät, vaihtuivat Eduskunnaksi. Ne puutteet, jotka porvarilliseen valtajiin järjestelmään jäivät, poistettiin vuoden 1918 aseellisessa sodassa.

Jo Ranskan vallankumouksessa proletariaatin aines toimi keskeisellä tavalla porvarillisen vallankumouksen toteuttajana. Erityisesti tämä näkyi Venäjän vallankumouksissa alkaen vuodesta 1905, ja jatkuen helmikuun ja lokakuun vallankumouksissa. Venäjän vallankumouksen päävoima oli 100-miljoonainen, vasta maajouduesta vapautunut talonpoikaisto ja maaton proletariaatti. Teollisuustyöväen osuus käsitti noin 7 miljoonaa proletariaattia. Venäjän porvarillinen vallankumous organisoitui lopulta Neuvostoliitoksi, jonka olemassaolo kesti yhtä kauan kuin Ranskan porvarillinen vallankumous Bastiljin valtaukselta Pariisiin kommuunin kukistumiseen.

Olen varma, että enempiä porvaristo kuin nyky-kommunistitkaan (Susi heidän mukanaan) eivät hyväksy tätä marxilaista luokka-analyysia vuoden 1918 sodasta. Kysynkin nyt heiltä, milloin ja miten porvarillinen vallankumous on tapahtunut Suomessa, jos vuoden 1918 sota ei sitä ollut? Vallankumous voidaan teoreettisesti määritellä luontosuhdetta välittävien pääomien uusjaksi. Siinä taloudellinen pääoma (tuotantovälineet), kulttuuripääoma (kulttuuriperintö, sivistys), ja sosiaalinen

pääoma (poliittinen valta) siirtyvät uudelle luokalle. Porvarillisessa vallankumouksessa ne siirtyvät aatelistolta porvaristolle. Milloin tämä tapahtui Suomessa, toveri Susi?

Lahkolaisuus vaivaa myös nyky-kommunistien (Susi heidän mukanaan) luokkateoriaa. Kai Kontturi on pelkistänyt luokkateorian aritmeettiseen muotoon: 3000 euroa kuussa: työväenluokka < 3000 euroa; porvaristo > 3000 euroa.

Susi kirjoittaa, että luokkataistelussa ovat ihmiset tärkeintä, heidän etunsa ja oikeutensa. Kontturi tietää paljonko se on euroissa. Suden mukaan luokkataistelussa on tärkeää myös ihmisten tietoisuuden kasvu ja heidän kannattamisensa yhteiseen toimintaan. Mutta maisteri Susi (ja muut nyky-kommunistit hänen keraanaan) eivät pidä tarpeellisenä maisterinkoulutuksen avaamista koko työväenluokalle poistamalla nykytuotteen kouluarvostelu peruskoulusta. Sehän ei ole etujoukkoteorian kahleissa olevalla nyky-kommunismilla tärkeää tai tarpeellista. Se ei tulevaisuudessaakaan saa kuulua luokkataistelun tavoiteluokalle. Mitä siitä nyt tulisi, jos työväenluokka koostuisi tasa-arvoisen koulutusohjelman tuottamista ihmisistä? Kuinka sellaisia voisi kannustaa yhteiseen toimintaan kommunistien johdolla? Kuinka heidän tietoisuuttaan voitaisiin kasvattaa, kun he tietävät yhtä paljon kuin kasvattajansa?

Nyky-kommunisteilta (Susi heidän mukanaan) puuttuu tuo Suden esittämä a ja o: **marxilainen luokkanäkemys**. Luokkanäkemys sisältää uusliberalismin kaudella taloudellisten pääomien lisäksi kulttuuripääoman ja sosiaalisen pääoman. Raha, koulutus ja valtaroolit näkyvät myös vallankumousvälineen sisällä, kuten valkokaarti ja punakaarti osoittavat.

Vallankumous on sosiaalisen vuorovaikutuksen eriytyminen. Siinä yhteenliittymisen muodostaa taisteluvälineen, joukkovoiman. Raha, koulutus ja valtaroolit näkyvät myös vallankumousvälineen sisällä, kuten valkokaarti ja punakaarti osoittavat.

Valkokaartilaisen joukkovoima koostuu maata omistavasta pikkuporvaristosta, alemmasta sivistyneistöstä, lukiolaista jne. Sitä johti kulttuuripääoman ja taloudellisen pääoman haltija/omistaja suomalainen ja ulkomaalainen aatelisto.

Punakaartilaisen joukkovoiman muodosti vapaudennälkineen torpparisto (tuleva pikkuporvaristo), maaseudun maaton proletariaatti sekä ammatityöväki maaseudulla ja kaupungissa. Punakaartia johti koulutettu, järjestäytynein ja taloudellisesti arvostetuin proletariaatin osa. Punakaarti toteutti porvarillisen vallankumouksen Suomessa v 1918. Milloin Punakaarti saa ansaitsemansa kunnian?

Uusliberalismin olemus tämän päivän Suomessa liittyy

sivistyneistön luokka-asemaan. Silmien sulkeminen sivistyneistön luokka-asemalta sen vuoksi, että sivistyneistön jäseniä kuuluu myös työväenluokkaan, sekoittaa varsinaisen työväenluokan luokkavaiston ja estää luokkatietoisuuden syntyminen. Työmies ei hevoin samaistu herraan. Luokkayhteiskunnassa sivistyneistö on porvariston, myös globaalien porvariston apuloukka, kapitalismin etujoukko ja työväenluokan tajunnan sekoittaja. Kun osa sivistyneistöstä haluaa samaistua työväenluokkaan, heidän arviohinsa, niin ei se voi merkitä sitä, että työväenluokka samaistetaan sivistyneistöön. Työväenluokan ja sivistyneistön yhteen sulautuminen voi tapahtua vain yhtenäisen koulujärjestelmän avulla.

Jos ja kun nyky-kommunistit ja vasemmistolitit (Susi ja Kontturi heidän mukanaan) samaistavat luokkateoriaa työväenluokan ja sivistyneistön jo nyt, ilman koulureformia, heistä ei ole vaaraa, eikä edes harmia, enempiä uusliberalismille kuin globaaleille kapitalismillekaan. Itsesääli jää silloin ainoaksi sielun ravinnoksi.

Heikki Typpö
Pertteli

Ei Aritmetiikkaa....

Typpö kirjoittaa, että Kai Kontturi on pelkistänyt luokkateorian aritmeettiseen muotoon: 3000 euroa kuussa: työväenluokka <3000 euroa; porvaristo >3000 euroa.Í. Aritmeettistä muotoa on pakko käyttää, kun geometria ei siihen sovellu. Työväenluokkana voi pitää alle 3000 euroa kuussa ansaitsevia siksi, että se suurin piirtein vastaa kapitalistisen omistuksen jakautumista. Kautta aikojen on tiedetty, että luokkajako määräytyy ihmisen tahdosta riippumatta siitä, omistaako vai eikö omista tuotantopääomaa.

Suomessa tuotantopääomasta 14,8 prosenttia on julkista omaisuutta. Suomalaisen kapitalismin kova ydin on 4,9 prosenttia väestöstä. Se omistaa 82,7 prosenttia yksityisistä tuotantovälineistä. Lisäksi 12,7 prosenttia väestöstä (korkeat yritysjohtajat, virkamiehet, osa sivistyneistöä, pienyrityttäjä, talonpoikia jne.) omistaa 2,4 prosenttia pääomista. Yhdessä tämä 17,6 prosenttia muodostaa **kapitalistien luokan!**

Pääomista 0,1 prosenttia on (osakkeina ja/tai rahasto-osuuksina) tuotannossa merkityksetön. Sillä ei ole sananvaltaa. Sen omistavat loput väestöstä, jonka on elääkseen pakko myydä työvoimansa. Siksi tämä 82,4 prosenttia on työllisiä ja muodostavat, halusivat tai ei, monin tavoin riisteytyn **työväenluokan** koulutuksesta, asemasta ja ammatista riippumatta.

Tulot ovat sidoksissa omistukseen, joten ei ole sattuma, että yli neljä viidesosa väestöstä saa tuloja vähemmän kuin 3000 euroa, keskimäärin 1290 euroa kuussa. Palkansaaajista 76,2 prosenttia sai enintään 3000 euroa, keskimäärin 1353 euroa kuussa. Palkansaaajista 17,0 prosenttia sai enintään 4500 euroa, keskimäärin 3207 euroa kuussa. Heistä kukaan ei tiedä koska palkantulo loppuu. He ovat kokonaan kapitalistisen armeijan. Asian ydin onkin työväenluokan aritmeettinen eli laskettavissa oleva **suuruusluokka**, joka kapitalistien ja työlläisten välissä olevasta rajapinnasta huolimatta on yli neljä viidesosa väestöstä.

...Eikä mekaniikkaa

Kirjoituksissaan jo aiemmin Typpö on ottanut kannan, että se mitä olemme sanoneet Lokakuun sosialistiseksi vallankumoukseksi, oli oikeastaan porvarillinen vallankumous, koska se pidemmällä tähtäimellä johti porvariston valtaan. Vähän samanlaisen kannan Typpö ottaa tässä kirjoituksessa Suomen 1918 tapahtumista. Hän kritisoi marxilaisen luokka-ajattelun puutteista niitä, jotka katsovat, että kansalaissodassa kyse oli luokkasodasta, jossa työväenluokka

Sivistyneistönkin on elääkseen pakko myydä kaiken tietonsa, taitonsa ja mielikuvituksen. Usein heidän on pakko myydä työvoimaansa **työmarkkinoilla**. Nyky-aikana sivistyneistöä suuri joukko on palkkatyöläisiä tai heihin suoraan rinnastettavia. Vain harva sopii kapitalistien pöytä. Sivistyneistöä monet ovat jo välitön osa työväenluokkaa.

Ja vielä. Pääoma, tuotantovälineet, ovat pelkkää työtä. Jos niistä poistetaan kaikki työ, jää jäljelle vain aineet sellaisena kuin ne tavataan luonnossa (Marx). Siksi kaikki voitotkin ovat pelkkää työtä, työn arvon ja palkan erotusta. Kasvattaakseen voittoaan pääoman omistajat, kapitalistit, pyrkivät alentamaan työn kustannuksia, työlläisten palkkoja. Se on kapitalistien ja palkkatyöläisten välinen **sovitattoman** ristiriita.

Työn kuningasajatus, että ilman koulureformia työväenluokasta ei ole mitään vaaraa kapitalismille, on absurdi, mahdoton. Kapitalismissa ei voi tehdä sellaista koulureformia, joka kasvattaisi työlläisten **luokkatietoisuutta**, päinvastoin. Siksi luokkatietoisuus on palkkatyöläisten oma asia ja siksi työlläisten monenkirjavan joukon on itse koulutettava itsensä. Siihen se tarvitsee, ja tarvitsee kipeästi, myös sivistyneistöä, sellaista sivistyneistöä, joka haluaa ja kykenee auttamaan palkkatyöläisiä, työväenluokkaa, muuttamaan riistetyistä luokasta luokaksi itseään varten!

Kai Kontturi

Mielestäni Typön näkemys on hieman ömekaanimenö. Tuskin meistä kukaan on väittänyt vuoden 1918 tapahtumia tavoitteiltaan sosialistiseksi. Mutta kyse oli kyllä työväen vallankumouksesta, jossa työväki yhdessä torppareiden kanssa sai väliaikaisesti vallan käsiinsä. Vaikka sen seuraukset johtivatkin feodalismin jälleentuloon, niin kyse ei voinut olla feodaalien ja porvarien sodasta, koska suurviljelijät ja porvarit olivat samalla puolella työväkeä vastaan. Porvariston valta meillä oli vahvistunut jo paljon aiemmin kartanoiden realisoitessa omaisuuttaan porvarilliseen tuotantoon ja tässä suhteessa 1918 tapahtumat eivät muodostaneet ratkaisevaa käännettä.

Typpö kysyy, että koska sitten Suomessa tapahtui porvarillinen vallankumous, jos ei tällöin? Mielestäni feodalismin ja kapitalismin välillä ei aina ole selvää rajaa. Molemmat perustuvat tuotantovälineiden yksityistymisprosessiin. Meillä se tapahtui vaiheittain. Sosialistisen vallankumouksen katsomme olevan prosessi, joka kehittyi porvarillis-demokraattisen vaiheen kautta, ja tässä prosessissa työväki voi taistella myös oman etunsa puolesta aivan itsenäisesti, kuten tapahtui Venäjällä ja Suomessa. Venäjällä vallankumous kyettiin muuttamaan tavoitteiltaan sosialistiseksi.

Neuvostoliitto oli ehdottomasti sosialistinen, eikä sitä muuta se, että monestakin syystä sosialismi joutui antamaan periksi. Kuten totesin, yhteiskuntakehitys on prosessi, jossa esiintyy öhyppäyksiä. Vaikka sosialismi Euroopassa ottikin askeleen taaksepäin, tilanne ei palannut kapitalismin kannalta ennalleen. Sosialismia kehitetään edelleen monissa maissa ja entisten Euroopan sosialistimaiden kokemuksena ja esimerkki (myönteinen ja kielteinen) on käytössä.

Typpö kritisi myös Kontturia Sutta heidän luokkateoriastaan. Hän toteaa, että Kontturi on pelkistänyt luokkateorian aritmeettiseen muotoon 3000 euroa kuussa ja Suti pitää tärkeänä luokkataistelussa ihmisen tietoisuuden kasvua ja kannustamista yhteiseen toimintaan. Tämme 90-luvun alkupuolella asiakirjan "Työväenluokka tänään", jossa tutkimme työväenluokan rakennetta ja osuutta yhteiskunnassa. Tässä tutkimme työväenluokan osuutta yhteiskunnassa erilaisten kriteerien perusteella. Yksi kriteeri oli tulosten ja omistuksen määrä. Mutta meille oli selvää, että tämä ei ole läheskään ainoa kriteeri. Myös enemmänkin ansaitsevat voidaan kuulla työväenluokkaan.

Kyllä meille oli selvää, että työväenluokan ainoa kriteeri tänäänkin on, että se ei omista itse tuotantovälineitä, tuottaa työllään lisä-arvon ja on näin kapitalistien riiston kohteena. Mutta työväenluokan konkreettiseen erittelyyn tarvitsee tutkia erilaisia tunnusmerkkejä mm. tulosten suuruus. Silloin päädyimme arvioon, että puhtaasti työväenluokkaan tänään kuuluu noin 80 % kansasta.

Jatkuu sivulla 15...

Marxilainen maailmankuva ja kosmos

Työväenluokan luokkataistelussa filosofialla on aina keskeinen merkitys. Filosofialla on luokkaluonne, sillä se antaa maailmankatsomuksellisen ja teoreettisen perustelun min-kä tahansa yhteiskuntaluokan tavoitteille ja pyrkimyksille. Riistäjäluokat ovat aina antiikista saakka hakeneet oikeutuksen toimilleen epätieteellisestä idealistisesta ja uskonnollisesta maailmankatsomuksesta.

Työväenluokan yhteiskunnalliset tavoitteet ovat perustuneet tieteelliseen dialektiseen ja historialliseen materialismin filosofiaan.

Luokan yhteiskunta utopiasta tieteksi

Työväenluokka astui esiin historian näyttämölle yhteiskunnallisen voimana vasta, kun Marx ja Engels 1840-luvulla löysivät tieteellisen maailmankatsomuksen, dialektisen ja historiallisen materialismin. Voidaan perustellusti väittää, että ilman sitä työväenluokan nousu ei olisi ollut mahdollista. Luonnollisesti tämä yhteiskuntakehityksen vaihe osuu samaan ajankohtaan suurten uuden ajan tieteellisten löytöjen ja koneellisen suurteollisuuden syntyminen kanssa. Näkemys luokkattomasta yhteiskunnasta muuttui utopiasta tieteksi ja yhdisti työväestöä porvaristonvastaiseen luokkataisteluun.

Työväenluokan maailmankatsomuksen seurattava tieteen kehitystä

Kehitys ei kuitenkaan ole suoraviivaista. Marx ja Engels löysivät yhteiskuntakehityksen ja tieteellisen maailmankuvan peruslait. Yhteiskunnassa tieteen ja tuotantovoimien kehitys kuitenkin jatkui taukoamatta Otteen säilyminen luokkataistelussa merkitsee, että tulee nähdä tieteen uusien löytöjen merkitys dialektisen ja historiallisen materialismin näkökulmasta. Samanaikaisesti tieteen kehityksen kanssa tulee kyetä laajentamaan tieteellistä maailmankuvaa ja ulottamaan yhä kauemmas tulevaisuuteen näkemys yhteiskuntakehityksen suuntaaviivoista. Monistakin syistä johtuen Marxilainen filosofia ja maailmankatsomus eivät ole kenneet aina pysymään mukana tieteen kehityksessä reaaliaikaisesti (Miksi).

Ideologian heikkoudet heijastuvat heti politiikassa

Yksi esimerkki tästä oli tilanne viime vuosisadan alussa heti Venäjän ensimmäisen epäonnistuneen porvarillis-demokraattisen vallankumouksen jälkeen. Silloin työväenliike joutui perääntymään jopa omaan alle. Samaan aikaan fysiikan piirissä oli tehty uusia löytöjä. Onnistuttiin hajottamaan atomi, löydettiin elektroni ja alettiin ymmärtää atomin rakennetta. Monille marxilaisille ja materialisteille tämä synnytti kriisin. Aiempi käsitys materiaasta hajosi, koska se oli sidottu atomiin. Katsottiin atomin olevan aineen pieni osa, jota ei voida hajottaa. Silloin vaikeassa yhteiskunnallisen taistelun perääntymisvaiheessa levisivät jopa marxilaisten keskuuteen mystiset materialismin vastaiset opit. Vaikea tilanne ideologian alueella alkoi ratkaisevasti jarruttaa työtä politiikan alueella.

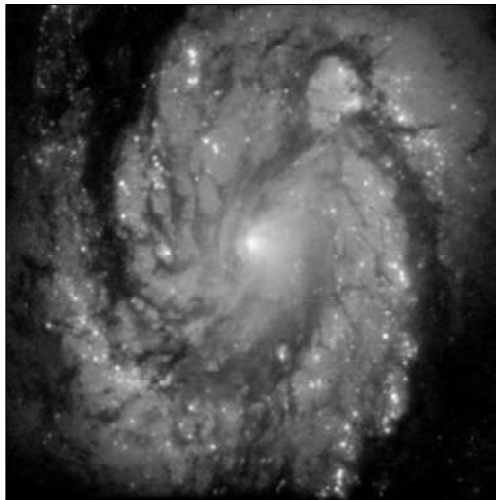
Leninin johtopäätös: Materia on loputon

Tässä vaiheessa Lenin kirjoitti kirjansa "Materialismi ja empirio-kritisismi". Siinä hän painotti, että on kyettävä yleistämään filosofisesti

tieteellisen, dialektis-materialistisen maailmankatsomuksen asenteista uusimman luonnontieteen saavutukset. Hän osoitti niille, jotka uusien löytöjen perusteella tekivät johtopäätökset materian häviämistä, että ömateria ei katoa, vaan katoaa se raja, johon saakka olemme materian tunteneet. Hän totesi: öeilen tietojemme rajana oli atomi, tänään elektroni ja huomenna tämäkin raja katoaa. Edelleen hän totesi, että öelektroni on yhtä ehtymätön kuin atomikin, luonto on loputon...ö

Neuvostoliittolaiset kosmosonnettelut ja kosmosen laajenemisen teoria

Silloin 1900-luvun alkuvuosina dialektisen materialismi selvisi kriisistään, mutta ongelmia syntyi myöhemmin. Suomen kielellä ilmes-tyi 1960-luvun alussa INSTL:n tiedeakatemiaan filofosofian instituutin toimittama öMarxilaisen filofosofian perusteet. Tämä oli hyvin merkitävä teos. Kuitenkin tässä torjuttu taantumuksellisen ajatus maailmankäytön laajenemista sekä ns. öalkuräjähdyksestä. Nykyisen

Tämä ajokoirien tähdistöissä sijaitseva kierteisumu (galaksi) koostuu sadoista miljardoista tähdistä. Tämä on hyvin tyypillinen galaksi, jollainen myös oma linnunratamme on.

käsityksen mukaan maailmankäytön aine oli n. 13,7 miljardia vuotta sitten yhdessä pisteessä öalkeishiukkaspuurona. Tästä se lähti laajenemaan. Alkeishiukkasjärjestäytyivät atomeiksi ja myöhemmin tähdistä, tähtijärjestelmiksi ja tähtien planeetoiksi, joilla kehittyi biologinen elämä ja ihmisyhteiskunta. Kehityksen tuloksena syntyi nykyisen kaltainen maailmankäytön, joka jatkaa edelleen laajenemistaan. Tämän teorian paikkansapitävyys on osoitettu aivan kiistattomasti ja perusteen sen ymmärtämiselle olivat selkeät jo 1960-luvulla. Myöhemminkään tätä teoriaa ei neuvostofilofosofien toimesta suostuttu hyväksymään.

Ei ymmärretty maailman rakenteneen muutama

Tämä tuntuu hyvin ristiriitaiselta, jota monien oli vaikea ymmärtää jo silloin 1960-luvulla. Toisaalta nämä em. teokset painottivat aivan oikein esim: Engelsin löytämien materian liikunnan muotojen merkitystä sekä materian, ajan, avaruuden ja liikkeen kiinteää yhteyttä toisiinsa ja käsitystä siitä, että maailmankäytön on yksi kokonaisuus yms. Mutta maailmankäytön rakenne esitettiin niissä staattisena. Sen mukaisesti

avaruudessa syntyy uusia tähtiä toisten sammumista näin kosmosen rakenne säilyy samanlaisena. Ei nähty sitä, että uusien tähtien syntyessä materiaasta, joka hajoaa avaruuteen vanhojen tähtien tuhoutuessa, muodostuvat tähtien uudet sukupolvet yhä raskaammista alkuaineista. Dialektisestikin ajatellen tällainen määrällinen kehitys ei voi olla ikuinen, koska alkuaineiden määrä fysiikan lakien perusteella on rajallinen Dialektisesti ajatellen tällaisessa tilanteessa kehitys voi jatkua vain laadullisen hyppäyksen kautta. Tieteen löytöjä ei kuitenkaan osattu Leninin 1908 esittämällä tavalla yleistää dialektis-materialistiselta perustalta. Se yksinkertaisesti vain torjuttiin taantumuksellisenä.

Alkuräjähdyksen dialektinen tulkinta

Laajalti hyväksytty teoria nykyisen maailmankäytön rakenteesta ja syntyä sopii täydellisesti dialektiseen ajatteluun. Alkuräjähdyksen nähdä materian ja maailmankäytön kehityksessä väiheena, missä alkeishiukasten keski-

kaikkeus (kosmos). Alkeishiukkasista rakentuvan maailmankäytön sisäinen kehitys saavutti silloin määrällisen huippunsa. Alkoivat muodostua atomit. Atomin rakenne vaatii laajemman avaruudellisen tilan. Sen tuloksena avaruus alkoi laajentua ja muuttua läpinäkyväksi, jossa säteily (valo) pääsi kulkemaan. Alkoi uudentyyppinen kehitys. Atomit alkoivat gravitaatioon vaikuttavasta järjestäytyä makrokappaleiksi: mm. tähdistä, tähtijärjestelmiksi ja tähtien planeetoiksi Nykyinen meillä nähtävä kosmosen rakenne perustuu atomeista koostuvan makroaineen (tähdet, tähtijärjestelmät, sumut, tähtien väliaine yms) vuorovaikutukseen, jota ohjaa materia alkeishiukkasiston lainalaisuudet, gravitaatio, sähköiset kentät, säteily yms. Alkuräjähdyksessä muodostuvat yksinkertaisimmat atomit (vety, helium). Ensimmäisen vaiheen tähtien ydinreaktioissa näistä alkuaineista muodostui raskaampia alkuaineita, jotka tähtien sammumissa levisivät avaruuteen. Tästä materiaasta tiivistyivät tähtien uudet sukupolvet tuottavat yhä raskaampia alkuaineita, joista voi muodostua tähtien kiertolaisia ja mm. maapallon kaltaisia kiviplaneettoja. Maailmankäytön fysiikkallinen rakenne muuttuu ja kehittyi koko ajan. Nykyinen tähtitiede ja kosmologia saavuttavat koko ajan tuloksia tämän tutkimuksen alueella. Ja tämän tutkimuksen tulokset tulee meidän kyetä yleistämään dialektiseen ja historialliseen materialismin filosofiaan.

Näköala sivilisaation asemaan maailmankäytön kehityksessä

Engelsin aikaan ei osattu hajottaa atomia, eikä tiedetty avaruuden laajenemisesta. Engels kuitenkin ensimmäisenä kykeni erottamaan laadullisesti toisistaan materian fysiikkallisen, kemiallisen, biologisen ja yhteiskunnallisen liikemuodon. Tämä luokittelu sisältää sen periaatteen, että materia (ja samalla maailmankäytön) kehittyvät historiallisesti dialektiikan kehityslakien mukaan. Materian liikemuodot ovat tässä kehityksessä laadullisia askelmia. Leninin aikana tietomme rajana materian syvyyssuunnassa oli atomi ja sen yksi rakennuspalikka elektroni. Tämän jälkeen kvanttifysiikka on tutkinut materian rakennetta ja löytänyt lukuisia alkeishiukkasia ja selvittänyt niiden keskinäistä vuorovaikutusta. Tähtitiede ja kosmologia ovat selvittäneet maailman makrotaon rakennetta. Mutta miksi me marxilaiset olemme kiinnostuneet tällaisista asioista? Aivan samoin, kuin Marx ja Engels kykenivät selvittämään työväenluokan aseman ulottamalla dialektiikan historiaan, tulee meidän kyetä näkemään kauemmissa ja selvittää yhteiskunnan (sivilisaation) aseman luonnon kehityksessä. Sillä tiedolla on ja tulee olemaan yhä valtaisa merkitys kapitalisminvastaisessa luokkataistelussa.

Heikki Männikkö

Maailmankäytön kehityksen dialektiikka

Alkuräjähdyksestä alkoi muodostua nykyisenkaltainen maailman-

Jared Diamond ei pitkälle puusta pääse

Maailmalla on eräänlaiseksi muotifilosofiksi noussut yhdysvaltalainen fysiologian ja maantieteen professori Jared Diamond. Hänen työpaikkansa on Los Angelesissa sijaitseva University of California. Myös Suomen tiedemaailman Diamond on hurmannut niin, että presidentti Tarja Halonen nimitti hänet muutama vuosi sitten Suomen Akatemiaan ulkomaiseksi akateemikoksi.

Hän on kirjoittanut neljä suomennettua kirjaa: *ÖMiksi seksi on hauskaa*, *Ölykit, taudit ja teräs*, *Öromahdus* ja *ÖKolmas simpanssi*. Luvun kesän aikana hänen teoksensa *ÖKolmas simpanssi*, joka kirjan takakannen mukaan tutki simpanssin ja ihmisen geneettistä eroa: *ÖVaikka ihmisen geneeistä 98 prosenttia on samoja kuin simpanssilla, lajimme on kehittynyt täysin ainutlaatuisiksi*.

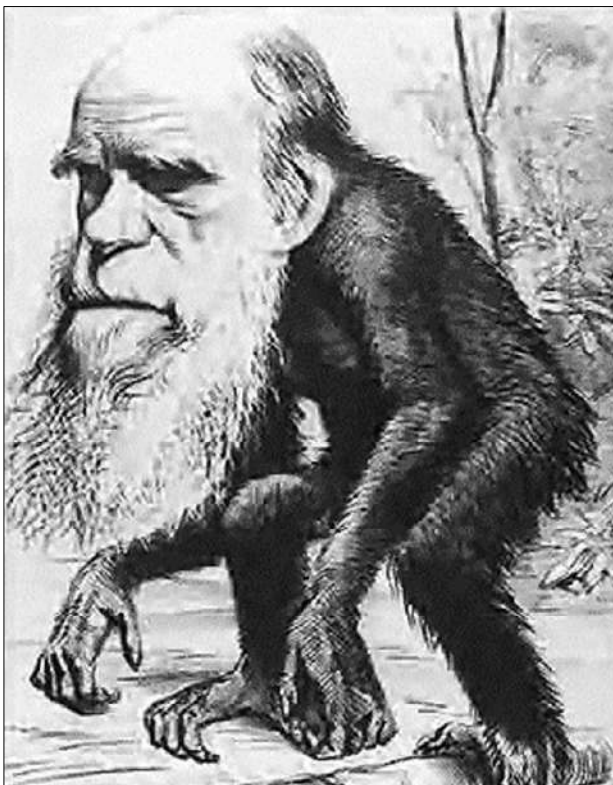
Jos tutkija nimetään jäseneksi Suomen Akatemiaan, niin olettaisi, että hänellä olisi myös riittäviä ansioita tähän nimitykseen. Kirja *ÖKolmas simpanssi* antaa ymmärtää, että Diamond saa irti jotain perustavanlaatuaista uutta esiin ihmisen kehityksestä apinasta ihmiseksi. Juuri tätä Diamond ei kuitenkaan tee. Hän on kyllä tutkinut apinoita ja lintuja etenkin Uudessa Guineassa ja myös perustanut luonnonsuojelualueita sinne. Hän on tutkinut myös kansojen kieliä ja toteaa, että yksinomaan Uudessa Guineassa on yli tuhat kieltä; kieli voi vaihtua toiseksi jopa 20 kilometrin välein. Jos hänellä joiakin tieteellisiä ansioita on, niin ne olisivat juuri luonnon tai kielen tutkijana. Sen sijaan ihmisen kehityksen tutkijana hän ei pääse puusta pitkään.

Geenien vertailulla ei kaikkia eroja ratkaista

Diamondin kirja *ÖKolmas apina* sisältää yli 400 sivua, joista alkuaosa *ö* melkein puolet koko kirjasta selvittelee ihmisten ja eläinten sukupuolisen käyttäytymisen vertailua. Eikä hän vertaile vain apinoita ja ihmisiä, vaan vertailuun tulee myös koko lintumaailma. Hän yrittää geenien muunnosten kautta selvittää, kuinka ihminen erosi 6 miljoonaa vuotta sitten simpanssien kehityslinjasta. Lukija saa kyllä tästä sellaisen käsityksen, että geenimuunnokset tapahtuivat ensin ja se johti lopulta ihmiseen. Diamondilta jää selvittämättä, miksi näin tapahtui.

Diamondin virhe on, että hän tutkii ihmisen kehitystä pelkästään geenien kautta

Sitä evolutiivista Diamond ei tunne ihmisen evoluutiogenetiikkaan TODELLISIA tuloksia, kuten sialiniimutaatioita. Uusimpien tutkimusten mukaan suurimman eron ihmisen ja simpanssin keskuhermostojen välille aiheuttavat se, että solupintojen sokerit poikkeavat melko jyrkästi lajin välillä. Simpanssin ja muiden edellämainittujen nisäkkäiden sialiniimi puuttuu ihmislä (Mm. Ajit Varki, *New Scientist* 26.10.2002: *The Sugar Rush: Did sugars make us smart?*). Kokeet osoittavat, että sellaisilla eläimillä kuten hiirillä ja apinoilla sialiniimitaso

Tässä pilakuvassa Charles Darwin on juuri hypännyt puusta alas. Darwinin sukukunta kyllä pärjäsi. Diamondin sukukunnalle olisi käynyt pahemmin.

on aivoissa paljon matalampi kuin muissa kudoksissa, mutta vain ihmisellä kyseinen aine puuttuu kokonaan, ja se puuttui myös neanderthalin ihmiseltä. (Tämän on osoittanut ruotsinvirolainen Svante Pääbo saksalaisesta Max Planck *ö* instituutista.) Toisaalta sialiniimutaatio heikentää lihasvoimaa ja luiden lujuttua jopa neljänneksen entisest, joten niiden menetyksen vastapainoksi siitä on täytyntä olla hyötyä, esimerkiksi oppimiselle. Tähän viittaa se, että sen määrä on aivoissa muillakin nisäkkäillä pienempi kuin muualla. Ja on pitänyt olla yhteiskunta, joka suojaa myös heikompiomaisia ja löytää näille oikeita tehtäviä, kehityksenkin geneettisenä edellytyksenä, eikä *öjarruna*. Aivan varmasti vastaavanlaisia sialiniimutaatioita on tapahtunut muillakin nisäkkäillä kymmenien vuosimiljoonien saattossa, mutta ne ovat karsiutuneet vahingollisina ennen sopivanlaista yhteisöä/yhteiskuntaa!

Ihmisen kehitystä on ohjannut sen yhteiskunnallinen luonne

Pseudoluonnontieteellisenä tutkijana Diamond poistaa kokonaan sen, mitä ihmisen toiminnan yhteiskunnallinen luonne on kehitykselle merkinnyt. Näin hän hyökkää mm. Ivan Petrovits Pavlovin (1849 - 1936) *ö*neuvostoteorioita vastaan. Pavlovin osoittaa ehdollisten refleksi teoriassaan, että mitä korkeammalle kehittyneestä eläimestä on kysymys, *ö*itä vähemmän sen käyttäytyminen perustuu suoraan geneeihin. Korkealle kehittynyt eläin oppii vuorovaikutuksessa ympäristöönsä ja lajikumppaneihinsa, ihmisen kyseessä

ollessa myös kulttuuriinsa, kun taas esim. hyönteiset toimivat täysin ehdottomien refleksiensä mukaan, jotka ovat ohjelmoituina niiden geneeihin. Diamondin pitäisi tutustua Pavlovin teokseen *öEhdolliset refleksit* ja Vygotskin teokseen *öAjattelu ja kieli* sekä Engelsing kahteen merkittävään kirjoitukseen, v.1876 kirjoitettuun *öIän osuus apinan kehityksessä* *öihmiseksi* sekä *öPerheen, yksityisomaisuuden ja valtion alkuperä*, kirjoitettu välillä maaliskuuta *ö* toukokuuta 1884. Vaikka nämä Engelsing teokset ovatkin 1800-luvulta ja vaikka kaikki luonnontieteilijät ovat kehittyneet valtavasti sen jälkeen (mm. geneeistä ja DNA:sta Engels ei tiennyt mitään), näillä Engelsing kirjoituksilla on kuitenkin erittäin perustavanlaatuisen merkitys. Jos Diamondilla on varaa liittää kirjaansa parisataa lähdetootta, miksi hänellä on varaa pudottaa lähtetöitä näitä teoksia pois? Kun hän näin tekee, hän on perusteellisesti pihalla koko aihepiiristään.

Työstä tuli ihmisen kehitystä ohjaava tekijä

Engelsing mukaan juuri työ loi ihmisen. Työstä tuli ihmisen kehitystä ohjaava tekijä. Laskeuduttuaan puusta alas, ihmisen oli vapautettava kätensä erilaisten aseiden ja työkalujen käyttöön. Se vaati pystykäyntä, joka taas vaati ennen kuulumatonta aivokapasiteettia. Yksittäisenä eläimenä ihminen oli hyvin haavoittuva petoja, kuten hyeenoja ja leijonia vastaan, ihminen kykeni puolustautumaan ja saalistamaan vain tiiviinä ryhmänä, se puolestaan vaati kommunikaation kehitystä, josta lopulta seurasi kielen syntyminen.

Tässä yhteydessä voidaan kysyä, mikä merkitys geneeillä oli tässä kehityksessä. Todenkokoisesti ihmisen työtoiminta, käyttäytyminen ja geneettiset muutokset tukivat toisiaan, edellinen muodosti sosiaalisesti periytyvänä vaatimukset jälkimmäiselle työn takia paljon enemmän kuin aikaisemmin. Kun pystykäynti oli parannuttava, sellaiset geneettiset muutokset pääsivät voitolle, jotka paransivat ihmisen pystykäyntiä. Kun ihmisten tarve viestittämiseen tuli tärkeäksi, sellaiset geneettiset muutokset pääsivät voitolle, jotka edistivät ihmisen äänen tuottamista ja puhetoimintoja kuten kurkunkäynnin lasku alaspäin. Ja kun tämä kaikki vaati parempia ja suurempia aivoja, geenimuutokset tekivät senkin mahdolliseksi.

Ihmisen kehityksen myötä eteen tuli vaihe, että ihmisen yhteiskunnallinen kehitys ohitti nopeudessaan valtavasti geneeissä tapahtuvan kehityksen.

Yhteiskunnallinen kehitys siis lähes poisti geneeihin perustuvan kehityksen merkityksen. Lisäksi se teki joistakin ennen negatiivista mutaatioista positiivisia, sellaista joissa vain katoaa jokin geneettinen käyttäytymismalli asioissa, josta yhteiskunta selviytyi paremmin kuin *öluonto*. Geneettinen kehitys on vallinnut maailmassa miljardeja vuosia. Se on olennainen osa *ö*elämää. Geneettinen kehitys jopa tapahtuu tietyllä nopeudella, josta voidaan päätellä, kuinka kauan sitten lajit ovat erkaantuneet toisistaan. Ihmisen osalta tämä ei merkitse sitä, että geenimuutokset merkitsivät ihmisen muutosta ihmisenä, koska työ ja kulttuurivaikutukset edelleenkin ovat ihmisen osalta olennainen ja määräävä tekijä.

Sokea kanakin saattaa löytää jyvän

Joitakin hyviä huomioita kirja kuitenkin sisältää *ö* sokea kanakin löytää joskus jyvän. Hänen maantiedettä ja ihmisen kulttuurikehitystä koskevat huomionsa kyllä toimivat. Esim. hän kiinnittää huomionsa Euraasian ja Amerikan erillisuuteen; Eurooppa ja Aasia ovat *ö*vaakasuurassa, itä-länsisuunnassa. Sensijaan Pohjois- ja Etelä-Amerikka ovat *ö*spynny-suorassa, pohjois-etelä-suunnassa. Kaikki kasvilajikkeet levittäytyvät helposti samojen leveysasteiden puitteissa idästä länteen ja päinvastoin. Sensijaan pituuspiirien mukaan etelästä pohjoiseen ja päinvastoin levittäytymien vaatii aivan uusien lajikkeiden syntymistä. Lisäksi hän toteaa aivan oikein, että suurten vetejuhtien kesyttäminen

Euroopan ja Aasian alueilla paransi maanviljelyn mahdollisuuksia ja siten ihmisen kulttuurikehitystä. Uudessa Guineassa taas ei ollut isoja eläimiä kesyettäväksi ja siksi kehitys Uudessa Guineassa jäi Euroopasta jälkeen.

Kun Diamond yrittää selvittää ihmisen puhekielen syntyä, hänen järjellensä jää valovuosien päähän parhaista marxilaisista teorioista. Hän ei pääse käsitteiden syntyyn saakka ollenkaan. Hän olettaa Noam Chomskya mukailleen, että ainakin kieliooppi on ihmisesä geneettisesti määrättyä. Hän ei ymmärrä lähteä siitä, että kieli on objektiivisen todellisuuden heijastumaa ja että jokaisella kielellä on käsitteellään on lähtökohdansa objektiivisessa todellisuudessa. Ei myöskään kieliooppia pidä etsiä geenien kautta, se syntyy luonnostaan ihmisen sosiaalisessa vuorovaikutuksessa. Diamond perustelee käsitteensä ihmislapsen nopealla kehityksellä. Hän pitää ihmisenä, kuinka 5-vuotias englantilainen lapsi osaa paremmin englantia, kuin mitä moni ei-englantilainen 20 vuoden opiskelun jälkeen. Ihmislapsi syntyy avuttomana, mutta siitä syystä sen onkin kehityttävä nopeasti, eikä sillä ole mitään tekemistä kieliooppien kanssa. Vaikka ihminen kehittyikin nopeasti, kehitys vie kuitenkin kauan *ö* vielä parikymppisinä suuri osa ihmisistä on vielä täysin raakileita.

USA-lainen elämäntapa on ihmisen perusuuntoa ?

Diamondin kirjan loppupuhepennus viimeistään osoittaa, ettei hän ole päässyt puusta pitkään. Hän erittelee ihmisen peruspiirteiksi - perusuuntoeseen kuuluviksi - ihmisen kyvyn käyttää työkaluja, ja ihmisen puhekielen, mitkä varmasti ovatkin ihmisen oleellisia tunto-merkkejä. Sen lisäksi hän liittää ihmisen perusuuntoeseen taipumuksen huumeidin käyttöön ja taipumukseen massamurhiin.

Marxilaisuus kieltää koko käsityksen ihmisen perusuuntoesta ja selittää käyttäytymisen ihmisen yhteiskunnallisten vuorovaikutussuhteiden kautta. Ihminen ei ole ihminen ellei hän ole kasvanut yhteiskunnassa, vaan harvinaisen avuton *ö*ononivamainen simpanssi. Diamondin osalta näyttää siltä, että hän on liittänyt ihmisen perusuuntoeseen koko sen amerikalaisen maailman, minkä hän näkee ympärillään. Ilme, ettei hän liitä ihmisen perusuuntoeseen kuuluvaksi myös hampurilaisen sosismitä McDonaldsin pikaruokialan.

Diamondin kirja kannattaa kuitenkin lukea ja siivellöidä siitä käytettävissä oleva aines omaan käyttöön kuten juuri tuo maantieteen vaikutus ihmisen kulttuurikehitykseen.

Reijo Katajaranta
Risto Koivula

Ajattelun biokemiallinen mekanismi on selviämässä

Risto Koivula

Kansan ääni on seurannut nykyajan muotitieteen aivotutkimuksen etenemistä painottaen niin tieteen tekemiseen kuin siitä vedettyihin johtopäätöksiinkin aina liittyviä ideologioita ja filosofisia puolia. Sellaiset ovat mm. välttämättömiä todellisuutta koskevien mahdollisimman adekvaattien hypoteesien esittämiseksi testattavaksi. Ja kaikki tieteenalat vuorovaikuttavat keskenään tieteenfilosofian kautta mm. ns. yleiskäsitteiden määritelmiä koskien.

Esimerkki filosofisesta ongelmasta, jota voi kannattaa pohtia tätä juttua lukiessa, on, että äänkö mieleenpalautettavissa oleva ajatus olemassa aivoissa silloinkin, kun sitä ei ajattele? Ja vastaus tähän vaikuttaa siihen, miten käsite 'ajatus' pitäisi määritellä: mitä se on, ja mitä se taas ei ole! Kaikista, oikeista ja ömistiäkin tutkimustuloksista vedetään myös aina esimerkiksi teknologiaa soveltuvia ja poliittikkaa koskevia johtopäätöksiä. Vaikka tiede onkin objektiivisten faktojen ja teorioiden muodostamista todellisuudesta, ideologisen ja filosofisen puolen olemassaolon kiistäminen olisi huijauksia. On siis parempi, että ideologia on julkilausuttu, kuin että se olisi osalainen ja siten erittäin vaikeasti tieteellisesti kritisoi-tavissa. Ideologian myötä tietoon liittyy myös luokaluonne, aivan erityisesti ihmis- ja yhteiskunta-tieteissä. Olemme epäilleet yksinkertaistettuja johtopäätöksiä uusista havainnoista, ja osoittaneet, miten aina välillä jossakin yrityksessä önohtaa esimerkiksi sadan vuoden aikaisemmat, vähintään yhtä objektiiviset havainnot vain joitakin uusia tulkittavissa.

Aivot koostuvat vahvasti yksinkertaisten kolmenlaisista soluista: neuroneista? (jotka on usein harhaanjohtavasti suomennettu vain äävosoluiksi) yhdistävine signaalien viejä- ja tuojahaarakkeineen eli aksoneineen ja dendrititeineen, ns. **gliasoluista?** (jotka niin ikään harhaanjohtavasti suomennetaan tavallisesti ärasvosoluiksi, ikään ne taas eivät lainkaan olisi äivosoluja) sekä **sidekudossoluista** (jotka muodostavat tukirakenteita ja korjaavat vaurioita).

Gliasolut muodostavat neuronien haarakkeiden aksonein ja dendriittien ympärille ns. hermotupen, jota nimitetään ns. pääasiallisen materiaalin mukaan myös myeliinituoksi. Myeliin-nupet osoittautuvat olevan kerroksellisia siten, että kunkin myeliinikerroksen örunkonaö on glykosaminoglykaani-sokereista muodostuva hermotuppiverkko (perineuronal net).⁵ Myeliinikerros antaa sen peittämälle neuronimassalle luonteonomainen vaaleanharmaan värin (öwhite matter), kun se ilman tätä päällystettyä on tummanharmaata (grey). Tämä päällyste muodostuu esimerkiksi ajattelusta vastaavilla aivokuoren alueilla vastaan ja **nimenomaan oppimisen myötä**, kuten USAlaisen Institute of Child Health and Human Development -tutkimuslaitoksen Nervous System Development and

Plasticity -osaston johtajan R. Douglas Fieldsin¹⁰ artikkeli öWhite Matter Mattersö Scientific American 3/2008-tiedelehdessä todistaa. Fieldsin tulokset perustuvat uudelle magneettiresonanssi-perustaiselle aivokuvausmenetelmälle **diffusiotensori-kuvantamiselle** (diffusion tensor imaging, DTI), jolla pystytään ensi kertaa kuvaamaan myös neuronien välistä toimintaa. Nämä menetelmät ovat nyt osoittaneet öharmaan aineenö aktiivisen roolin ns. korkeammissa hermotoinnoissa.

Informaation talletusmekanismin perustana oleva fysikaalinen ilmiö on, että myeliinittuun paksuus (kerros) määrää aksonein tai dendriittien sähköimpulssienjohtavuuden. Se voi olla tupetomaan synapsiin nähden satakertainen optimipaksuudella, jolloin synapsi/aksoni on 60% koko ölanganö halkaisijasta. Vaihtoehtoista reiteistä sähköimpulssi övalitseeö, sen jonka johtavuus on paras. Ja koska aivosolut reagoivat noihin impulssiin, nopein impulssi myös vaikuttaa parhaiten. Jos yhä lisätään eristeroeroja ohi optimin, niin taas impulssin kulku hidastuu, ja impulssi övalitseeö helpommin jonkin muun tien. Myeliinikalvoa muodostavat **oligodendrosyytti-gliasolut?** reagoivat tässä toiminnassaan vain aksonein/synapsin läpisevien sähköimpulssien määrään, sekä jo olevien kerrosten määrään, ilmeisen riippumatta siitä, millä aivokuoren alueella ollaan, tai (varsinkaan!) mitä signaalit ökuvaavatö, eli millaiset aistimukset tai muut mieleenpalautukset niitä ovat aiheuttaneet. Tietysti myös jokin laajempi aivoalueen ötiläö (esimerkiksi uni/valve) voi periaatteessa myös vaikuttaa asiaan. Tällaiseen ehdollistumiseen sisältyy **aktiivisen poisoippimisen mahdollisuus** paksuntamalla edelleen myeliinittuutta ohi optimin (esimerkiksi ökealaamallaö ongelmalla mielessään sen öhallittämiseksiö!).

Enetuedustaan tiedetään, että niin kauan kuin synapseilla ja aksoneilla ei ole riittävästi paksua myeliinittuutta, ne pyrkivät muodostamaan satunnaisesti muodostuvien ökaiden (spine) kautta uusia yhteyksiä muihin neuroneihin ja sitä kautta periaatteessa kaikkialle aivoihin.⁷ Nuo yhteydet kuitenkin myös katoavat, jos niitä ei käytetä. Tällä tavalla alueet spesialisoituvat, ötarpeettomat alueet öetsivätö käyttöä, mihin jo tapahtunut öharmaantuminenö vaikuttaa estävästi. Vahvasti myeliinisoituneet yhteydet voivat kuitenkin taantua, jos niitä ei käytetä. Tätäkin on joskus pidetty sellaisenaan ehdollistumismekanismina, mutta tämä on yhteyskseen sähköjohtavuusien muutoksille perustuvan mekanismin kattavuuden ja moitteettoman toiminnan edellytys. Tähän asti on usein aksiomaattisesti oletettu ilman todellisia perusteita, että gliasoluilla ei olisi aktiivista roolia neuronien informaatioprosessien muodostamisessa. Tuo perusteeton taustaoletus on ollut erityisen ilmeinen öpeillisölöhölmöilyjen¹ yhteydessä. Tuota oletusta vastaan on kuitenkin kertynyt evidenssiä jo aikaisemminkin:

1. On tiedetty aivoineen harmaantumisen yhteys oppimiseen. Jos jostakin erityisestä syystä esimerkiksi otsalohkon alueella ei oppimista tapahdu (vaikka varsinainen vika ei olisi siellä), ei tapahdu neuronien yhteyksien harmaantumistakaan. Ei vain ole tiedetty, onko se passiivinen seuraus vai mekanismin osa.

2. On ollut tunnettua, että jos glykosaminoglykaanit hajoetaan kemiallisesti aivoalueella, niin siihen liittyy oppitieto informaatio katoaa.⁴ Ja mikä vieläkin kummallisempaa: kudos ei kuitenkaan vaurioidu pysyvästi, vaan **kadonneen informaation tilalle voidaan oppia uutta** vaikka kyseessä olisi tavanomaisen kehityksen ns. öoppimisikkunansaö ajat sitten ohittanut käyttäytymisjärjestelmän rakenteellisenkin tieto. Kun glykosaminoglykaanit hajoetaan, niin ilmeisesti myeliinikerrokset sekoittuvat, ja on ikään kuin yksi kerros, vaikka se olisi tavallista paksumpi. Eli glykosaminoglykaaniverkko näyttäisi todellakin olevan eriste, kuten Bruce

Caterson otaksuu⁴ eikä ösiloioteö, kuten myös on otaksuttu.

3. Kokonaan uusien yhteyksien muodostuminen ei ole palautuva oppimismuoto, kuten pavlovilainen ehdollistuminen vaatii, niin **klassinen** (oppitu) ärsyke synnyttäneen reaktion) kuin perustärkeä **intrumentaalinen ehdollistuminen**,⁴ jossa sekä laukaiseva ästinärsyke että elimistön toiminnallinen reaktio ovat kokonaisuudessaan oppittuja. Juuri intrumentaalisten ehdollisten refleksiin olemassaolo itessään on kuitenkin todiste ihmisen ja eläinten ns. korkeampien eli **ehdollistumishermotointojen sidonaisuutta vastaan ja neuronien ja muuhunkaan geneettiseen rakenteeseen sisällöllisesti**. Niihin ei liity luontaista **fysiologista palkintoa** (esimerkiksi positiivista emotionia, eikä myös-tään sellaista rangastusta) kuten yleensä klassisiin ehdollisiin refleksiin, vaan refleksiin palkitsevuus muodostuu täysin välillisesti siihen koodatun toiminnan ulkoisen tuloksen mahdollisuutena palvelua jota-

kin tarpeentyydytystä.

Ihmisen korkeimmat psyykkiset toiminnot (ajattelu, tahto, tietoisuus) rakentuvat konventionaalisten merkkijärjestelmien kuten erityisesti kielen välityksellä ole-muksellisesti instrumentaalisille eivätkä klassisille ehdollisille refleksiille, joilla jälkimmäisillä olisi geneettinen kytkentä reaktio-osaltaan. Konventionaaliset ösovitutömerkit eivät ole meidän geneesissämme, ne eivät tule sieltä, eivätkä ne myöskään mene sinne millään keinolla, darwinilaisella eivätkä ölysenkolaisella.⁹

Sellaisen hieman (öharmitto-massaa mielessä) öhuuhaaö-äivotutkimuksen puolustukseksi on vielä todettava, että yhtenä uuteen aivokuoren toimintateoriaan johtaneista vinkeistä oli havainto Albert Einsteinin aivojen ainoasta erikoisuudesta ötavallisiinö verraten: örasvasolujenö poikkeuksellisen suuresta konsentraatiosta tietyllä ajattelualueella!¹¹

Viiitteet

1. <http://www.euvkr.com/5-2004.html>
2. <http://fi.wikipedia.org/wiki/Neuron>
3. <http://fi.wikipedia.org/wiki/Gliasolu>
4. <http://www.vapaa-ajattelijat.fi/keskustelu/read.php?5,14549,22353#msg-22353>
5. <http://www.sciam.com/article.cfm?id=white-matter-matters>
6. Artikkelin tekstiosia ohi lehden nettisivujen salasanojen löytyy lähteestä <http://www.tiede.fi/keskustelu/viewtopic.php?f=12&t=13269&start=940>
7. http://en.wikipedia.org/wiki/Dendritic_spine
8. <http://www.vapaa-ajattelijat.fi/keskustelu/read.php?5,14549,14549#msg-14549>
9. <http://www.nichd.nih.gov/>
10. http://neuroscience.nih.gov/Lab.asp?Org_ID=274
11. <http://www.tiede.fi/keskustelu/viewtopic.php?f=12&t=13269&st=0&sk=t&csd=a&start=946>

Vieraita Korean Demokraattisesta tasavallasta

Kuvassa vieraat, kekellä rouva Hong Song Ok, vasemmalla Ryu Sung Rim ja oikealla tulkkina toiminut Jong Un A.

Korean Demokraattisen Kansantasavallan Ulkomaan Kulttuurisuhteiden komitean valtuuskunta vieraili Helsingissä 23. - 25. elokuuta Suomi-Korea-seuran vieraana.

Kolmihenkiä valtuuskuntaa johti Korea-Suomi-Seuran varapuheenjohtaja ja maan Korkeimman

Kansankokouksen jäsen rouva **Hong Song Ok**. Mukana olivat myös Ulkomaan kulttuurisuhteiden komitean Euroopan osaston päällikkö **Ryu Sung Rim** ja komitean virkailija neiti **Jong Un A**.

Valtuuskunta osallistui 23. elokuuta Helsingissä Hermannin ker-

holla Suomi-Korea-seuran järjestämään seminaariin KDKT:n perustamisen 60. vuosipäivän kunniaksi ja tapasi suomalaisia Korean ystäviä.

Vieraat saivat vastata useisiin yleisökysymyksiin koskien KDKT:n maatalouden ja teollisuuden kehitystä, USA:n ja KDKT:n suhteiden tämänhetkistä tilaa sekä Koreoiden jälleenyhdistymisprosessia.

Vierailun aikana he myös kävivät keskustelua Suomi-Korea-seuran, Kommunistien Liiton, Suomen Työväenpuolueen, Kominformin ja Suomen Juche-aatteen opinto-yhdistyksen edustajien kanssa.

Suomesta valtuuskunta jatkoi matkaansa Rutiin, jossa he osallistuivat Pohjoismaiseen Korea-seminariin sekä Tanskaan, jossa he tapasivat paikallisia Korean ystäviä.

KÄ/AS

Eikä mekanikkakaan

...jatkoa sivulta 13

Typpö puhuu paljon sivistyneistöstä ja erottaa sen työväenluokasta. Minun mielestäni tällaista jakoa tänään ei voi tehdä. Lisä-arvo tuottavan ja tuotantovälineitä omistamattoman palkatyöläisen tulee omata tänään korkeat tietotasot, voidakseen myydä työvoimaansa. Kapitalisti tarvitsee korkeasti koulutettua työläistä. Koulutuksen määrä ei ole se, joka millään tavalla määrää ihmisen luokka-asemaa. Sen määrää edelleenkin ihmisen suhde

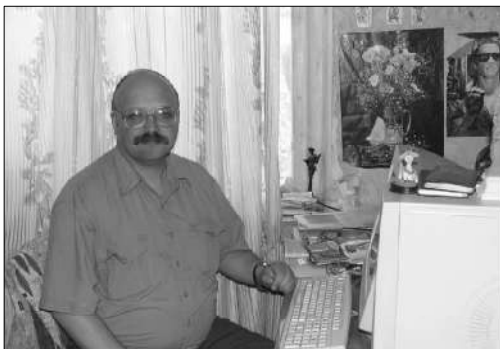
tuotantovälineisiin ja koulututtuun ihmiseen kuuluu tänään pääsääntöisesti työväenluokkaan. Sivistyksen taso tulee korkeintaan esiin siinä, että suurituloiset kapitalistiluokkaan kuuluvat ihmiset voivat ehkä hankkia korkeampaa koulutusta, mutta suhde tuotantovälineisiin määrää heidänkin luokka-asemansa kapitalisteina, ei heidän sivistyksensä.

Luokkataistelussa tietoisuuden kasvu on aivan välttämätön. Koululaitos ei kuitenkaan anna hetkään

kaikkea sitä tietoa, mitä me luokkataistelussa tarvitsemme. Sen tiedon voi antaa vain itse työväenluokka ja sen organisaatiot. Mutta yhteiskunta antaa kyllä sen perustiedon, jolla me kykenemme omaksumaan sen luokkatiedon, jota kapitalistisen yhteiskunnan koululaitos meille ei koskaan anna. Tässä mielessä voimme vain tukea Typön esittämää koulureformia.

Heikki Männikkö

Viiden päivän sota

Sergey Skvortsov työpöytänsä ääressä Moskovan alueella sijaitsevassa asunnossaan.

Olympiakisojen avajaispäivänä Georgian armeijan joukot tekivät hyökkäyksen yöllä Tshinvaliin Etelä-Ossetian pääkaupunkiin. Vain muutamia tunteja ennen hyökkäystä äluultavasti vihollisen valppauden häiritsemiseksi E Saakashvili oli julkisesti julistanut yksipuolisen tulitauon ja kaikenlaisen voimankäytön lopettamisen.

Hyökkäyksen alussa operaatio johti joihinkin menestyksiin o georgialaiset onnistuivat valtaamaan osan Tshinvalia o mutta kahdessa päivässä Venäjän vakituiset joukot tulivat kaupunkiin ja tämä muutti dramaattisesti tilanteen, kun enemmän tai vähemmän suorituskykyiset georgian joukot tulivat tuhoiksi. Georgian suuresti ylistetyt joukot pakettiin takaisin Georgian jättäen aseensa ja kaikki varusteensa venäläisille. Ilman mitään vastarintaa Venäjän joukot etenivät muutamien kymmenien kilometrien päähän Georgian pääkaupungista Tbilisistä. Virallisesti heidän tehtävänsä oli tuhota Georgian sotilastukikohdat, epävirallisesti heidän tehtävänsä luultavasti oli osoittaa Georgian hallinnolle ja kansalle, että Georgia oli hävinnyt sodan. Georgian presidentti Saakashviliin soteasekkailu oli perusteellisesti epäonnistunut ja sen seuraukset olivat hyvin vakavat, ei vain hänen itsensä osalta.

Mihin sitten Georgian jouhto luotti? Tosiasiana USA ei ollut antanut hyväksyntää hyökkäykselle eikä Saakashvili voinut luottaa pääliittolaisensa apuun. Realististen voimasuhteiden mukaan tällainen hyökkäys normaalisissa järjestyksessä oli tuomittu jo alusta lähtien epäonnistumaan. Enintään Tbilisi saattoi kuvitella Tshinvalin väliaikaista valtausta, josta kuitenkin olisi sissisodan jälkeen jouduttu luopumaan. Kuitenkin tämä olisi riittänyt Saakashville o hänen olisi vain täytynyt pitää hallussaan Tshinvali joulukuuhun asti, jolloin Georgian Nato-jäsenyys olisi selvinnyt.

Tosiasiana Georgian presidentti yliarvioi pahasti Georgian armeijan taistelukyvyyn. Ilmeisesti Saakashvili luuloteli näivästi, että kun yhdysvaltalaiset kouluttajat (heidän mielestään maailman voimakkaimman armeijan edustajat) olivat kouluttaneet Georgian joukkoja myös he tulisivat käytännössä voittamattomiksi. Georgian jouhto ei kuitenkaan ottanut huomioon, että Venäjän armeijalla oli laaja

sotakokemus Tshetsheniasta eikä Georgialla ollut vastaavaa kokemusta ollenkaan. Se merkitsi tappioita sekä Abhasiassa että Etelä-Ossetiassa. Tuloksena oli, ettei Georgian armeija pystynyt puolustautumaan montakaan tuntia, eikä se ollut saanut edes miehittyä kaupunkia, joita puolusti vain kourallinen rauhanturvaajia ja osseetialaisia joukkoja.

Saakashvili teki vielä yhden virhearvion. Hän luuli o samoin kuin monet lännessä - , että Putin on edelleenkin numero yksi Venäjällä. Hän kuvitteli mielessään, että kun muutamia vuosia sitten Moskova antoi periksi hänelle antaessaan hänelle Adsharianin autonomian hallinnan, Venäjän armeija tuskin tulisi puuttumaan konfliktiin. Tässä hän laski väärin.

Puutteistaan ja heikkouksistaan huolimatta Venäjän armeija osoitti, että se edelleenkin osaa asiansa. Tshetshenian sotaan kritisoidessaan läntiset tarkkailijat eivät huomaa, että sodan molemmat osapuolet oli koulutettu Neuvostoliiton armeijassa, jonka taistelukyky oli monin verroin parempi kuin yhdenkään Nato-armeijan. Nyt tässä konfliktissa, jossa Naton kouluttajat olivat opastaneet Georgian armeijaa jo useita vuosia, tulos oli täysin erilainen o muutamassa tunnissa georgialaiset luikkivat tiensä. Varmastikaan nämä kouluttajat eivät ole ihmeiden tekijöitä. He työskentelevät niiden sotilaiden parissa, mitä heillä on käytettävissään. Päinvastoin paljastuu, etteivät nämä kovasti mainostetut Nato-standardit olekaan kummoisia.

Kuitenkaan Venäjän armeija ei tarvitse lisää voittoja, sitä ei tarvitse vertailla vakavasti otettaviin vastustajiin, vaikka Jeltsinin ja Putinin aikakaudella Venäjän armeija heikentyikin merkittävästi.

Voittaminen sodassa on kuitenkin vasta puoli voittoa, sotilaalliset saavutukset on osattava muuttaa poliittisiksi ja strategisiksi menestyksiksi. Vaikka tilanne elää ja muuttuu jatkuvasti, eikä vähiten Venäjän johdon vähemmän onnistuneista ratkaisuista johtuen, jo nyt on mahdollista tuoda esiin joitakin tuloksia.

Aivan ensimmäiseksi on tarpeellista kertoa, mitä Georgian kansa on saavuttanut. Tällä presidentti Saakashviliin operaatiolla tulee olemaan hyvin syvät vaikutukset

maan johtoon. Vaikka tämä väkivaltainen oMisha o onkin länsivaltujen tukema, hänen poliittinen uransa tulee loppumaan nopeasti o Washington ei tule antamaan anteeksi tällaista luvaton käyttäytymistä. Ulko- ja puolustuspolitiikan alueella hallitus on todella heikoilla. Venäjän tunnustus Abhasian ja Etelä-Ossetian itsenäisyydelle on poistanut vuosikymmeniksi kysymyksen niiden integroimisesta Georgian. Sotilaallisin keinoin ei saavuteta mitään eikä kukaan näiden alueiden asukkaista hyväksy Georgian toimia. Lisäksi Georgia on menettänyt alueet, joita se on kontrolloinut tähän asti.

Myös Georgia on nyt käytännössä ilman armeijaa, armeijan henkilöstön moraalii on perusteellisesti romahtanut, enemmän tai vähemmän tehokkaat armeijan yksiköt on tuhottu, suurin osa sotakalustosta on tuhottu tai se on Venäjän armeijan valtaamaa.

Venäjän tunnustus Abhasian ja Etelä-Ossetian itsenäisyydelle on aiheuttanut ankaria reaktioita lännessä. Monet (jopa aivan vilpittömät ihmiset) ovat nähneet sen Georgian alueiden valtuksena tai tällaisen valtuksen valmisteluna, vaikka esim. Abhasia ei halua olla osa Venäjää. Georgian autonomioiden tunnustaminen tapahtui liian hätäisesti. (Esim. USA:n valmistelema Kosovon tunnustamista valmisteltiin pitkään ja hakien tunnustukselle ötukijoukoja.) Kaikesta huolimatta tunnustukselle oli riittävästi päteviä syitä.

Tosiasiana on, että Abhasia ja Etelä-Ossetia eivät ole mitään separatistisia alueita. Kun Georgia erosi Neuvostoliitosta, voimassa oleva lainsäädäntö jätti tuolloin näille oikeuden erota Georgiasta, jos ne eivät halua jäädä osaksi sitä. Ne eivät käyttäneet tätä oikeutta. Vielä toinen merkittävä huomio o 90-luvun alussa Georgia poisti kaikki Neuvostoliiton lait, myös ne lait vuodelta 1921, kun neuvostovalta oli perustettu Georgian. Tällä tavoin Georgia on myös poistanut Abhasian ja Etelä-Ossetian liittämisen Georgiaan, joka tapahtui aikanaan Neuvostoliiton lakien mukaan. Niinpä tässä ei ole mitään suoraa yhteyttä Kosovon tilanteeseen, eikä ole mahdollista puhua mistään alueellisesta lou-

kauksesta o Abhasia ja Etelä-Ossetia eivät ole koskaan olleetkaan osa itsenäistä Georgiaa.

Vaikka Baltian maat ja Puola ovat julkilausumissaan syyttäneet Venäjää imperialistisesta politiikasta, käytännössä juuri Georgia on harjoittanut ömini-imperialismia Abhasiaa ja Etelä-Ossetiaa kohtaan uhkaamalla niitä asevoimilla. Eikä Georgia ole vain uhkaillut. Miksi venäläiset rauhanturvaajat olivat Etelä-Ossetiassa? Siksi, että 1990-luvulla Georgia hyökkäsi Etelä-Ossetiaan ja alkoi järjittää siellä massamittaisia etisiä puhdistuksia. Hyökkäykset on menestyksellisesti torjuttu ja konfliktin osapuolien erottamiseksi venäläiset rauhanturvaajat tulivat paikalle. Sillä hetkellä ne enemminkin palvelivat Georgian etuja. Rauhanturvaajat jopa pelastivat Georgian silloisen presidentin Edward Shevardnadzen abhaasi-joukkojen käsistä. Saakashviliin tultua valtaan kaikki muuttui, rauhanturvaajien tehtäväksi tuli hänen toimiansa ehkäiseminen. Heti alusta alkaen oMisha o alkoi etsiä sotilaallista ratkaisua asiaan kasvat- taen armeijansa varustelua ennätys- sellisellä tavalla kymmenkertais- taistamalla ne lyhyessä ajassa. Oikeastaan nyt tehty hyökkäystä Ossetiaan oli suunniteltu jo kahdesti aikaisemmin, mutta silloin Georgian johto oli hillinnyt f - USA, joka ilmeisesti ymmärsi, mihin tällainen seikkailu johtaa. Tällä kertaa Saakashvili ei totellut ja mitä seurasi? Georgian armeija on jälleen kunnostautunut ökohtuut- tomalla voimankäytöllä, josta länsi nyt syyttää Venäjää. Erityisesti Georgian armeija tulitti Tshinvalia Stalinin urilla o ja tämä asehan ei erityisesti valikoi kohdettuaan. Viralliset luvut hyökkäyksen uhri- luvusta ovat luultavasti ylimitoit- tettu, mutta joka tapauksessa kyse on sadoista uhreista, rauhan- omaisista asukkaista, joka tekee lähes prosentin pienen maan koko asukasluvusta. Ja nämä uhrit vain kahdessa päivässä! Georgian armeija teki todellisia hirmutöitä asukkaalle, ihmisiä ammuttiin, ajettiin tankeilla yli jne.

Mitä sitten tulee tähän termiin i kohtuuton voimankäyttö, mistä länsi syyttää Venäjää. Länsipropaganda pitää itsepintaisesti kiinni syytteestä, että Venäjä hyökkäsi Georgiaan ja että

Venäjä oli miehittävässä Georgiaa. Tiedotusvälineet ovat kenties unohtaneet kuka hyökkäsi kenenkin kimppuun. Mutta se seikka, että Georgia oli koko sodan alkuunpanija, tunnustetaan USA:ssakin. Myös se tunnustetaan, että venäläisillä rauhanturvaajilla oli oikeus olla Etelä-Ossetiassa. Myös länsi-propaganda sanoo, että Ossetian rajojen sisällä Venäjän joukoilla oli lupa taistella, mutta ei Georgian puolella rajaa. Kuitenkaan sodissa ei yksinkertaisesti noin vain tapahdu. Historiassa ei ole esimerkkejä, että sotatilanteessa ei olisi menty vihollisen alueelle, kun tehtävän toteuttaminen ja oma turvallisuus sitä vaatii.

USA:n osalta väite on erityisen tekopyhä, kun ottaa huomioon heidän käytöksensä eri konflikteissa, esim. Kosovon tapauksessa he pommitivat Belgradia, joka sijaitsee satojen kilometrien päässä konfliktin alueelta.

On liian aikaista puhua mistään uudesta kylmästä sodasta ja muista lännen sanktioista o Eurooppa ei ole niistä kiinnostunut. Bushin aikakaudelle on tulossa loppu ja hänen mielipiteensä painavat vähemmän ja vähemmän. Jos McCain tulee valtaan, kova vastakkainasettelu Venäjää vastaan tapahtuu Georgiasta huolimatta.

Niinpä jo entisen Neuvostoliiton varjo saattoi olla riittävä torjumaan ökumppaneitamme ö kävelemästä Venäjän yli. Kuitenkin pitkällä tähtäyksellä Venäjän ulkopolitiittisen aseman elpyminen riippuu kaikissa suhteissa talouden kehityksestä ja maan puolustusvoimista, joiden tila nyt on surkea. Jos on mahdollista sanoa, niin nyt Venäjä on noussut polviltaan ylös puolittaiseen pysty- asentoon.

Kuitenkin, on mahdollista sanoa, että USA:n ehdottoman yksinvaltainen rooli maailman politiikassa on viimeinkin ohi. Kuten Ranskan presidentti äskettäin totesi: öykinapaista maailmaa ei enää oleö. Tähän arvioon on helppo yhtyä.

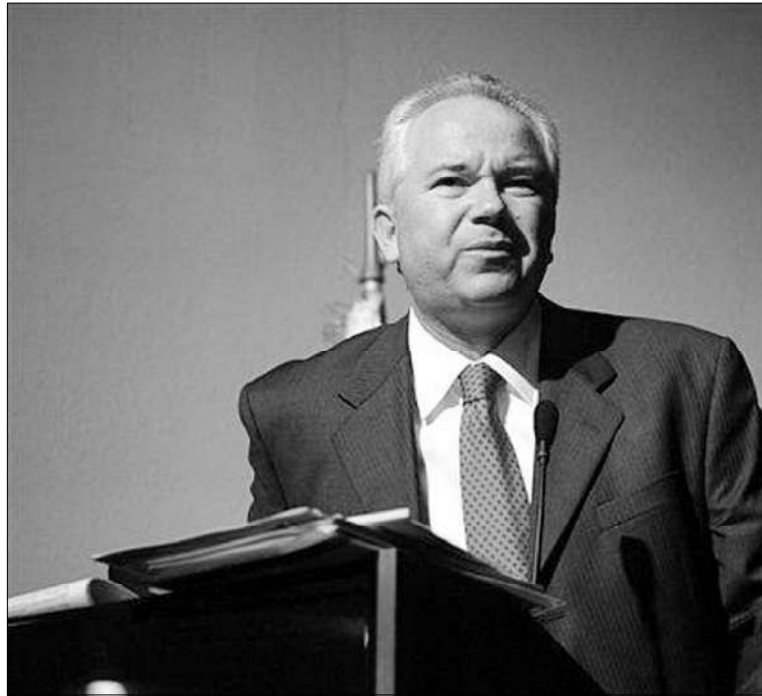
Sergey Skvortsov
NKP:n keskuskomitean
ensimmäinen sihteeri

Käännös englannista Reijo
Kataranta

Tässä Venäjän ja Georgian (ent. Gruusian) rajalla sijaitsevalla pioneerileirillä luki vielä 15 vuotta sitten öNeuvostoliitto Rauhan ja sosialismin tukio. Sodan aikana näiltä Kaukasian rinteiltä ajettiin voimalla ulos saksalaiset armeijoinen. Nyt sinne mielivät uudet valloittajat, Nato- ja sen liittolaiset.

Venezuelan öljy- ja energiaministeri Rafael Ramirez Correo sosialismista Venezuelassa

Rafael Ramirez Correo tunnetaan Venezuelassa kunnioitettuna, pitkälinjan vallankumouksellisena, joka osallistui jo 1960-luvulla Venezuelan vallankumouksellisen puolueen (PRV) riveissä aseellisen sissitoimintaan maassaan. Hän on toiminut myöhemmin useamman radikaalin vasemmistopuolueen johtotehtävissä. Viime vuonna hänet valittiin yhdeksi Venezuelan yhdistyneen sosialistipuolueen (PSUV) varapuheenjohtajaksi. Hän on koulutukseltaan insinööri.

SOSIALISMI VENEZUELASSA

Maassamme kysymys sosialismista on hyvin monimutkainen. Siitä on keskusteltu paljon menneisyydessä ja nykyisin siitä keskustellaan vielä paljon enemmän, koska se on todella mahdollista. Meille on ollut aina selvää, ettei ole olemassa käsikirjoja tai pamfletteja, joita voitaisiin soveltaa omassa sosialistisessa projektissamme kohtaamiimme lukuisiin teoreettisiin ja käytännön ongelmiin. Ei ole olemassa myöskään malleja tai vallankumouksia, jotka olisivat identtisiä toisilleen. Jokainen on oma ainutlaatuinen prosessinsa, jonka jokainen kansa kohtaa rakentaessaan sosialismia.

Venezuelan tilanne on todennäköisesti jopa mutkikkaampi kuin muualla, koska öljyteollisuus on synnyttänyt valtavan epämuodostuman talouden, yhteiskunnan ja kulttuurin piiriin. Porvariston ja imperialismin nappaamat öljytulot ovat meille suurempi ongelma kuin porvariston työlläisiltä varastama lisäarvo.

Kysymys öljytuloista on valtava ongelma, koska se lakaisee altaan yhteiskuntaluokkien muodostumisen. Venezuelassa ei ole olemassa minkään tyyppistä kansallista porvaristoa. Meillä elää rajallinen sektori ihmisiä, jotka hyötyvät öljytuloista. He kasvattavat sen myötä vaurauttaan ja valtaansa. He ovat kaapanneet öljytulot pankkien ja keinoittelun avulla, mutta he eivät tuota yhtään mitään. Toisaalta meillä ei ole myöskään työväen-

luokkaa, josta voisimme tehdä johtavan yhteiskuntaluokan ja joka suorittaisi vallankumouksen.

Vanhoillinen työväenluokka

Che Guevaran esittämä ajatus siitä, kuinka muut yhteiskuntaluokat ottavat haluunsa proletarisen ideologian, soveltuu meidän todellisuuteemme, koska me emme voi laskea kriittisen työväenluokan varaan. Paljolti päinvastoin. Venezuelan työväenluokka on käyttäytynyt useaan otteeseen hyvin taantumuksellisesti, koska se nauttii koko joukosta etuoikeuksia, joiden säilyttämiseksi se myös taistelee. Vallitsevassa tuotantomuodossa öljytuotteiden jättitulot eivät ole työläisten työn tai jalostamoiden ansiota, vaan ne johtuvat paremminkin luonnonvaroista ja öljyn maailmanmarkkinahinnasta. Jos raakaöljyn hinta kohoaa yli 130 dollariin barrelilta, se tuo maahamme varoja noin 11 miljardia dollaria.

Yhteenvetona voidaan todeta, että maassamme ei ole työlläisiä eikä kansallista porvaristoa, jota ei yhtään mitään. Meillä on vain joukko ihmisiä, jotka elävät öljytuloilla. Heidä vastassaan on miljoonia miehiä ja naisia, jotka ovat syrjäytyneet tästä sektorista, ei ainoastaan taloudellisesti, vaan myös kulttuurillisesti ja kaikin tavoin. Meillä on vakava poissulkemisen ongelma. Mistä poissuljettu? Heidät on syrjäytetty öljyvarojen käytöstä! Tämän vuoksi puhuessamme vakavasti sosialismista, meidän on välttämätöntä vahvistaa valtion asemaa. Yhtiön kokonaisuus, joka voi kapasiteetillaan taata sen, että huikelle öljytuloilla on kontrolloitu ja yhteiskunnallisesti hyödyllinen

kohtalo.

Öljyvarojen toinen kohtalo

Lähimenneisyydessä Venezuela oli kapitalistinen valtio, joka oli suuntautunut käyttämään öljytulojaan voimistaakseen kansallista harvinaisuutta ja ylikansallisten yhtiöiden etuja. Tänään me olemme vallankumouksellinen valtio ja meidän hommamme on varmistaa, että öljytulomme kohdistuvat ensimmäiseksi yhteiskunnan hyväksi, koska meillä on jättimäinen velka kansallemme. Öljytulojen täytyy auttaa meitä myös luomaan sellaisia taloudellisia ja tuotannonollisia rakenteita, jotka myötävaikuttavat osaltaan vahvan perustan rakentamista sosialismille.

Me terävöitämme siirtymistä kohti valtion hallintaa tärkeimmillä tuotantoaloilla. Meillä on jo hallussamme raakaöljy, mikä on kaikkein tärkeintä. Öljytuloista 96 % jää maahan. Me olemme suorittaneet valtavia yhteiskunnallisia investointeja. Ihmiset eivät osanneet lukea ja kirjoittaa. He kuolivat köyhyyteen. Meillä on vielä paljon tehtävää sosiaalisen kentällä, mutta me etenemme taatusti.

Tällä hetkellä tähtäimessämme on laajentaa tuotantokapasiteettiamme. Me uskomme, että perustavanlaatuiset toimet Venezuelan talouden kehittämiseksi perusteollisuudessa, teollisuuskomplekseissa, öljynjalostuksessa, teollisuuskapasiteetin luomisessa ja taloudellisen toiminnan aktivoimisessa jne.ä , on olta valtion kontrollissa, jotta todella voitaisiin alkaa rakentaa sosialismia. Vielä nyt tämä ei ole mahdollista, koska

tuotantovälineet ovat yksityisessä omistuksessa. Tarkoittaako tämä sitä, että me haluamme hallita koko tuotantoketjua. Ei! On olemassa myös toisarvoisia tehtäviä ja palveluita, joista emme ole kiinnostuneita. Meidän tavoitteenamme on valtion johtosema perusteollisuudessa, jotta voimme suunnitella taloutta. Saavutettuamme tämän voisimme päättää, mitä tiettyjä tuotteita ja tavaroita tuotettaisiin kullekin erityiselle kohderyhmälle, jotta taattaisiin väestömme perustarpeista huolehtiminen.

Ei ole olemassa avarasydämiisiä oligarkkeja

Tällä hetkellä esimerkiksi, jos hallitus haluaa rakentaa asuntoja, sen on käytävä kauppaa sementin myyntiä kontrolloivien ylikansallisten yhtiöiden kanssa. Heillä on oma strategiansa, joka on päinvastainen kuin meillä. Jos me haluamme rakentaa sosialismia ja suoda väestöllemme asuntoja, meidän on omistettava sementitehtaita, jonka vuoksi ne on kansallistettava. Jos Venezuelalla ei ole riittävästi talonrakennuksessa, vesijohtoverkoissa ja öljyteollisuudessa tarvittavaa terästä, koska ylikansalliset yhtiöt tuovat sitä meille, meidän on taettava, että saamme teräksemme. Jos haluamme turvata väestöllemme riittävän ravinnon, miten menettelemme, jos sen jakeluketju on Venezuelan oligarkkien käsissä. Kapitalistit ovat kapitalisteja. Jos he havaitsevat globaalin ravinnolakeinotellun mahdolliseksi, he ovat kärkeä nappaamaan Venezuelan lapsilta maidon keinotellakseen sen hinnalla tai maissin tuottaakseen siitä biodieseliä.

Venezuela tuo 90 % elintarvikkeistaan

Tällä hetkellä pyrimme saamaan hallintaamme ravintotuotannon tärkeimmät ja suurimmat perustekijät voidaksemme suunnitella taloudellista kehitystämme omien tarpeidemme mukaisesti. Tätä ei suoriteta globaalin kapitalismin logiikan mukaisesti. Useilla talouden lohkoilla kansallista porvaristoa ei ole edes olemassa. Tuomme esim. ulkoa 90 % elintarvikkeistamme. Suurtilojen hallussa on iso osa viljelysmaistamme. Maaparonit elävät öljytuloilla satojen tuhansien hehtaarien suurtiloillaan, joita he käyttävät lähinnä lomailuun, kalastukseen ja metsästyksen.

Kuten ymmärrätte, sosialismin ongelma Venezuelassa kulkee käsi kädessä kansallisen kysymyksen kanssa. Me tarvitsemme perussuunnitelman, jonka mukaisesti luomme reunaehdot sosialismin rakentamiselle. Jos öljyteollisuus, luonnonvarat ja niistä saatavat tulot eivät ole meidän käsissämme, vaikka meillä olisi käytössämme maailman kaikki hyvät ideat, me emme voisi edes yrittää rakentaa sosialismia. Mutta ne ovat nyt hallussamme.

Ihmisten kanssa, jotka elävät heikoissa olosuhteissa ilman koulutusta ja terveydenhuoltoa, emme voi edes ajatella rakentavamme sosialismia. Joudumme pohtimaan

myös sosialistista jakelu- ja tuotantjärjestelmää sekä poliittisia rajauksia. Nämä ovat hyvin tärkeitä kysymyksiä, koska sosialismista on kosolti sekaannusta, ei ainoastaan meillä vaan myös muuallakin maailmassa. Monet vasemmistolaiset ovat jopa kieltäneet sosialismin rakentamisen mahdollisuuden. Esittämämme sosialismin tunnus poliittisena päämääränä, on suuri ohjelmallinen edistysaskel kaikista puutteistaan huolimatta. Edistysellinen ajattelu on jälleen kerran saanut alkunsa 61:n vuosisadan sosialismina.

Uudesta sosialistisesta ajattelusta

Poliittista ajattelua ei voi rakentaa tyhjän päälle, se on pystytettävä muiden kokemusten ja olivatpa ne onnistuneita tai vähemmän onnistuneita ja luomalle perustalle. Tältä perustalta meidänkin on koottava uusi sosialistinen ajattelumme.

Venezuelassa me käymme ratkaisevaa ja perustavaa taistelua pelastaaksemme itsenäisyytemme ja luonnonvaramme kansan käyttöön. Tähän taisteluun liittyy Venezuelan kansan oikeus päättää kohtalostaan ja tavoitteestaan siirtyä kohti sosialismia. Me olemme edenneet jo askeleita taloudessa.

On olennaista, että me luomme kestävän taloudellisen perustan, joka pohjautuu kansan antamalle tuelle presidentti Chávezin tekemiä sosialistisia esityksiä kohtaan. Jos emme ole huolellisia, voimme päätyä rakentamaan sosialismia kapitalismin sisälle. Yhteiskunnan rakenteet, jotka olivat jo olemassa ennen chavismia valtaantuloa, ovat yhä olemassa ja useat kosmettomina. Meidän pääasiallinen ongelmamme on ollut, kuinka hajotamme nämä rakenteet ja uudistamme niitä sekä joissain tapauksessa, kuinka pääsemme niistä eroon ja luomme niiden tilalle uutta.

Kamppailu sosialismista kapitalismin sisällä on hyvin vaikeaa, koska kapitalistiset arvot ja suhteet ovat yhä voimassa. Ne painostavat meitä ja vaikuttavat meihin. Jos me teemme virheitä, ne jatkavat eloaan. Keskustelussa sosialismista on huomioitava, että prosessi on vasta alussa ja siinä on oltava tiivistä mukana.

Meille on kertynyt tärkeitä saavutuksia, mutta me olemme syyllistyneet myös useampaan kuin muutamaan virheeseen. Meidän vallankumouksemme täytyy olla kriittinen itseään kohtaan. Sen täytyy keskustella lojaliteudesta yhteisissä toimissa, havaita ja analysoida, kuinka edetään paremmin ja nopeammin yhteistyössä tämän prosessin johtajan, presidentti Chávezin kanssa.ö

Rafael Ramirez, 21.6.2008
Punto Final
Lähde:
www.venezuelanalysis.com

Toimittanut: Matti Laitinen

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

AY-LIIKKEENALENNUSTILASTA

Muutamia vuosia sitten toistettiin usein mantraa -miljoonajäseninen SAK on työläisten tuki ja turva pahassa maailmassa. Tällä hetkellä SAK on kuitenkin pelkkä paperitikeri vailla voimaa ja mikä pahinta edes halua voiman käyttöönsä ei ole. SAK:n korruptoitunut johto on vain huolissaan, ettei vaan jouduta hakukseen porvarihallituksen tai työnantajien kanssa.

SAK:n ja muutamiin ammattiliittojen toimetomuuksien ovat jäsenet alkaneet tympääntyä. Metalliliitto teki vuosien ajan sopimuskausien huonoimmat sopimukset päänaavaajana tarkoituksena ilmeisesti painostaa muut liitot myös ala-arvoisten sopimusten tekijöiksi.

Jäsenistö Metalliliitossa kyllästyi lopuksi Vuoreenmaan sooloiluun ja antoi hänelle lopputilin.

Tänä vuonna Paperiliitto teki vielä Metalliaikin huonomman sopimuksen. Ilmeisesti paperipatruunat ennakoivat oikein vuoden 2005 työsuorituksen tulokset. Paperintekijöistä tuli nöyriä poikia ja tyyttöjä.

Paperin ammattiosastoissa on suuria eroja edunvalvonnessa.

Tämä on todettu nykyisen irtisanomisbuumin aikana. Kun Summan tehdas lopetettiin siellä porukan valtasi heti apatia. Minkäänlaista taistelutahtoa ei ilmennyt. Toisin kävi Kemijärvellä. Siellä väki taistelee työpaikkojensa puolesta kaikin käytettävissä olevin keinoin ja he ovat myös saaneet kansalaisten enemmistön sympatiat puolelleen.

Jos SAK:n johto olisi halunnut ei Summaa eikä Kemijärveä olisi lopetettu. Olisi vain tarvinnut ilmoittaa Suomen olevan viikon yleislakossa, jos tehtaata lopetetaan.

Yleislakko on sananakin kauhistus erälle ay-pampuille, vaikka vain sillä saataisiin jotain tuloksia aikaan työläisten puolustustais-telussa.

Meille eläkeläisille ei ay-liike ole koskaan mitään luvannutkaan, ei maksamattomilla jäsenillä ole oikeuksia.

**Reino Welling
Jämsänkoski**

YLE päästeli olympiakisojen varjolla kiinanvastaista propagandaa

Aamulla 10.08 YLE:n Radio Suomen toimittajat (kaksi miestä) paapattivat Maon mausoleumilla 070 miljoonasta Maon tappamasta kiinalaisesta, vaikka kyseessä on SUOMEN TILASTOKESKUKSEN kokoonkeittäjä järjetön uutisankka.

ö Suomen tilastokeskus tehtailee omia kansanmurhia. Tilastokeskuksen ökommunismien uhrut ovat ösyntymättä jääneitä kun önormeiksi öotetaan 50-luvun erittäin poikkeuksellisen suuri syntyvyys, 3% vuodessa, ja pienin, erittäin poikkeuksellinen kuolleisuus, 1% vuodessa! 50-luvulla siis Kiinan kansantasavallassa syntyi kolme kertaa niin paljon ihmisiä kuin kuoli. Tuolloin Kiinan kansantasavalta ei noudattanut mitään erityistä ömaolaista politiikkaa, joka alkoi öSuuresta harppauksesta, ja myös loppui siihen, vaan maa oli sosialististen valtioiden yhteisön jäsen.

ö Kun 1949 kommunistinen puolue tuli valtaan, uskottiin Kiinassakin, kuten monissa muissaakin maissa, että väestönkasvu kiihdyttää taloudellista toimintaa. Vuonna 1958 aloitettu talouden kohentaminen

Suurella harppauksella tyrehtyi taloudelliseen lamaan, jonka seu-

rauksena Kiinassa koettiin nykyhistorian pahin nälänhätä. Nälänhädän seurauksena kuoli noin 30 miljoonaa ihmistä ja on arvioitu, että sama määrä lapsia jäi syntymättä. Väestökatastrofin jäljet näkyvät vieläkin Kiinan ikäpyramidissa.

Eli ne 030 miljoonaa uhrina koostuivat jokuinkin kokonaan jo älyttömällä ölaskentamenetelmällä ösaaduista öSYNTYMÄTÄ JÄÄNEISTÄÖ!!

Siis 070 miljoonassa on Suomen

Tilastokeskuksen omatkin tiedot tarkkaan lukien 050 miljoonaa syntymättä jäänyttä. TOKI jonkin aikaa noudatetun yhden lapsen politiikan (jota sovellettiin vain han-kiinalaisiin, ei kansallisiin vähemmistöihin) nimenomainen tarkoituksin oli, että syntyi paljon vähemmän kuin 1950-luvulla... Ko. poliitikka ei tietenkään ole tarkoitettu ikuseksi, väestömäärän pysyvyys edellyttää 2.1 lasta per nainen...)

**Risto Koivula, DI,
Tampere**

Tilaan Kansan äänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15e.

- Olen maksanut tilaukseni 15 e
- Maksettu tilille OKO 554114-227966
- Lehti laskuttaa

Sukunimi _____ Etunimi _____

Lähiosoite _____ Postinumero ja -paikka _____

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki
Puhelintilaukset 040-5643205 tai 050-5884159

EU on uhka työlainsäädännölle

Professori Sören Wibe lähti ovet pakkuen Ruotsin Sosiaalidemokraattisesta Puolueesta. Syynä oli, että EU on uhka työlainsäädännölle.

Dagens Nyheter kertoi mielipidepalstalla keväällä, että johtavia demarien EU-kriitikkoja jätti puoluejäsenkirjan tiskiinkin. Olen henkilökohtaisesti tavannut hänet ja olen vakuuttunut, että hän rehellisesti pyrki kokoamaan EU-vastustajia torjunta-taisteluun EU:ta vastaan. Käänsin tämän artikkelin öProletääristä.

Wibe on ollut noin 25 vuotta SAP:n jäsen. Hän on 10 vuotta johtanut järjestöä ja nyt on sitten mitta täysi. Öjätän puheenjohtajuuden ja samalla koko SAP:n.

Wiben mukaan kyseessä ei ollut mikään päähänpisto. öKun pääministeri lokakuussa 1990 liputti EU:lle hallituksineen, niin olin elämäntehtäväkseni EU:n vastustamisen. Olen lukuisissa kokouksissa, artikkeleissa, puoluekokouksissa ja seminaareissa muiden sosiaalidemokraattien kanssa yrittänyt muuttaa puolueen linjaa enemmän EU-kriittiseksi. Tuloksiakin on tullut, joista tärkein oli EMU:n kaataminen kansanäänestyksessä 2003. Mutta puolueen sisällä työ on ollut turhauttavaa. Nykyisellä puoluejohtajalla on sama EU-intoilu kuin 18 vuotta sitten.ö

öKaikella on rajansa. Kuinka kauan voi toimia omaa vakaumustaan vastaan, joka poikkeaa virallisesta puoluelinjasta. Minun mittani täytti, kun EU-tuomioistuin meni työnantajien linjoille Laval-

oikeudenkäynnissä. Ruotsin demarit antoivat monia tyhjiä lupauksia kansanäänestyksessä 1994 EU-jäsenyydestä, mutta kaikkein pyhin asia oli lakko-oikeus ja yleissopimuksen oikeus. Puolueen virallisissa asiakirjoissa ilmoitettiin, että lakko- ja sopimus-oikeus säilyy koskemattomana. Siis öksymykset koskien palkkoja, työtaistelujaa, lakkoja ei tulla ratkaisemaan EU:n tasolla, kirjoitti Ulkoministeriön sihteeristö EU-informaatio. Ilman sitä klausuulia ei Ruotsin kansa olisi koskaan hyväksynyt EU-sopimusta 14 vuotta sitten.ö

Wibe jatkaa:öEU-kriittiset sosiaalidemokraatit varoittivat jo heti alussa, että EU-tuomioistuin saattaisi mitätöidä lakko-oikeuden. Siitä saakka minä ja muut EU-kriittiset sosiaalidemokraatit olemme halunneet kirjoituksissa ja vetoamuksissa rajoittaa EU:n valtaa. Kun Waxholm-tapaus esiintyi 2004, niin olemme halunneet saada puolueen linjaan muutosta eri muodoissa turvatuksemme ruotsalaisen työlainsäädännön sopimusneuvottelussa.ö

öMikään ei ole liikahtanut. Ruotsilla ei ollut mitään reuna-uhauksia Lissabonin-sopimuksen sen loppukäsitteilyssä 2007. Siinä ei ollut mitään eroa sosiaalidemokraattisen- ja porvarihallituksen välillä. Ei edes mitään piittänyt EMU- kansanäänestyksen tuloksesta jatkoneuvotteluissa. Kun kerroimme huolestuneita työlainsäädäntöä kohtaavasta uhkasta, niin väitettiin, että nykyiset sopimukset takaavat työläisten oikeu-

det. Sanottiin meidän vain maalaavan pirtua seinälle, kunnes 18. joulukuuta 2007 kävi toteen meidän epäilyksemme, kun konkreettinen näyttö tuli Laval-tuomion muodossa.ö

Wibe jatkaa: öKun EU-tuomioistuin oli tehnyt tehtävänsä, niin tapahtui jotakin kummallista ammattijärjestöjen ja puolueen äänenpaimissa. Aikaisemmin oli uhkailtu eroamisella EU:sta, jos lakko-oikeutta rajoitetaan. Kun lakko-oikeus oli menetetty, niin suhtauduttiin asiaan enemmän varauksellisesti. Rakennusliiton puheenjohtaja Hans Tilly totesi, että olemme EU-tuomioistuimessa voittaneet lakko-oikeuden.

Voidaan kysyä, mitä siinä voitettiin? Siinä meni ruotsalaisen ammattiyhdistysliikkeen 100:ssa vuodessa saadut saavutukset. Sata vuotta on taisteltu yleissopimuksen puolesta palkkojen polkemista vastaan. Lundessa 1931 sai monet työläiset uhrata henkensä sopimus-oikeuden puolesta. Nyt sitten 2008 meidän pitäisi olla kiitollisia EU-tuomioistuimelle palkkojen polkemisesta. Kuinka pitkälle pitää työläisiä kyykyttää? Korkeassa asemassa olevat sosiaalidemokraatit totesivat, kuten esimerkiksi Arne Kjörnsberg, Bo Berhardsson ja Morgan Johansson, että SAP:lla oli tarvittavat voimakeinot mitätöidä Laval- tuomio. SAP olisi voinut ja voisi edelleenkin kieltäytyä hyväksymästä Lissabonin sopimuksen, (tämä tapahtui keväällä 2008) mikäli Ruotsin työsuojelumuksia ei hyväksytä. Se olisi riittänyt. Sen sijaan SAP

liputti Lissabon sopimukselle ja ilman kansanäänestystä ja väitettiin, että juuri Lissabon sopimus takaa Ruotsin mallin.ö

Wibe:ö Minun mittani oli täysi. Vuosikaupalla on totuttu, että EU ei loukkaa ammatillisia oikeuksia. Kun totuus paljastuu, niin sitä ei myönnetä, vaan kerrotaan, että jos EU saa enemmän valtaa, niin kaikki muuttuu vain paremmaksi. Se on saippuaa kansan silmiin!. Lissabon sopimus päinvastoin vain korostaa, että työvoiman vapaa liikkuminen käy ammatillisten oikeuksien edelle.

Ruotsalaisia puolueita on leimannut teeskentely EU politiikassa alusta saakka. Ensiksi kysymys on suuresta konsensuksesta ja toiseksi pyrkyrystään, jolla salataan vallansiirron laajuus. Sosiaalidemokraatit mainostavat EU:ta vasemmistoprojektina, jolla kesytetään globaali kapitalismi. Entinen pääministeri keuhki, että öEU:n avulla tehdään Euroopasta punaisempää. Kun Pierre Schori 1999 matkusti Brysseliin, niin hän sanoi taistelevansa öturbokapitalismia vastaan. Oikeisto vasemmistoa vastaan, sossut kokoamusta vastaan, näin on kampanjoita vedetty EU-politiikassa. Tietenkin on eroja eri puolueiden linjauksissa sanoissa.ö

öMitä vain ei ääneen sanota, että kyseessä on liittovaltion perustaminen. Maanosan itsenäisistä kansallisvaltioista tehdään Suur-Eurooppa. Siksi yritetään saada yhteinen valuutta, yhteinen presidentti, yhteinen ulkoministeri ja

arveja, Komissio ja EU-parlamentti ei luo rintamaa kapitaalia vastaan, vaan luo liittosurvallan. Brysselissä sosiaalidemokraatit ja kokoomus ovat näistä linjauksista yhtä mieltä.

Ruotsissa taas käytetään eri linjauksia. Täällä kaikki on EU-kriittisiä ja vastustetaan liittovaltiota. Yritetään päästä kuin koira veräjältä sanomalla, että epämuokavat EU päätökset ovat oman hallituksen vika. Selitetään, että se on Mats Odells (kristillisten ministeri) vika kun esitetään markkinavuokria ja samalla tavoin keskusammattijärjestön puheenjohtaja ja palkkasihteerit syyttävät porvarihallitusta Laval- tuomiosta. Se on porvarihallituksen vika, kun epäoikeudenmukaisuuksia ilmenee lehdistötuessa, työaikalainsäädännössä, metsästäjien oikeuksissa, alkoholin tuonnissa, kalastuskäytössä ja valtion pelimonopolin tulevaisuudessa. Kaikesta voitetysti syytätään hallitusta, mutta totuus on toinen, kun valta on siirretty maan ulkopuolelle. Näistä linjauksista ei ole eroa sosiaalidemokraateilla ja porvarihallituksella sen enempää eduskunnassa kuin EU:ssa.ö

öLaval- tuomio on seurausta tästä poliittisesta pelistä. En halua enää olla pelissä mukana. Minun mitta on täysi.ö

**Sören Wiben artikkelista
käännös Wainö Pietikäinen**

Tukea **Kansan** äänelle

Kalevi Wahrman 20,00, Hannu Kautto 60,00 e, Juha Kieksi 30,00 e, Larmo Lehtola 10,00 e, Heikki Männikkö 52,00 e, Hannele Salava 10,00 e, Juho Haavisto 15,00 e, Raika ja Kai Kontturi 100,00 e, armeijaton Suomi 100,00 e, Paavo Juntila 50,00 e, Hilka Kuusinen 30,00 e, Reijo Katajaranta 20e, Esko Auervuolle 15e ja lipaskeräyksestä Wainö Pietikäinen tilittänyt 16,75 e.

OKO 554114-227966

Jaakko Muilu 60 vuotta

kniikan laboratorion tutkimusinsinööriin tehtäviin Otaniemeen. Hän asettui asumaan Helsinkiin ja jatkoi poliittisia harrastuksiaan Helsingin Marxilais-Leniniläisen Seuran piirissä.

Jaakko on ollut alusta lähtien mukana ay-toiminnassa VTT:llä ja ollut henkilöstön edustajana sen hallituksessa neljänä eri vuosikymmenenä. 80- ja 90-lukujen vaihteessa Jaakko siirtyi informaation tehtäviin. Viimeiset 15 vuotta Jaakko on toiminut Pardialaisen Valtion Tutkimusalojen Tekniset Toimihenkilöt VATE:n pääluottamusmiehenä. Jaakko kertoo, että se tehtävä on ollut varsin raskas: Lähes vuosittain toistuvat tuotannollis-taloudelliset YT-neuvottelut ovat usein olleet rankkoja ja tuloksettomia. Lomautukset eivät usein ole toteutuneet. Olen tutustunut työopimuslain heikkouksiin ja todennut, että se mahdollistaa kenen tahansa irtisanomisen, kunhan suoritetaan asiaan kuuluvat rituaalit - pidetään YT-neuvottelut ja noudatetaan irtisanomisaikoja, Jaakko tuumii. - Suomessa irtisanominen tuotannollis-taloudellisilla syillä on luvattoman helppoa ja kassapäivärahat maksaa viimekädessä veronmaksaja.

Vuonna 1968 Jaakko (Jaska) lähti opiskelemaan Tampereen Teknuun. Maailman asiat ja politiikan kysymykset kiinnostivat nuorta miestä ja hän hakeutui Marximin-leninismien opintokerhoon, joka seuraavana vuonna muutti nimensä Tampereen Marxilais-Leniniläiseksi Seuraksi. Kerhossa perehdyttiin marxismien klassikoiden kirjoihin. Marxin, Engelsin, Leninin, Stalinin ja Mao Tse-Tungin vihkokset kuluivat nuoren miehen käsissä. Opintokerhon istunnot olivat useimmiten SKP:n keskustalon kerhohuoneessa. SKP:n piiri antoi runsain mitoin opintoaineistoa järjestön käyttöön. Opintokerhoa ja seuran kokouksia pidettiin usein ravintoloiden kabinetissa mm. Kalevan Kallassa sekä jäsenten kotiloissa.

Mieleenpainuvimpia opintotekstejä oli Leninin *o*Valtio ja vallankumous sekä Kiinan Kommunistisen Puolueen julkaisu *o*Isästä erimielisyyksiä meidän ja toveri Togliattin välillä muistelee Jaakko. TML:n jäsenmäärän kasvaessa Jaakko oli usein Takon, Lokomon ja muiden tehtaiden portilla myymässä Punakaarti- ja Lokakuu *o* lehtiä sekä jakamassa lentolehtisiä ajankohtaisista teemoista.

Vietnamin sota oli näinä vuosina eskaloitunut ja Jaakko liittyi Tampereen FNL-ryhmään. Hän oli mukana järjestämässä sodan vastaisia mielenosoituksia, myymässä Vietnamin Voittaa -lehtiä ja keräämässä varoja FNL:n Suomen tiedotustoimistolle. 1970-luvun alussa SKP:n sisäiset ristiriidat kuitenkin kärjistyivät ja niiden seurauksena Jaakko erotettiin Tampereen Opiskelevista Sosialisteista.

Insinööriksi valmistuminen päätti Jaakon lupaavasti alkaneet opinnot, ja hän lähti vuonna 1973 töihin Valtion Teknilliseen Tutkimuskeskuksen (VTT) puute-

Haastatteli Juhani Tanski

SFT toimii

SFT:n jäsenkokous lauantaista 20.9.08 klo 12.00 Vihdissä. Osoite Penttiläntie 57 Vihti. Tervetuloa

SFT:n jäsenkokous Hermannin Kerholla, Hämeentie 67 19.10.08 klo 13.00. Tervetuloa.

SFT:n jäsenkokous lauantaista 29.11.08 klo 13.00 Hermannin kerholla. Tervetuloa.

* * *

EU:n Vastaisen Kansanrintaman toimikunnan laajennettu kokous (syyskokous) pidetään torstaina 6.11.2008 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 alk. klo 18.00.

Kokouksessa käsitellään mm. seuraavia asioita: Kunnallisvaaliarvio, joulukuun toimintakirjeen sisältö, uudenvuoden tervehdyksen hankkiminen Kansan ääneen, ilmastokampanjan jatkaminen, järjestöväen loppuvuoden yhteiset tilaisuudet mm. itsenäisyyspäivän vietto sekä vuodenvaihteen puurojuhla. Tähän laajennettuun kokoukseen voivat osallistua kaikki järjestömme jäsenet ja ystävät. Kahvitarjoilu ja pientä ohjelmaa. Tervetuloa

Tapahtumia

Tervetuloa Hermanniin !

Torstaina, 9.10.2008, alkaen kello 18.00 järjestämme Hermannin Kerholla tilaisuuden, johon olet sydämellisesti tervetullut!

Tilaisuuden painopiste on lähestyvässä kunnallisvaaleissa, mutta luonnollisesti keskustelume myös muista, ajankohtaisista asioista. Paikalla on tavattavissa STP:n Helsingin vaaliedokkaita, jotka selvittävät vaalityötämme Helsingin osalta.

Hermannin kerho sijaitsee osoitteessa Hämeentie 67 ja pääset miltei oven eteen kuutosien ratikalla. Tervetuloa!

STP-Helsinki

VALTTERILLE

Kirpputori pidetään myöhemmin syksyllä. Tarkempi aika ei ole vielä tiedossa. Tarvitsemme uutta tavaraa, koska parempikuntoinen tavara on myyty loppuun. Tavarana tulee olla puhdasta, ehjää ja ruostumatonta, jotta sitä voi kirpputorilla myydä. Talouden pienkoneet, astiat, radiot, kamerat, kahvinkeitin yms. menevät hyvin kaupaksi. Tavaralahjoituksista pyydämme ottamaan etukäteen yhteyttä joko Tarja Männikköön p. 050 432 0777 tai Esko Auervuoteeseen p. 040-707 3576 tai tavarana voi tuoda suoraan myyntipöydälle heti aamusta, olemme paikalla lauantai-aamuna klo 7.30 ja sunnuntaina klo 8.30. Kiitokset kaikille, jotka ovat aiemmin antaneet tavaraa ja näin tukeneet toimintaamme.

terveisin Riitta ja Tarja

Suosittelimme kotisivuja...

<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/>
<http://www.vunet.org/>
<http://www.punavihrea.info/>

...ja blogeja

<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://korpikommari.blogspot.com/>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
 sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
 Sampo 800017-70626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n vastainen kansanrintama ry

www.euvkr.com
euvkr@euvkr.com

Kommunistien Liitto ry

<http://kommunistienliitto.tk/>
 S-pankki 393900-30975809

Juche-aatteen opintoyhdistys -

The Society for Study of the Juche idea
 Kytömaantie 174, 32200 L oimaa, fax (02) 762 2444
<http://juche.vunet.org/>
juche.aate@saunalahti.fi
 Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM

ikkuna todelliseen maailmaan
www.kominf.pp.fi

Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
 p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Kansan ääni

Helsingin
 Lähiradiossa
100,3 MHz

Keski- viikkona
 - 17.9.2008
 - 15.10.2008
 - 12.11.2008
 klo 19.00-19.30

SFT Lähiradiossa
100,3 MHz

jokaisen kuun viimeisenä keski- viikkona
 klo 20.00 -20.30.

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP
 EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasismivastainen Työ ry

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

040-5643205 ja
 050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:

Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 050 e/pmm
 Muut 1e/pmm

Tili:

OKO 554114-227966

PAINOPAIKKA:

Karprint Oy

PAND - TAITEILIJAT RAUHAN PUOLESTA

PAND tekee laajaa työtä rauhan ja ympäristön puolesta

Kannanotto:

Georgia hyökkäsi yöllä 7.8.2008 Etelä-Ossetiaan vain kolme tuntia sen jälkeen, kun oli tehnyt aseposopimuksen osseettien/Venäjän kanssa, murhatten satoja, saatuja tietojen mukaan jopa 1500 ihmistä ja hävittäen Tshinvalin, autonominen alueen pääkaupungin. Tällaista toimintaa ei voida pitää alueen haltuunottoa/ tilanteen vakauttamisena, kuten Georgian presidentti, Saakashvili, on myöhemmin selittänyt. Tällainen toiminta täyttää sodan tunnusmerkit.

USA:n ja Israelin tuhansia neuvonantajia ja asiantuntijoita työskentelee Georgiassa, joka on Kaukasuksella USA:n jalansija. Ei liene epäilystäkään, että USA ja Israel tiesivät Saakashvilin hyökkäyssuunnitelmista.

Sotshin v. 1992 sopimus asetti Venäjän Etelä-Ossetian alueen rauhaturvaajaksi. Levottomuuksien aikana Venäjä varoitti Georgiaa useaan otteeseen ryhtymästä mihinkään rankkoihin kostoksi. toimenpiteisiin osseetteja vastaan. Sodan aloitus olisi näin ollen myös sotaan ryhtymistä Venäjää vastaan.

Venäjä puolustautui Georgian hyökkäystä vastaan voimallisilla sotilaskohteiden ja huoltoreittien pommituksilla sekä maajoukkojen lähettämällä. Venäläiset ajoivat muutamassa päivässä georgialaisjoukot pois Etelä-Osse-

tiasta ja pakottivat ne vetäytymään takaisin Tbilisiin. Tietävästi Venäjä pyrki kiitettävällä tavalla välttämään kaikkia siviilikohteita, eikä siviiliuhreja tietojen mukaan ole juuri ilmennyt Georgiassa. Tosin se, joka alkaa sodan epämoraalisen perustein, on vastuussa kaikista, mitä siitä seuraa. Hyökkäyssota on aina tuomittava rikos.

Vaikuttaa siltä, että koko kammottavalla, ihmishenkkiä häikäilemättä tuhoavalla operaatiolla pyrittiin Venäjän poliittiseen mustamaalaamiseen länsimediassa ja tätä hyödyntäen USA:n haluamien ohjuskilpien sijoituslupien Puolassa ja T-ekissä sekä Naton laajentamiseen niin Kaukasuksella kuin Euroopassakin.

Suomen ETYJ-edustaja, ulkoministeri Stubb on kuuliaisesti väittänyt Venäjää Georgian kriisin aiheuttajaksi. Hänen mukaansa Suomen olisi pikimmin liityttävä Natoon. Puolustusministeri Häkämies on jo aiemmin esittänyt samoin perustein asebudjettimme kasvatamista 50 lisämiljoonalla. Herrojen ministereiden argumentit pohjaavat täysin virheelliseen tilannearvioon ja ovat Suomelle totaalisen vääriä ja vahingollista politiikkaa. Katsoimme USA:n tukeman Georgian olevan Kaukasuksen nykyisen kriisin synnyttäjä.

Nato on imperialistisen USA:n työkalu, joka hyökkäsi

Afganistaniin ja Irakiin. Se on sotinut ja tappanut näissä maissa jo vuosikausia viattomia siviilejä. Suomella ei ole mitään tarvetta, eikä mitään uhkaa, jonka takia maamme pitäisi antautua kenenkään käskyksi, etenkin kätensä kynnärpäitä myöten vereen upottaneen, tekopyhän USA:n hallinnon vasalliksi.

Suomen kansa on lukuisia kertoja kaikissa mahdollisissa yhteyksissä ilmaissut mielipiteensä, että se ei halua liittyä Natoon. Kansan tahtoa on kunnioitettava sodan ja rauhan kysymyksissä.

Venäjä on Suomen naapurivaltio. Venäjän ja Suomen pitkä maaraja on maailman rauhallisim ja turvallisin raja. Meidän kaupankäyntimme ja kulttuurivaihtomme ovat vilkkaita. Kansamme ovat ystävällisissä suhteissa keskenään. Johdonmukainen puolueettomuuspolitiikka kansainvälisten myrskyjen keskellä on pienen valtion järkevin ja ainoa kestävästi kannattava linja.

Rauha ja yhteistyö sekä toisten ymmärtäminen ja auttaminen on ainoa tie, jota kulkien saavutamme ainoa kunniaa ja arvontanto maailman valtioiden joukossa.

Näin edellyttävä jatkuvan.

PAND 27.8.08

Mihin on kadonnut suomalainen diplomatia?

Tuoreiden uutistietojen mukaan Ulkoministeri A. Stubb tuomitsee jyrkästi Venäjän Etelä-Ossetialle ja Abhassialle antaman itsenäisyystunnustuksen. Sen ovat tuominneet myös Yhdysvaltain ulkoministeri G Rice sekä EU-maista mm. Britannia, Saksa ja Ruotsi. Venäjän tuomitsijat toteavat tämän rikkovan tunnustuksellaan kansainvälistä lakia ja ETYJ:n periaatteita. Ranska on ainakin toistaiseksi ollut kannanotossaan diplomaattisempi ilmoittaessaan olevansa Venäjän päätöksestä pohillaan. Pääministeri M. Vanhanen on puolestaan ilmoittanut pitävänsä Venäjän päätöstä poikkeuksellisenä.

Kukaan tuomitsijoista ja peheksujista ei näytä muistavan sitä, että Venäjän menettely on täsmälleen samanlainen ja yhtä epäoikeuksellinen kuin Yhdysvaltain ja EU-maiden menettely niiden tunnustaessa aikaisemmin tänä vuonna Kosovon itsenäisyyden. Silloin Venäjä huomautti niiden rikkovan kansainvälistä lakia, mutta huomautus sivuutettiin olan kohautuksella.

Koskovalla ei kuitenkaan ollut lähestulkoonkaan samanlaista puolentoista vuosikymmenen mittaista emämaasta irtautumisen ja vapautustelun perinnettä eikä myöskään samalla tavoin toimivaa omaa itsenäistä hallintoa kuin Etelä-Ossetialla ja Abhassialla. Järkevää ulkopoliittikka Suomen kannalta mainitunkaltaisissa suurvaltojen välisissä kiistakysymyksissä olisi puolueettomuus ja pidättäytyminen sekä itsenäisyystunnustukselta että sen antajan tuomisemiselta.

Nykyulkopoliittikkansa ja sitä hallitsevan yksisilmäisyyden sijasta Suomen valtiojohton tulisi pyrkiä hankkimaan maailmelle Sveitsin kaltainen kansainvälisesti tunnustettu puolueettomuusasetma.

Ilkka Hakalehto
Poliittisen historian dosentti, Itsenäisyyspuolue
Helsinki

Kominformin uutisia

Korean demokraattisen kansantasavallan ilmatilan loukkaukset jatkuvat

Pjongjang, 1.9. (KCNA) ö Elokuussa Yhdysvaltain ja Korean tasavallan ilmavoimien suorittamat Korean demokraattisen kansantasavallan ilmatilan loukkaukset jatkuivat entiseen tapaan. Tarkoitukseen käytettiin sekä strategisia että taktisia tiedustelukoneita.

Pohjoiskorealaisten sotilaslähteiden mukaan näiden provokaatioiden määrä oli elokuun aikana yli 180. Edelleenkin sen enempiä kansainvälinen ilmailujärjestö ICAO kuin niin sanottu kansainvälinen yhteisökään yleensäkin eivät ole kiinnittäneet asiaan vähäisintäkään huomiota.

Korean Central News Agency / KOMINFORM

Pyriikö USA tietoisesti luomaan eripuraa Eurooppaan?

Georgian järjettömältä näyttäneet hyökkäys Etelä-Ossetiaan ja erityisesti alueen siviilien tahallinen tappaminen jättää avoimeksi monia kysymyksiä.

Kenen etuja tällainen idioottimaisuus palveli? Georgiaa itseään hyökkäys vain vahingoitti. Sen asevoimat kärsivät musertavan tappion ja samalla sementoitin Etelä-Ossetian ja Abhassian pysyvä irtautuminen Georgiasta, tunnustettiin nämä tasavallat laajemmin tai ei.

Ei Georgian presidentti Saakashvili voi olla niin typerä, että hän olisi ihan omasta tahdostaan aloittanut tämän absurdin operaation, jonka tulos oli ennalta helposti nähtävissä. Syytöttehdas lienee jossain muualla. Voidaan pitää varmana, että Tbilisi ja Washington olivat yhteydessä keskenään ennen hyökkäystä. Tokkopa Washington nyt oli suoranaista hyökkäyskäskyä antanut, mutta taustavaikuttajana se on aivan varmasti ollut. Mutta miksi?

öDivide et impera -hajoita ja hallitseö, kuuluu vanha sanonta, joka varsin kirjaimellisesti soveltuu imperialistisen valtion menettelytapoihin. Euroopassa EUn ja Venäjän välille on kehittyneet taloudellisesti niin voimakas riippuvuus ja monia sellaisia yhteistyön muotoja, että Yhdysvallat on osin jäänyt sivustakatsoksi tässä prosessissa. Harmittaan se semmoinen. Ja vielä enemmän harmittaa Venäjän kiistäminen ja nopea voimistuminen, kun se vielä maailmanlaajuisesti tapahtuu samaan aikaan yhdysvaltalaisen hegemonian pala palalta romuttuessa...

Mikäli Yhdysvaltain tavoitteena on aiheuttaa ristiriitoja Euroopan sisällä, se on pyrkimyksissään onnistunut. Kuvioon liittyy myös se, että Yhdysvaltain sotahaukat haluavat presidentiksi kovan linjan republikaanikonservatiivin, mitä tarkoittaa nyt aiheutettu sota ja potentiaalinen uuden sodan uhka myös palvelevat. Yhdysvallat tarvitsee vihollisia aggressiivisen ulkopoliittikkansa oikeuttamiseksi. Se tarvitsee myös Uralin ja Kaspian alueen öljyä.

Ennen vanhaan kaikenmoisten kuninkaitten ja keisareitten kunniaa mitattiin valloitusotien menestyksellisyydellä... olisiko tässä vähän samaa taustaa huolimatta siitä, että Etelä-Ossetian operaatio sinänsä oli fiasko...?

Kominform

Chavez tukee Venäjää Kaukasian konfliktissa

Caracas, 30.8. (AP) ö Venezuelan presidentti Hugo Chavez on sanonut Venäjän menetelleen täysin oikein Georgian ja siitä de facto eronneiden Etelä-Ossetian ja Abhassian välisessä konfliktissa.

Chavez sanoi antavansa täyden tuen Venäjälle kansainvälisellä poliittisella foorumilla. öMe olisimme menettelleet aivan samalla tavalla, jos joku olisi uskaltanut kimppuamme hyökätä, totesi Chavez. Hän nimitti tässä yhteydessä Georgian presidentti Miheil Saakashvilia Yhdysvaltain ösätkynukeksiö.

Chavez puhui perjantaina Venezuelan televisiossa erikoisohjelmassa öVenäjä on oikeassaö.

Associated Press / KOMINFORM

Vuoristo-Karabah ja Transdnjestr tunnustivat Etelä-Ossetian ja Abhassian

Tiraspol, 31.8. (Reuters) ö Moldovasta irtautunut Transdnjestr seurasi sunnuntaina Venäjän esimerkkiä ja tunnusti Etelä-Ossetian ja Abhassian tasavaltajien itsenäisyyden. Myös Adzerbajzanimista irtautunut Vuoristo-Karabah on tunnustanut Etelä-Ossetian ja Abhassian.

KOMINFORM

P.O. Box 182
00811 Helsinki - Finland
<http://www.kominf.pp.fi>